



Cuprins

PARLAMENTUL EUROPEAN

SESIUNEA 2015-2016

Ședințele dintre 5 și 8 octombrie 2015

Procesele-verbale ale acestei sesiuni au fost publicate în JO C 408, 4.11.2016.

TEXTE ADOPTATE

Ședința din 14 octombrie 2015

Procesele-verbale ale acestei sesiuni au fost publicate în JO C 414, 10.11.2016.

TEXTE ADOPTATE

I Rezoluții, recomandări și avize

REZOLUȚII

Parlamentul European

06 octombrie 2015

2017/C 349/01 Rezoluția Parlamentului European din 6 octombrie 2015 referitoare la posibilitatea de a extinde protecția indicațiilor geografice ale Uniunii Europene la produsele neagricole (2015/2053(INI)) 2

2017/C 349/02 Rezoluția Parlamentului European din 6 octombrie 2015 referitoare la rolul autorităților locale în cooperarea pentru dezvoltare în țările în curs de dezvoltare (2015/2004(INI)) 11

08 octombrie 2015

2017/C 349/03 Rezoluția Parlamentului European din 8 octombrie 2015 referitoare la Republica Centrafricană (2015/2874(RSP)) 20

2017/C 349/04 Rezoluția Parlamentului European din 8 octombrie 2015 referitoare la situația din Thailanda (2015/2875(RSP)) 26

2017/C 349/05 Rezoluția Parlamentului European din 8 octombrie 2015 referitoare la strămutarea în masă a copiilor în Nigeria ca urmare a atacurilor comise de Boko Haram (2015/2876(RSP)) 30

2017/C 349/06	Rezoluția Parlamentului European din 8 octombrie 2015 referitoare la cazul lui Ali Mohammed al-Nimr (2015/2883(RSP))	34
2017/C 349/07	Rezoluția Parlamentului European din 8 octombrie 2015 referitoare la legislația privind creditele ipotecare și la instrumentele financiare riscante în Spania (pe baza petițiilor primite) (2015/2740(RSP))	37
2017/C 349/08	Rezoluția Parlamentului European din 8 octombrie 2015 referitoare la pedeapsa cu moartea (2015/2879(RSP))	41
2017/C 349/09	Rezoluția Parlamentului European din 8 octombrie 2015 referitoare la învățămintele desprinse din dezastrul nămolului roșu la cinci ani după accidentul din Ungaria (2015/2801(RSP))	45
2017/C 349/10	Rezoluția Parlamentului European din 8 octombrie 2015 referitoare la reînnoirea Planului de acțiune al UE privind egalitatea de gen și capacitatea femeilor în contextul dezvoltării (2015/2754(RSP))	50
2017/C 349/11	Rezoluția Parlamentului European din 8 octombrie 2015 referitoare la aplicarea Directivei 2006/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2006 privind punerea în aplicare a principiului egalității de șanse și al egalității de tratament între bărbați și femei în materie de încadrare în muncă și de muncă (2014/2160(INI))	56
14 octombrie 2015		
2017/C 349/12	Rezoluția Parlamentului European din 14 octombrie 2015 referitoare la un nou acord internațional de la Paris privind schimbările climatice (2015/2112(INI))	67

II Comunicări

COMUNICĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Parlamentul European

14 octombrie 2015

2017/C 349/13	Decizia Parlamentului European din 14 octombrie 2015 privind cererea de ridicare a imunității lui Béla Kovács (2014/2044(IMM))	81
---------------	--	----

III Acte pregătitoare

PARLAMENTUL EUROPEAN

06 octombrie 2015

2017/C 349/14	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 6 octombrie 2015 referitoare la propunerea de decizie a Consiliului de autorizare a statelor membre să ratifice, în interesul Uniunii Europene, Protocolul din 2014 la Convenția privind munca forțată din 1930 a Organizației Internaționale a Muncii în ceea ce privește articolele 1 – 4 din protocol cu privire la aspecte legate de cooperarea judiciară în materie penală (06731/2015 – C8-0078/2015 – 2014/0258(NLE))	83
2017/C 349/15	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 6 octombrie 2015 referitoare la proiectul de decizie de punere în aplicare a Consiliului privind supunerea 4-metilamfetaminei unor măsuri de control (10010/2015 – C8-0182/2015 – 2013/0021(NLE))	84

2017/C 349/16	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 6 octombrie 2015 referitoare la proiectul de decizie de punere în aplicare a Consiliului privind supunerea substanței 5-(2-aminopropil)indol unor măsuri de control (10012/2015 – C8-0186/2015 – 2013/0207(NLE))	85
2017/C 349/17	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 6 octombrie 2015 referitoare la proiectul de decizie de punere în aplicare a Consiliului privind supunerea substanțelor 4-iodo-2,5-dimetoxi-N-(2-metoxibenzil)fenetilamină (25I-NBOMe), 3,4-dicloro-N-[[1-(dimetilamino)ciclohexil]metil]benzamidă (AH-7921), 3,4-metilendioxi-pirovaleronă (MDPV) și 2-(3-metoxifenil)-2-(etilamino)ciclohexanonă (metoxetamină) unor măsuri de control (10011/2015 – C8-0185/2015 – 2014/0183(NLE))	86
2017/C 349/18	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 6 octombrie 2015 referitoare la proiectul de decizie de punere în aplicare a Consiliului privind supunerea substanțelor 4-metil-5-(4-metilfenil)-4,5-dihidrooxazol-2-amină (4,4'-DMAR) și 1-ciclohexil-4-(1,2-difeniletil)piperazină (MT-45) unor măsuri de control (10009/2015 – C8-0183/2015 – 2014/0340(NLE))	87
2017/C 349/19	Rezoluția Parlamentului European din 6 octombrie 2015 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind mobilizarea Fondului de solidaritate al Uniunii Europene în conformitate cu punctul 11 din Acordul interinstituțional din 2 decembrie 2013 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară, cooperarea în chestiuni bugetare și buna gestiune financiară (catastrofele produse în Bulgaria și Grecia în 2015) (COM(2015)0370 – C8-0198/2015 – 2015/2151(BUD))	88
2017/C 349/20	P8_TA(2015)0332 Dispoziții comune privind fondurile structurale și de investiții europene: măsuri specifice referitoare la Grecia ***I Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 6 octombrie 2015 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1303/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor dispoziții comune privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime, precum și de stabilire a unor dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime în ceea ce privește adoptarea unor măsuri specifice referitoare la Grecia (COM(2015)0365 – C8-0192/2015 – 2015/0160(COD)) P8_TC1-COD(2015)0160 Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 6 octombrie 2015 în vederea adoptării Regulamentului (UE) 2015/... al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1303/2013 în ceea ce privește adoptarea unor măsuri specifice referitoare la Grecia	89
2017/C 349/21	Rezoluția Parlamentului European din 6 octombrie 2015 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare, în conformitate cu punctul 13 din Acordul interinstituțional din 2 decembrie 2013 între Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară, cooperarea în chestiuni bugetare și buna gestiune financiară (cererea EGF/2015/002 DE/Adam Opel, prezentată de Germania) (COM(2015)0342 – C8-0249/2015 – 2015/2208(BUD))	91
2017/C 349/22	Rezoluția Parlamentului European din 6 octombrie 2015 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare în conformitate cu punctul 13 din Acordul interinstituțional din 2 decembrie 2013 între Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară, cooperarea în chestiuni bugetare și buna gestiune financiară (cererea EGF/2015/003 BE/Ford Genk, prezentată de Belgia) (COM(2015)0336 – C8-0250/2015 – 2015/2209(BUD))	95

2017/C 349/23	Rezoluția Parlamentului European din 6 octombrie 2015 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare în conformitate cu punctul 13 din Acordul interinstituțional din 2 decembrie 2013 între Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară, cooperarea în chestiuni bugetare și buna gestiune financiară (cererea EGF/2015/004 IT/Alitalia, prezentată de Italia) (COM(2015)0397 – C8-0252/2015 – 2015/2212(BUD))	98
---------------	--	----

07 octombrie 2015

2017/C 349/24	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 7 octombrie 2015 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului privind încheierea Protocolului la Acordul euro-mediteranean de instituire a unei asocieri între Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Republica Tunisiană, pe de altă parte, referitor la un acord-cadru între Uniunea Europeană și Republica Tunisiană privind principiile generale de participare a Republicii Tunisienne la programele Uniunii (16160/2014 – C8-0080/2015 – 2014/0118(NLE))	101
---------------	---	-----

2017/C 349/25	P8_TA(2015)0338 Procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă și procedura europeană de somație de plată ***I Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 7 octombrie 2015 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 861/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 iulie 2007 de stabilire a unei proceduri europene cu privire la cererile cu valoare redusă și a Regulamentului (CE) nr. 1896/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2006 de instituire a unei proceduri europene de somație de plată (COM(2013)0794 – C7-0414/2013 – 2013/0403(COD)) P8_TC1-COD(2013)0403 Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 7 octombrie 2015 în vederea adoptării Regulamentului (UE) 2015/... al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 861/2007 de stabilire a unei proceduri europene cu privire la cererile cu valoare redusă și a Regulamentului (CE) nr. 1896/2006 de instituire a unei proceduri europene de somație de plată	102
---------------	--	-----

2017/C 349/26	P8_TA(2015)0339 Limitarea emisiilor în atmosferă a anumitor poluanți provenind de la instalații medii de ardere ***I Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 7 octombrie 2015 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind limitarea emisiilor în atmosferă a anumitor poluanți provenind de la instalații medii de ardere (COM(2013)0919 – C7-0003/2014 – 2013/0442(COD)) P8_TC1-COD(2013)0442 Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 7 octombrie 2015 în vederea adoptării Directivei (UE) 2015/... a Parlamentului European și a Consiliului privind limitarea emisiilor în atmosferă a anumitor poluanți provenind de la instalații medii de ardere	103
---------------	---	-----

2017/C 349/27	P8_TA(2015)0340 Cazeinele și cazeinații destinați consumului uman ***I Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 7 octombrie 2015 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind apropierea legislațiilor statelor membre cu privire la cazeinele și cazeinații destinați consumului uman și de abrogare a Directivei 83/417/CEE a Consiliului (COM(2014)0174 – C7-0105/2014 – 2014/0096(COD)) P8_TC1-COD(2014)0096 Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 7 octombrie 2015 în vederea adoptării Directivei (UE) 2015/... a Parlamentului European și a Consiliului privind apropierea legislațiilor statelor membre cu privire la cazeinele și cazeinații destinați consumului uman și de abrogare a Directivei 83/417/CEE a Consiliului	104
---------------	---	-----

2017/C 349/28	P8_TA(2015)0341	
	Normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii ***I	
	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 7 octombrie 2015 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii (COM(2014)0358 – C8-0029/2014 – 2014/0180(COD))	
	P8_TC1-COD(2014)0180	
	Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 7 octombrie 2015 în vederea adoptării Regulamentului (UE, Euratom) 2015/... al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii	105
	08 octombrie 2015	
2017/C 349/29	P8_TA(2015)0346	
	Serviciile de plată în cadrul pieței interne ***I	
	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 8 octombrie 2015 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 2002/65/CE, 2013/36/UE și 2009/110/CE și de abrogare a Directivei 2007/64/CE (COM(2013)0547 – C7-0230/2013 – 2013/0264(COD))	
	P8_TC1-COD(2013)0264	
	Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 8 octombrie 2015 în vederea adoptării Directivei (UE) 2015/... a Parlamentului European și a Consiliului privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 2002/65/CE, 2009/110/CE și 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010, și de abrogare a Directivei 2007/64/CE	106
	14 octombrie 2015	
2017/C 349/30	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 14 octombrie 2015 referitoare la proiectul de decizie de punere în aplicare a Consiliului de stabilire a datei de la care produce efecte Decizia 2008/633/JAI privind accesul la Sistemul de informații privind vizele (VIS) în vederea consultării de către autoritățile desemnate ale statelor membre și de către Europol în scopul prevenirii, depistării și cercetării infracțiunilor de terorism și a altor infracțiuni grave (10506/2015 – C8-0193/2015 – 2015/0807(CNS))	107
2017/C 349/31	Rezoluția Parlamentului European din 14 octombrie 2015 referitoare la poziția Consiliului privind proiectul de buget rectificativ nr. 6/2015 al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2015, Resurse proprii, fonduri fiduciare ale Uniunii pentru acțiuni externe, Oficiul Organismului Autorităților Europene de Reglementare în Domeniul Comunicațiilor Electronice (11695/2015 – C8-0278/2015 – 2015/2150(BUD))	108
2017/C 349/32	Rezoluția Parlamentului European din 14 octombrie 2015 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind mobilizarea Instrumentului de flexibilitate în contextul măsurilor bugetare imediate prevăzute în Agenda europeană privind migrația, în conformitate cu punctul 12 din Acordul interinstituțional din 2 decembrie 2013 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară, cooperarea în chestiuni bugetare și buna gestiune financiară (COM(2015)0486 – C8-0292/2015 – 2015/2253(BUD))	110
2017/C 349/33	Rezoluția Parlamentului European din 14 octombrie 2015 referitoare la poziția Consiliului privind proiectul de buget rectificativ nr. 7/2015 al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2015, Gestionarea crizei refugiaților: măsuri bugetare imediate în cadrul Agendei europene privind migrația (12511/2015 – C8-0297/2015 – 2015/2252(BUD))	112
2017/C 349/34	Decizia Parlamentului European din 14 octombrie 2015 privind propunerea de numire a directorului executiv al Fondului european pentru investiții strategice (C8-0304/2015 – 2015/0901(NLE))	115
2017/C 349/35	Decizia Parlamentului European din 14 octombrie 2015 privind propunerea de numire a directorului executiv adjunct al Fondului european pentru investiții strategice (C8-0305/2015 – 2015/0902(NLE))	116

Legenda simbolurilor utilizate

- * Procedura de consultare
- *** Procedura de aprobare
- ***I Procedura legislativă ordinară (prima lectură)
- ***II Procedura legislativă ordinară (a doua lectură)
- ***III Procedura legislativă ordinară (a treia lectură)

(Procedura indicată se bazează pe temeiul juridic propus în proiectul de act.)

Amendamentele Parlamentului:

părțile noi de text sunt evidențiate prin caractere ***cursive aldine***. Părțile de text eliminate sunt indicate prin simbolul **■** sau sunt tăiate. Înlocuirile sunt semnalate prin evidențierea cu caractere ***cursive aldine*** a textului nou și prin eliminarea sau tăierea textului înlocuit.

PARLAMENTUL EUROPEAN

SESIUNEA 2015-2016

Ședințele dintre 5 și 8 octombrie 2015

Procese-verbale ale acestei sesiuni au fost publicate în JO C 408, 4.11.2016.

TEXTE ADOPTATE

Ședința din 14 octombrie 2015

Procese-verbale ale acestei sesiuni au fost publicate în JO C 414, 10.11.2016.

TEXTE ADOPTATE

06 octombrie 2015

I

(Rezoluții, recomandări și avize)

REZOLUȚII

PARLAMENTUL EUROPEAN

P8_TA(2015)0331

Posibilitatea de a extinde protecția indicațiilor geografice ale Uniunii Europene la produsele neagricole**Rezoluția Parlamentului European din 6 octombrie 2015 referitoare la posibilitatea de a extinde protecția indicațiilor geografice ale Uniunii Europene la produsele neagricole (2015/2053(INI))**

(2017/C 349/01)

Parlamentul European,

- având în vedere Acordul Organizației Mondiale a Comerțului (OMC) privind aspectele comerciale ale drepturilor de proprietate intelectuală (TRIPS),
- având în vedere Cartea verde a Comisiei intitulată „Valorificarea la maximum a know-how-ului tradițional al Europei: posibilitatea de a extinde protecția indicațiilor geografice ale Uniunii Europene la produsele neagricole” (COM(2014)0469),
- având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1151/2012⁽¹⁾ privind produsele agricole și alimentare, așa-numitul Regulament „Calitate”,
- având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1308/2013⁽²⁾ privind produsele vitivinicole, așa-numitul „Regulament privind OCP unică”,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 110/2008⁽³⁾ privind băuturile spirtoase,
- având în vedere Regulamentul (UE) nr. 251/2014⁽⁴⁾ privind produsele vitivinicole aromatizate,
- având în vedere avizul Comitetului Regiunilor din 12 februarie 2015,
- având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 18 februarie 2015,
- având în vedere jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene în ceea ce privește indicațiile geografice;
- având în vedere Actul de la Geneva din cadrul Acordului de la Lisabona privind protecția denumirilor de origine din 31 octombrie 1958, revizuit la Stockholm la 14 iulie 1967 și 28 septembrie 1979, referitor la domeniul proprietății intelectuale care garantează protecția produselor comercializate la nivel internațional și care sunt renumite pentru calitățile pe care le au, specifice zonei geografice din care provin,

⁽¹⁾ JO L 343, 14.12.2012, p. 1.⁽²⁾ JO L 347, 20.12.2013, p. 671.⁽³⁾ JO L 39, 13.2.2008, p. 16.⁽⁴⁾ JO L 84, 20.3.2014, p. 14.

06 octombrie 2015

- având în vedere articolul 52 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice și avizele Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor, Comisiei pentru comerț internațional și Comisiei pentru cultură și educație (A8-0259/2015),
- A. întrucât produsele agricole care au o origine geografică specifică, ce posedă anumite calități sau sunt fabricate prin metode tradiționale, pot beneficia de o protecție unitară a indicației geografice la nivelul UE;
 - B. întrucât, potrivit OMC, indicațiile geografice sunt indicații care identifică un produs ca fiind originar din teritoriul unui stat membru [OMC] sau dintr-o regiune ori o localitate a acestui teritoriu, atunci când o anumită calitate, renumele sau o altă caracteristică a produsului poate fi atribuită în mod esențial acestei origini geografice;
 - C. întrucât produsele tradiționale europene de înaltă calitate, care se bazează pe un know-how și tehnici tradiționale, fac parte din patrimoniul cultural al Uniunii Europene și reprezintă un element esențial, care trebuie păstrat ca parte a vieții economice și sociale din numeroase regiuni europene, având în vedere că ele generează activități legate direct de realitățile locale, în special în zonele rurale, și contribuie la creșterea atractivității globale a unui teritoriu, mențin identitățile locale și promovează caracterul lor distinct, acest lucru având beneficii pentru turism, cultură, ocuparea forței de muncă și comerț;
 - D. întrucât aceste produse ar putea contribui la dezvoltarea unor noi strategii pentru a susține antreprenoriatul la nivel local și regional și a promova menținerea infrastructurilor și crearea de noi locuri de muncă calificate, legate de regiunile locale – în special cele rurale, subdezvoltate sau foarte marginale, în multe dintre acestea locurile de muncă depinzând de produsele tipice locale – oferind astfel un nou impuls pentru formarea profesională și cea artizanală, strâns legate de dezvoltarea zonei respective și a ariilor de producție și conservând și promovând totodată patrimoniul unic și divers al fiecărei regiuni;
 - E. reamintește că produsele neagricole sunt o parte integrantă a identității noastre și sunt un element important al patrimoniului cultural al statelor membre; subliniază faptul că una dintre principalele provocări cu care se confruntă acest sector este dispariția treptată a competențelor și meșteșugurilor tradiționale și că protecția indicațiilor geografice pentru produsele neagricole ar putea funcționa ca un stimulent pentru conservarea acestui patrimoniu cultural și a know-how-ului tradițional, dar și pentru a garanta o remunerare corectă a producătorilor și originalitatea și disponibilitatea la o scară cât mai largă a produselor respective;
 - F. întrucât renumele unei indicații geografice este un bun comun intangibil care, dacă nu este protejat, poate fi utilizat liber și fără restricții, determinând o scădere a valorii sale și ducând chiar la dispariția produsului în sine;
 - G. întrucât indicațiile geografice pot avea un potențial economic imens și o protecție adecvată a acestora poate aduce beneficii importante, în special IMM-urilor și regiunilor europene;
 - H. întrucât regiunile europene sunt deosebit de bogate în produse neagricole bazate pe competențe și meșteșuguri tradiționale de nivel foarte înalt, care au contribuit la crearea notorietății acestora și reprezintă o parte integrantă din cultura regională și locală;
 - I. întrucât autoritățile publice ar trebui să protejeze, să stimuleze, la cererea sectorului privat, și să promoveze produsele tradiționale europene de calitate și indicațiile geografice ale acestora;
 - J. întrucât calitatea, renumele și alte caracteristici ale unui produs pot fi determinate de originea sa; întrucât anumite practici care implică utilizarea necorespunzătoare a denumirilor pot dăuna grav renumelui unui produs, date de originea sa;
 - K. întrucât produsele tradiționale europene, deoarece sunt de calitate și sunt căutate ca atare, pot face obiectul falsificărilor, generând astfel un prejudiciu atât consumatorilor cât și producătorilor;

06 octombrie 2015

- L. întrucât un mecanism european adecvat de protecție a indicațiilor geografice pentru produsele neagricole, care să supravegheze și să monitorizeze utilizarea lor și să combată fraudă, ar putea contribui la prevenirea contrafacerii și la evitarea concurenței neloiale și a inducerii în eroare a consumatorilor;
- M. întrucât consumatorii sunt tot mai interesați nu doar de siguranța produselor, dar și de originea produselor, de autenticitatea lor și de metodele de producție a acestora;
- N. întrucât consumatorii ar trebui să aibă posibilitatea de a face alegeri în cunoștință de cauză atunci când achiziționează bunuri, acordându-li-se posibilitatea de a identifica originea și calitatea produselor;
- O. întrucât legislațiile naționale în vigoare care protejează produsele neagricole stabilesc niveluri diferite de protecție în statele membre, ceea ce nu corespunde obiectivelor pieței interne și constituie o problemă pentru protecția lor eficientă în Europa și în statele membre în care acestea nu sunt acoperite de legislația națională, evidențiind astfel necesitatea creării unui sistem unic de protecție a indicațiilor geografice la nivelul întregii Uniuni;
- P. întrucât o legislație europeană armonizată în acest domeniu nu ar putea fi decât benefică pentru Uniunea Europeană în cadrul negocierilor comerciale internaționale;
- Q. întrucât absența unui sistem european unitar de protecție a indicațiilor geografice pentru produsele neagricole creează o situație inadecvată și un grad ridicat de fragmentare în Europa, din cauza faptului că unele state membre nu acordă nicio protecție specifică, în timp ce altele dispun de definiții, proceduri și niveluri de protecție diferite la nivel național și local și de norme sectoriale sau orizontale, cu efecte distorsionante asupra dezvoltării armonioase a pieței comune, a unei protecții omogene și a unei concurențe reale în condiții de egalitate, ceea ce împiedică consumatorii să dispună de informații exacte, corecte și comparabile, care să le permită să ia decizii în cunoștință de cauză, și constituie un obstacol pentru protecția consumatorilor,

Introducere

1. salută inițiativa Comisiei de a lansa o consultare a părților interesate privind posibila extindere a protecției indicațiilor geografice ale Uniunii Europene la produsele neagricole, precum și rezultatul consultării încheiate în octombrie 2014 și care favorizează în mod clar un sistem european de protecție a produselor neagricole, bazat pe indicații geografice;
2. consideră că ar trebui creat un instrument de protecție la nivel european, ca parte dintr-o strategie mai largă de promovare a unor produse europene de înaltă calitate, bazat pe un angajament mai ferm din partea instituțiilor europene de a considera industria manufacturieră și cea artizanală ca forțe motrice ale creșterii și ale finalizării pieței unice, crescând astfel prestigiul producției manufacturiere și artizanale locale, sprijinind dezvoltarea economiei locale și ocuparea forței de muncă în domeniile în cauză, încurajând turismul și sporind încrederea consumatorilor;
3. invită Comisia să prezinte fără întârziere, pe baza rezultatelor consultării deja realizate a părților interesate și a altor analize, o propunere legislativă în vederea instituirii unui sistem european unic de protecție a indicațiilor geografice pentru produsele neagricole și a garantării faptului că efectele noului sistem asupra producătorilor, a competitorilor lor, a consumatorilor și a statelor membre sunt luate în considerare pe deplin;
4. subliniază că introducerea unui astfel de instrument trebuie să fie însoțită de campanii de informare și de comunicare pentru a familiariza producătorii și consumatorii cu acest nou tip de indicații geografice;
5. este ferm convins că extinderea protecției indicațiilor geografice la produsele neagricole ar putea avea numeroase efecte pozitive pentru cetățeni, consumatori, producători și pentru întreaga structură economică și socială europeană;

06 octombrie 2015

6. consideră că acest sistem ar putea, în special, proteja mai eficace consumatorii, ar putea crește încrederea acestora în produsele etichetate și i-ar putea ajuta să facă alegeri în cunoștință de cauză la achiziționarea produselor, crescând transparența și eliminând confuziile create de denumirile sau descrierile înșelătoare, în special în cazul în care existența acestui sistem este comunicată în mod eficient; consideră că el ar putea, de asemenea, contribui la îmbunătățirea trasabilității și ar putea oferi mai multe informații cu privire la calitatea, originea și metodele și condițiile de producție, având în vedere interesul tot mai mare al consumatorilor cu privire la astfel de chestiuni;

Beneficiile unei protecții uniforme la nivelul UE

7. reamintește că ar fi foarte recomandabil ca UE să adopte o legislație privind indicațiile geografice ale produselor neagricole, pentru a exploata la maximum efectele economice pozitive ale protejării caracterului distinct și a calității acestora, pentru a furniza consumatorilor informații fiabile privind locul și modul de producție a acestora și pentru a menține know-how-ul și locurile de muncă asociate acestora;

8. consideră că această legislație poate stimula inovarea în procesele tradiționale de producție și crearea unor noi întreprinderi pentru produsele tradiționale și poate contribui la crearea de locuri de muncă în zonele subdezvoltate, în special oferind întreprinderilor mici și microîntreprinderilor – care produc aproximativ 80 % din produsele tradiționale locale care ar putea fi protejate prin sistemul indicațiilor geografice – posibilitatea de a-și crește vânzările prin operațiuni de marketing mai eficace și încurajându-le să coopereze mai strâns, având în vedere caracterul colectiv al sistemului;

9. evidențiază faptul că ea poate contribui în mod eficace la combaterea contrafacerii, a utilizării frauduloase a denumirii originii geografice și a altor practici neloiale care induc în eroare consumatorul final și provoacă prejudicii în special microîntreprinderilor și IMM-urilor care produc în mod legitim vasta majoritate a produselor care ar putea beneficia de protecție și care încă nu dispun de mijloacele juridice și financiare necesare pentru a-și apăra interesele, având astfel un efect negativ și asupra exporturilor lor;

10. consideră că această protecție promovează și facilitează accesul la piața comună și la piețele din afara UE al produselor artizanale europene, care sunt fructul unor cunoștințe și competențe tradiționale, care contribuie la păstrarea unui know-how valoros, caracteristic unor întregi comunități sociale și locale, și care reprezintă, de asemenea, o componentă semnificativă a patrimoniului istoric, cultural, economic și social european;

11. consideră că o protecție uniformă a indicațiilor geografice pentru produsele neagricole ar stimula dezvoltarea tehnologică și economică la nivel regional și local prin creșterea numărului de persoane angajate în domeniul fabricării produselor tradiționale;

12. subliniază faptul că o protecție uniformă a indicațiilor geografice ar contribui nu doar la promovarea produselor tradiționale, ci și la recunoașterea calității materiilor prime folosite în aceste produse și a excelenței necesare în toate etapele procesului de producție;

13. subliniază faptul că indicațiile geografice reprezintă o garanție a calității produsului pentru consumatori, fiind, în același timp, o recunoaștere a know-how-ului și un mijloc de protecție pentru producători;

14. subliniază că recunoașterea protecției indicațiilor geografice pentru produsele neagricole și a know-how-ului tradițional, de înaltă calitate, prezintă atât un interes defensiv, cât și unul ofensiv în cadrul politicii comerciale comune și poate fi un instrument eficace pentru sprijinirea microîntreprinderilor și a întreprinderilor și producătorilor mici și mijlocii cu scopul de a combate imitațiile și produsele contrafăcute și de a asigura aplicarea unei abordări mai sustenabile din punct de vedere social, economic și ecologic în ceea ce privește dezvoltarea economică în interiorul UE și în afara acesteia, precum și a unei concurențe loiale și a protecției consumatorilor, permițând astfel identificarea mai eficace a autenticității și calității produselor; consideră că recunoașterea protecției unitare a indicațiilor geografice pentru produsele neagricole ar contribui, de asemenea, la consolidarea capitalului social în regiunile în care se desfășoară activitatea de producție;

06 octombrie 2015

15. consideră că un sistem european uniform ar putea crește atractivitatea profesiilor legate de patrimoniu;
16. subliniază faptul că păstrarea know-how-ului și a producției tradiționale poate contribui la stoparea depopulării și distrugerii zonelor rurale, precum și a fluxului de tineri care părăsesc aceste zone;
17. subliniază importanța componentelor culturale, educaționale, sociale și sustenabile ale produselor neagricole care vor fi incluse în acest proces și subliniază nevoia conservării, transmiterii și dezvoltării know-how-ului și competențelor tradiționale care țin de acesta și a promovării unei cooperări mai strânse cu sectorul creativ, nu în ultimul rând pentru a pune în valoare calitatea materialelor folosite și a produselor finale; solicită ca denumirea sau logo-ul să fie accesibil tuturor producătorilor din zona respectivă care fabrică produsul conform metodelor prevăzute;
18. subliniază că protecția indicațiilor geografice ale produselor neagricole va contribui la conservarea tradițiilor locale și regionale ale Europei, care fac parte din patrimoniul cultural și artistic european;
19. recunoaște rolul esențial al IMM-urilor care investesc în know-how-ul tradițional de înaltă calitate și oferă locuri de muncă și ucenicii pe plan local pentru formarea unor profesioniști calificați care joacă un rol important în transmiterea metodelor de producție tradiționale; recunoaște importanța investițiilor în educație și formare în acest domeniu și încurajează statele membre să folosească în mod optim fondurile și programele disponibile ale UE pentru sprijinirea formării profesionale a specialiștilor care participă la producerea și promovarea produselor artisanale și industriale ecologice locale și regionale;
20. încurajează statele membre să facă schimb de bune practici în crearea și susținerea inițiativelor de stimulare a sectorului artisanal tradițional, care ar putea, la rândul lor, sensibiliza în mai mare măsură cu privire la patrimoniul cultural local și ar putea stimula dezvoltarea zonelor rurale;
21. subliniază faptul că o indicație geografică binecunoscută ar putea contribui la o mai bună promovare a itinerariilor culturale europene;
22. invită Comisia și statele membre să promoveze cooperarea la nivel transregional și transnațional și punerea în comun a bunelor practici între clusterelor de produse neagricole și sectoarele conexe;
23. subliniază importanța indicațiilor geografice în contextul mai larg al drepturilor de proprietate intelectuală, ca modalitate de protejare a valorii create la nivel local, inclusiv a infrastructurii și a ocupării forței de muncă, de favorizare a dezvoltării regionale și de îmbunătățire a trasabilității, transparenței și informării consumatorilor;
24. ia act de faptul că produsele industriale și artisanale care au legătură cu locurile lor de origine sau sunt ancorate în teritoriile lor constituie un element esențial al vieții economice și sociale din numeroase regiuni europene, deoarece susțin activități nerelocabile direct legate de realitățile locale, în special în zonele rurale; subliniază că adoptarea, la nivel european, a unui sistem de protecție a produselor industriale și artisanale care au legătură cu locul lor de origine sau sunt ancorate în teritoriile lor ar permite conservarea originalității acestora și ar evita standardizarea produselor;

Relațiile cu țările terțe

25. consideră că listele deschise ale tuturor produselor, atât agricole, cât și neagricole, care sunt protejate prin indicații geografice ar trebui să fie integrate în viitoarele acorduri comerciale ale UE cu țările nemembre;
26. consideră că ar exista efecte pozitive și asupra relațiilor comerciale pe care UE le are sau le negociază cu țări terțe, permițând astfel UE să dispună de o protecție egală pentru acest tip de produse europene, inclusiv în cadrul negocierilor comerciale internaționale;

06 octombrie 2015

27. consideră că extinderea protecției indicațiilor geografice ale UE la produsele neagricole ar putea contribui la stimularea exporturilor europene și la creșterea cotei de piață a Europei, asigurând, totodată, recunoașterea produselor în cauză la nivel internațional și crearea, prin intermediul schimburilor comerciale și al negocierilor în domeniul comerțului, a unei imagini și a unei reputații pentru aceste produse, bazate pe nivelul lor ridicat de calitate;
28. consideră că protecția indicațiilor geografice pentru produsele neagricole la nivelul UE ar consolida poziția Uniunii în cadrul OMC, permițându-i să argumenteze în mod convingător în favoarea creșterii nivelului standard de protecție, și ar reprezenta un semnal pozitiv pentru reînnoirea discuțiilor privind crearea unui registru multilateral al indicațiilor geografice în cadrul Agendei de dezvoltare de la Doha, în deplină conformitate cu Acordul TRIPS;
29. consideră că protecția indicațiilor geografice pentru produsele neagricole trebuie să fie însoțită de o strategie mai eficace pentru protecția și asigurarea respectării drepturilor de proprietate intelectuală în țările terțe, pentru a accelera aplicarea măsurilor de combatere a imitațiilor și a produselor contrafăcute;
30. consideră că protecția uniformă a indicațiilor geografice pentru produsele neagricole în UE ar putea fi un avantaj în contextul negocierilor privind acordurile comerciale cu țările terțe și, pe de altă parte, subliniază că unii dintre principalii noștri parteneri, cum ar fi India și China, au introdus deja sisteme de protecție a acestor indicații geografice;
31. solicită Comisiei să includă în viitoarea sa comunicare privind strategia UE în materie de comerț și investiții o strategie coerentă și bine pregătită referitoare la toate indicațiile geografice, care să garanteze că acestea sunt respectate și recunoscute;
32. consideră că extinderea protecției indicațiilor geografice la produsele neagricole ar putea face mai puternică și mai coerentă poziția UE în acest domeniu, atât în cadrul negocierilor comerciale bilaterale, cât și în cadrul forurilor multilaterale, cu obiectivul ultim de a asigura un nivel ridicat de protecție pentru toate produsele europene de înaltă calitate în afara UE; consideră, în special, că atât produsele agricole, cât și cele neagricole protejate prin indicații geografice ar trebui luate pe deplin în considerare în cadrul negocierilor privind viitoarele acorduri comerciale ale UE; consideră că un sistem cuprinzător al UE privind indicațiile geografice ar stimula expansiunea comercială și ar facilita campaniile comune de promovare a produselor respective în afara UE;

Principii generale

33. subliniază importanța indicațiilor geografice, care pot constitui un instrument important pentru îmbunătățirea trasabilității, a transparenței și a comunicării de informații consumatorilor, precum și pentru încurajarea regiunilor și a localităților din UE pentru a participa mai activ la definirea unei abordări mai sustenabile din punct de vedere social și ecologic a procesului de dezvoltare economică, precum și importanța consolidării rolului esențial jucat de indicațiile geografice în politica comercială a UE;
34. este convins că sistemul trebuie să se bazeze pe cele mai bune practici și pe principii transparente și nediscriminatorii și că acesta poate fi un instrument eficace pentru combaterea imitațiilor și a produselor contrafăcute și pentru asigurarea aplicării unei abordări mai sustenabile din punct de vedere social, economic și ecologic în ceea ce privește dezvoltarea economică în interiorul UE și în afara acesteia, precum și pentru consolidarea protecției consumatorilor;
35. invită Comisia să aplice concluziile care s-au impus din experiența anterioară dobândită în domeniul agricol și al alimentației, pentru a crea un sistem bazat pe cele mai bune practici și pe principii nediscriminatorii, care să fie transparent, eficace, flexibil și fără obligații administrative inutile sau costuri descurajante pentru producătorii care decid din proprie inițiativă să înregistreze un produs într-un sistem de indicații geografice; consideră, de asemenea, că acest sistem ar trebui să asigure controale stricte și o maximă transparență și ar trebui să cuprindă mijloace adecvate pentru combaterea fraudelor; solicită Comisiei, în acest sens, să aplice o abordare nesectorială în privința tuturor sistemelor de protecție;
36. consideră că noul sistem, la fel cum a fost cazul în trecut și pentru produsele agroalimentare, trebuie să reprezinte o garanție, perceptibilă intuitiv de consumatorii ce caută produse care sunt de înaltă calitate din punctul de vedere al autenticității și al originii acestora și care au o legătură strânsă cu zona geografică respectivă și sunt însoțite de informații fiabile și clare; consideră că eficacitatea unui sistem european unic de protecție a indicațiilor geografice va depinde de măsura în care vor fi comunicate toate informațiile necesare producătorilor și consumatorilor; subliniază să sistemul trebuie să fie transparent și să ofere o protecție accesibilă, acest lucru având o importanță majoră pentru încrederea consumatorului și a producătorului;

06 octombrie 2015

37. consideră că, în cadrul noului cadru de reglementare european privind achizițiile publice, un sistem de certificare a calității și originii produselor ar putea fi util autorităților contractante în ceea ce privește specificațiile tehnice, certificările și criteriile de atribuire, în special la nivel local și regional.

38. își exprimă dorința ca aceste produse să fie un element central al proiectelor de dezvoltare regională, de cercetare și de inovare, precum și al finanțării prin programul Orizont 2020 și fondurile de coeziune;

39. consideră că un sistem de protecție a indicațiilor geografice pentru produsele neagricole la nivelul UE care să fie coerent, simplu, transparent și să nu creeze complicații financiare și birocratice, astfel încât IMM-urile, în special, să îl poată accesa, ar permite Uniunii Europene să asigure o protecție egală pentru acest tip de produse europene în afara UE în cadrul negocierilor comerciale internaționale și ar constitui un avantaj semnificativ în negocierea acordurilor de liber schimb la nivel bilateral, cu partenerii comerciali ai Uniunii, și la nivel multilateral, în cadrul OMC;

40. consideră că crearea unei protecții unice, la nivelul UE, a indicațiilor geografice pentru produsele neagricole, care să includă definiții, proceduri de înregistrare și costuri comune, un cadru de protecție și mijloace de punere în aplicare, precum și instituirea unei autorități fiabile și recunoscute la nivelul UE, responsabilă de adoptarea deciziilor referitoare la acordarea statutului de indicație geografică pentru produse neagricole, fără a scădea standardele de protecție deja existente în 15 state membre, ar fi cea mai bună modalitate de creștere a eficacității atât în interiorul UE, cât și în negocierile cu țările terțe;

Domeniul de aplicare

41. reiterează faptul că legătura cu teritoriul de proveniență este esențială pentru a identifica know-how-ul specific și pentru a indica calitatea, autenticitatea și caracteristicile produsului;

42. este în favoarea unei definiții cuprinzătoare, care să permită recunoașterea legăturii dintre produs și zona geografică acoperită de indicația geografică; consideră că un sistem de protecție la nivelul UE ar trebui să aibă un domeniu de aplicare mai larg, astfel încât să fie posibilă asocierea în mod neechivoc a denumirilor, chiar dacă nu sunt geografice, cu un anumit loc;

43. în acest sens, se declară în favoarea includerii în sistemul de protecție a semnelor și simbolurilor non-textuale care sunt asociate fără echivoc unei regiuni;

44. subliniază că eticheta/semnul de recunoaștere/marca/logoul indicațiilor geografice pentru produsele neagricole ar trebui să fie ușor de recunoscut, ar trebui să reflecte identitatea regională/locală a produselor și ar trebui să fie redactate cel puțin în limba locului de origine al produsului și în limba țării în care este importat;

45. subliniază că anumite indicații trebuie să fie excluse din protecția indicațiilor geografice, de exemplu termenii generici sau indicațiile geografice omonime; adaugă că, în acest sens, exceptările de la articolul 6 alineatele (1), (3) și (4) din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 privind indicațiile geografice pentru produsele agricole ar putea servi drept exemplu;

Procesul de înregistrare

46. este în favoarea unui proces de înregistrare obligatoriu, care ar oferi mai multă certitudine, îndeosebi în ceea ce privește exercitarea drepturilor în caz de litigiu; invită Comisia să propună cel mai eficient, simplu, util și accesibil mecanism de înregistrare a produselor și să asigure că sistemul prevede proceduri accesibile, clare și transparente de înregistrare, modificare și anulare, oferind astfel garanții juridice părților interesate; invită Comisia să realizeze o evaluare aprofundată pentru a reduce la minimum sarcina financiară și administrativă pentru părțile interesate;

06 octombrie 2015

47. subliniază că sistemul ar trebui însoțit de crearea unui registru european unic standardizat pentru produsele neagricole care beneficiază de o indicație geografică protejată, pentru a promova produsele artisanale și a informa și proteja atât consumatorii, cât și producătorii, evitând însă sarcinile administrative excesive;
48. subliniază, de asemenea, că un astfel de sistem ar trebui să se bazeze pe o abordare transversală, pentru a maximiza impactul economic și social, și ar trebui să consolideze în mod semnificativ legătura dintre produse și zona de proveniență a acestora, precum și să îmbunătățească transparența, pentru a crește credibilitatea și autenticitatea produselor, a le garanta originea și a contribui la o mai bună trasabilitate a acestora; subliniază necesitatea realizării unor controale regulate după acordarea statutului de indicație geografică pentru a verifica că criteriile pe care se bazează acest statut sunt în continuare respectate;
49. consideră că procesul de înregistrare ar trebui să se desfășoare în două faze: în primul rând, autoritățile naționale sau regionale ar trebui să realizeze controale la fața locului pentru a se asigura că sunt respectate caracteristicile specifice; în al doilea rând, ar trebui să existe un sistem de înregistrare european unic pentru a garanta respectarea criteriilor comune în toate părțile UE;
50. propune examinarea de către Comisie a posibilității de transferare, în acest context, inclusiv a înregistrării indicațiilor geografice agricole la OAPI; propune ca gestionarea acestui sistem la nivelul UE să fie realizată de către OAPI;
51. subliniază că acest sistem ar trebui să limiteze costurile și obligațiile administrative ale întreprinderilor, oferind totodată garanții suficiente consumatorilor și ajutându-i să facă alegeri în cunoștință de cauză în momentul achiziționării produselor;
52. consideră că un astfel de sistem ar trebui să lase inițiativa creării indicațiilor geografice întreprinderilor în cauză, în special în ceea ce privește definirea specificațiilor de produs pe care trebuie să le respecte indicațiile geografice;
53. sprijină o abordare suplă a criteriilor incluse în specificațiile de produs, astfel încât nu numai să se permită, ci și să se încurajeze evoluția proceselor de producție și viitoarele inovații, cu condiția ca autenticitatea și calitatea produsului final să nu fie afectate;
54. consideră că cel puțin următoarele criterii ar trebui incluse în specificațiile de produs: materiile prime utilizate, o descriere a procesului de producție, demonstrarea legăturii cu teritoriul, elemente de responsabilitate socială a întreprinderilor;
55. propune ca producătorii, asociațiile acestora și organizațiile asociative să fie principalii actori autorizați să solicite înregistrarea unei indicații geografice pentru produse neagricole;
56. consideră că s-ar putea solicita producătorilor plata unei contribuții pentru obținerea unei indicații geografice, cu condiția ca această contribuție să fie unică, echitabilă în raport cu costurile suportate și aplicată în mod uniform la nivelul Uniunii;

Măsuri de control

57. consideră că ar trebui să se prevadă resursele necesare pentru a pune în practică în mod eficace protecția oferită de un astfel de instrument, indiferent de mijloacele de distribuție folosite în cazurile de utilizare abuzivă; subliniază necesitatea garantării unui nivel echivalent de protecție a indicațiilor geografice pe piața digitală;
58. subliniază importanța controalelor de calitate, având în vedere diferențele semnificative existente între produsele agricole și neagricole (de exemplu, numărul de producători);
59. pledează, de asemenea, pentru instituirea unui sistem de inspecție, infracțiuni și sancțiuni pentru monitorizarea indicațiilor geografice în cazul produselor comercializate în Europa;

06 octombrie 2015

60. consideră că, pentru a proteja mai bine indicațiile geografice ale produselor neagricole, interdicția de utilizare incorectă a unei indicații geografice nu trebuie să se limiteze doar la riscul de inducere în eroare a consumatorilor sau la actele de concurență neloială, chiar și în cazurile în care adevărata origine a produsului este clar indicată; propune, prin urmare, extinderea protecției suplimentare prevăzute la articolul 23 din Acordul TRIPS, aplicabilă inițial vinurilor și băuturilor spirtoase, pentru a include indicațiile geografice ale produselor neagricole;

61. propune introducerea unei proceduri, deschise părților interesate, prin care să se poată contesta înregistrarea unei indicații geografice;

62. consideră că acest lucru ar facilita stabilirea unor proceduri de control eficiente, oferind astfel consumatorilor și producătorilor posibilitatea de a se proteja de contrafaceri, imitații și alte practici ilegale;

Coexistența cu drepturile anterioare

63. consideră că orice indicație geografică viitoare trebuie să poată coexista cu drepturile deja asociate produsului și ar trebui să țină seama de bunele practici actuale existente la nivel național și local în cadrul UE;

64. subliniază că relația dintre mărci și indicațiile geografice va trebui stabilită în mod clar, pentru a evita conflictele;

65. propune ca normele privind relația dintre mărci și indicațiile geografice ale produselor agricole să se aplice protecției indicațiilor geografice ale produselor neagricole;

66. propune ca statelor membre care oferă deja o protecție să li se acorde o perioadă de transpunere adecvată, permițându-se, totodată, aplicarea unor măsuri tranzitorii, astfel încât cele două sisteme să poată coexista până la trecerea la un mecanism al UE;

o

o o

67. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

06 octombrie 2015

P8_TA(2015)0336

Rolul autorităților locale din țările în curs de dezvoltare în cooperarea pentru dezvoltare**Rezoluția Parlamentului European din 6 octombrie 2015 referitoare la rolul autorităților locale în cooperarea pentru dezvoltare în țările în curs de dezvoltare (2015/2004(INI))**

(2017/C 349/02)

Parlamentul European,

- având în vedere Declarația Mileniului a Organizației Națiunilor Unite din 8 septembrie 2000,
- având în vedere raportul adoptat în iulie 2014 de Grupul de lucru deschis al ONU privind obiectivele de dezvoltare durabilă,
- având în vedere Rezoluția sa din 25 noiembrie 2014 referitoare la UE și cadrul de dezvoltare globală pentru perioada de după 2015 ⁽¹⁾,
- având în vedere raportul adoptat la 8 august 2014 de Comitetul interguvernamental de experți privind finanțarea dezvoltării durabile,
- având în vedere Declarația ministerială din iulie 2014 a Forumului politic la nivel înalt privind dezvoltarea durabilă,
- având în vedere „Raportul Organizației Națiunilor Unite din 2014 privind Obiectivele de dezvoltare ale mileniului”,
- având în vedere documentul final al reuniunii la nivel înalt de la Ciudad de Mexico a Parteneriatului mondial pentru o cooperare eficace în scopul dezvoltării (GPEDC), din aprilie 2014,
- având în vedere raportul din 31 octombrie 2014 intitulat „Dialog privind transferarea la nivel local a responsabilității pentru agenda de dezvoltare pentru perioada de după 2015”, elaborat de Programul Națiunilor Unite pentru Dezvoltare (PNUD), Grupul operativ ⁽²⁾ și UN-Habitat,
- având în vedere raportul din 2014 al Grupului pentru dezvoltare al Națiunilor Unite (GDNU) intitulat „Realizarea obiectivelor agendei de dezvoltare pentru perioada de după 2015: oportunități la nivel național și local”,
- având în vedere raportul din 2014 privind dezvoltarea umană al Programului Națiunilor Unite pentru Dezvoltare (PNUD) intitulat „Susținerea progresului uman: reducerea vulnerabilităților și creșterea rezistenței”,
- având în vedere raportul de sinteză al Secretarului General al ONU cu privire la agenda pentru perioada de după 2015,
- având în vedere raportul ONU intitulat „Egalitatea de șanse între femei și bărbați – progresele înregistrate în 2012”, în care sunt evaluate îmbunătățirile în ceea ce privește aspectele legate de egalitatea de șanse între femei și bărbați în cadrul a opt Obiective de dezvoltare ale mileniului (ODM),
- având în vedere rezultatul final al Conferinței Națiunilor Unite privind mediul și dezvoltarea din 1992 și raportul Conferinței ulterioare privind dezvoltarea durabilă organizate la Rio de Janeiro, Brazilia, în perioada 20-22 iunie 2012,
- având în vedere raportul din mai 2013 al Grupului la nivel înalt al ONU format din personalități de prim rang referitor la Agenda de dezvoltare pentru perioada de după 2015,

⁽¹⁾ Texte adoptate, P8_TA(2014)0059.

⁽²⁾ Grupul operativ la nivel mondial al autorităților locale și regionale pentru agenda de dezvoltare pentru perioada de după 2015 în vederea HABITAT III.

06 octombrie 2015

- având în vedere raportul din iunie 2012 al echipei de acțiune din cadrul sistemului ONU prezentat Secretarului General al ONU referitor la agenda de dezvoltare a ONU pentru perioada de după 2015, intitulat „Realizarea viitorului pe care ni-l dorim pentru toți”,
- având în vedere Programul de acțiune de la Istanbul pentru țările cel mai puțin dezvoltate pentru deceniul 2011-2020,
- având în vedere declarația și planul de acțiune adoptate la Forumul la nivel înalt privind eficacitatea ajutorului, care a avut loc la Busan, în Coreea de Sud, în decembrie 2011,
- având în vedere Declarația Universală a Drepturilor Omului și cadrul juridic al drepturilor omului,
- având în vedere Declarația de la Paris privind eficacitatea ajutorului și Agenda pentru acțiune de la Accra,
- având în vedere Declarația ONU din 1986 privind dreptul la dezvoltare,
- având în vedere Consensul european privind dezvoltarea ⁽¹⁾ și Codul de conduită al UE privind complementaritatea și diviziunea muncii în politica de dezvoltare ⁽²⁾,
- având în vedere comunicarea Comisiei din 15 mai 2013 intitulată „Sporirea autonomiei autorităților locale din țările partenere în vederea consolidării guvernancei și a îmbunătățirii rezultatelor în materie de dezvoltare” (COM(2013)0280),
- având în vedere Rezoluția sa din 22 octombrie 2013 referitoare la autoritățile locale și societatea civilă: angajamentul Europei față de sprijinirea dezvoltării durabile ⁽³⁾ și concluziile Consiliului din 22 iulie 2013 privind autoritățile locale și dezvoltarea,
- având în vedere articolul 7 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), care reafirmă faptul că UE „asigură coerența între diferitele sale politici și acțiuni, ținând seama de ansamblul obiectivelor Uniunii”,
- având în vedere articolul 208 din TFUE care prevede că „Uniunea ține seama de obiectivele cooperării pentru dezvoltare la punerea în aplicare a politicilor care pot afecta țările în curs de dezvoltare”,
- având în vedere comunicarea Comisiei din 5 februarie 2015 intitulată „Un parteneriat mondial pentru eradicarea sărăciei și dezvoltarea durabilă în perioada ulterioară anului 2015” (COM(2015)0044),
- având în vedere comunicarea Comisiei din 2 iunie 2014 intitulată „O viață decentă pentru toți: de la viziune la acțiune colectivă” (COM(2014)0335),
- având în vedere comunicarea Comisiei din 13 mai 2014 intitulată „Un rol mai puternic pentru sectorul privat în realizarea creșterii durabile și favorabile incluziunii în țările în curs de dezvoltare” (COM(2014)0263),
- având în vedere documentul de lucru al serviciilor Comisiei din 30 aprilie 2014, un ghid practic intitulat „O abordare bazată pe drepturi, cuprinzând toate drepturile omului, în politica UE de cooperare pentru dezvoltare” (SWD(2014) 0152),
- având în vedere comunicarea Comisiei din 27 februarie 2013 intitulată „O viață decentă pentru toți: eradicarea sărăciei și crearea unui viitor durabil pentru planetă” (COM(2013)0092),
- având în vedere comunicarea Comisiei din 12 septembrie 2012 intitulată „Rădăcinile democrației și ale dezvoltării durabile: angajamentul Europei față de societatea civilă în ceea ce privește relațiile externe” (COM(2012)0492),

⁽¹⁾ JO C 46, 24.2.2006, p.1.

⁽²⁾ Concluziile Consiliului 9558/07, 15.5.2007.

⁽³⁾ Texte adoptate, P7_TA(2013)0432.

06 octombrie 2015

- având în vedere consultările publice organizate de Comisie în legătură cu pregătirea poziției UE pe tema „Către un cadru de dezvoltare pentru perioada de după 2015”, care s-au derulat în perioada 15 iunie – 15 septembrie 2012,
- având în vedere comunicarea Comisiei din 8 octombrie 2008 intitulată „Autoritățile locale: actori în slujba dezvoltării” (SEC(2008)2570),
- având în vedere Declarația comună a Consiliului și a reprezentanților guvernelor statelor membre reuniți în Consiliu, a Parlamentului European și a Comisiei privind politica de dezvoltare a Uniunii Europene, intitulată „Consensul european”⁽¹⁾,
- având în vedere Carta europeană a cooperării pentru dezvoltare în sprijinirea guvernantei locale, lansată la 16 noiembrie 2008 în cadrul Zilelor europene ale dezvoltării,
- având în vedere comunicarea Comisiei din 12 aprilie 2005 intitulată „Coerența politicilor pentru dezvoltare” (COM(2005)0134), precum și concluziile reuniunii celui de-al 3166-lea Consiliu Afaceri Externe din 14 mai 2012 intitulate „Creșterea impactului politicii de dezvoltare a UE: o agendă a schimbării”,
- având în vedere avizul Comitetului Regiunilor din 24 februarie 2015, intitulat „O viață decentă pentru toți: de la viziune la acțiune colectivă”,
- având în vedere avizul Comitetului Regiunilor intitulat din 9 octombrie 2013 intitulat „Sporirea autonomiei autorităților locale din țările partenere în vederea consolidării guvernantei și a îmbunătățirii rezultatelor în materie de dezvoltare”,
- având în vedere avizul Comitetului Regiunilor din 9 iunie 2010 intitulat „Pachetul de primăvară: Planul de acțiune al UE pentru îndeplinirea Obiectivelor de dezvoltare ale mileniului”,
- având în vedere avizul Comitetului Regiunilor din 22 aprilie 2009, intitulat „Autoritățile locale: actori în slujba dezvoltării”,
- având în vedere Regulamentul (UE) nr. 233/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2014 de instituire a unui instrument de finanțare a cooperării pentru dezvoltare în perioada 2014-2020⁽²⁾,
- având în vedere poziția sa din 2 aprilie 2014 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind Anul european pentru dezvoltare (2015)⁽³⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 13 iunie 2013 referitoare la Obiectivele de dezvoltare ale mileniului – definirea cadrului post-2015⁽⁴⁾,
- având în vedere concluziile Consiliului Afaceri Externe din 19 mai 2014 privind o abordare bazată pe drepturi a cooperării pentru dezvoltare, cuprinzând toate drepturile omului,
- având în vedere concluziile Consiliului Afaceri Externe din 12 decembrie 2013 privind finanțarea destinată eradicării sărăciei și dezvoltării durabile pentru perioada de după 2015,
- având în vedere Declarația comună a ACP-UE din 20 iunie 2014 privind Agenda de dezvoltare pentru perioada de după 2015,
- având în vedere articolul 52 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru dezvoltare (A8-0232/2015),

⁽¹⁾ JO C 46, 24.2.2006, p. 1.

⁽²⁾ JO L 77, 15.3.2014, p. 44.

⁽³⁾ Texte adoptate, P7_TA(2014)0269.

⁽⁴⁾ Texte adoptate, P7_TA(2013)0283.

06 octombrie 2015

- A. întrucât autoritățile locale, în calitate de actori statali și instituționali esențiali ai guvernării locale, ai creării democrației la baza societății și ai unei dezvoltări teritoriale sustenabile bazate pe participarea populației locale și pe exprimarea sa democratică, vor avea un rol esențial în realizarea obiectivelor post-2015;
- B. întrucât autoritățile locale joacă un rol fundamental în definirea, organizarea și realizarea obiectivelor de dezvoltare;
- C. întrucât autoritățile locale reprezintă o punte de legătură solidă între obiectivele la nivel comunitar și național și global în cadrul agendei pentru perioada de după 2015;
- D. întrucât autoritățile locale joacă un rol crucial în protejarea populațiilor vulnerabile din statele fragile aflate în situație de criză și din țările cu venituri medii;
- E. întrucât noul cadru global de dezvoltare sustenabilă oferă ocazia de a asigura implicarea largă a organizațiilor societății civile, a autorităților locale și a parlamentelor naționale; întrucât este esențial să li se acorde cât mai multă autonomie autorităților locale și organizațiilor societății civile cu scopul de a asigura o guvernare echitabilă, transparentă și responsabilă;
- F. întrucât UE s-a implicat pe deplin în sprijinirea autorităților locale din țările în curs de dezvoltare cu scopul de a contribui la reducerea sărăciei și la realizarea ODM-urilor, precum și de a integra guvernarea democratică la nivel local;
- G. întrucât reprezentanții guvernelor subnaționale și autoritățile locale au contribuit la sesiunile Grupului de lucru deschis privind obiectivele de dezvoltare durabilă al Adunării Generale a ONU, iar Grupul operativ a coprezidat, împreună cu PNUD și cu UN-Habitat, consultările referitoare la „Dialogul privind transferarea la nivel local a responsabilității pentru agenda pentru perioada de după 2015”;
- H. întrucât raportul de sinteză al Secretarului General al ONU cu privire la agenda de dezvoltare pentru perioada de după 2015 reiterează necesitatea ca noua agendă de dezvoltare să ducă la schimbări majore, să fie universală, să fie axată pe oameni și să se bazeze pe principiile drepturilor omului și ale statului de drept; întrucât Secretarul General solicită ca parteneriatele inovatoare, inclusiv autoritățile locale, să fie principalii actori care pun în aplicare această agendă la nivelul cel mai apropiat de cetățeni;
- I. întrucât cele mai multe dintre obiectivele și provocările esențiale ale agendei globale de dezvoltare pentru perioada de după 2015 vor depinde de acțiunile la nivel local și de parteneriate solide;
- J. întrucât se estimează că populația mondială va crește de la 7 la 9,3 miliarde de persoane până în 2050, prevăzându-se că această creștere va avea loc în cea mai mare măsură în țările în curs de dezvoltare, în special în zonele urbane; întrucât urbanizarea excesivă subminează sustenabilitatea dezvoltării în toate privințele;
- K. întrucât două miliarde și jumătate de locuitori urbani noi vor avea nevoie de acces la educație, servicii de sănătate, locuri de muncă, alimente, instalații sanitare, transporturi, locuințe și energie electrică; întrucât acestea sunt probleme esențiale pentru autoritățile locale și regionale, precum și pentru municipalitățile responsabile cu furnizarea acestor servicii;
- L. întrucât Declarația de la Rio subliniază faptul că popoarele indigene și comunitățile lor joacă un rol esențial în gestionarea și dezvoltarea mediului; întrucât guvernele ar trebui să le recunoască identitatea, cultura și interesele și să le sprijine în mod corespunzător, făcând posibilă participarea eficace a acestora la înfăptuirea dezvoltării sustenabile;

06 octombrie 2015

- M. întrucât reducerea sărăciei este inechitabilă, iar inegalitățile între țări și în interiorul acestora, care s-au adâncit atât în țările dezvoltate, cât și în țările în curs de dezvoltare, reprezintă o provocare majoră în domeniul dezvoltării;
- N. întrucât conflictele violente și crizele umanitare continuă să aibă efecte perturbatoare asupra eforturilor de dezvoltare; întrucât grupurile vulnerabile, precum femeile, copiii și persoanele în vârstă, sunt afectate în mai mare măsură de conflictele militare și de crize și întrucât autoritățile locale sunt actori esențiali, în prima linie, în prevenirea și managementul situațiilor de conflict;
- O. întrucât sunt necesare eforturi suplimentare pentru a reduce la jumătate numărul persoanelor care suferă de foamete, avându-se în vedere faptul că 162 de milioane de copii mici suferă de malnutriție; întrucât foamea ascunsă poate fi definită drept o carență de micronutrienți, care poate avea efecte ireversibile asupra sănătății, precum și consecințe socio-economice legate de reducerea productivității individuale;
- P. întrucât schimbările climatice și degradarea mediului pun în pericol reducerea sărăciei și constituie o problemă majoră pentru autoritățile locale, deoarece afectează în primul rând populațiile locale;
- Q. întrucât trebuie să fie create mai multe locuri de muncă noi și decente, pentru a face față creșterii demografice la nivel mondial; întrucât sectorul privat creează numeroase locuri de muncă atât în țările dezvoltate, cât și în țările în curs de dezvoltare, putând fi, astfel, un partener esențial în combaterea sărăciei;
- R. întrucât ajutoarele continuă să aibă un rol unic în reducerea sărăciei, reprezentând un factor de schimbare în țările în curs de dezvoltare; întrucât acestea ar trebui să fie mai bine direcționate pentru a răspunde necesităților populațiilor celor mai vulnerabile; întrucât numai ajutoarele nu sunt suficiente, fiind, prin urmare, necesar să se recurgă la metode inovatoare de finanțare;
- S. întrucât mobilizarea resurselor financiare internaționale, publice și private este esențială pentru promovarea dezvoltării durabile la nivel local;
- T. întrucât UE și statele sale membre, în calitate de cei mai importanți donatori oficiali de ajutor pentru dezvoltare, dar și de factori de decizie politică esențiali și de actori în domeniul cooperării descentralizate, ar trebui să rămână principala forță motrice în cursul următoarei faze de negocieri desfășurate sub egida ONU, în special în ceea ce privește punerea în aplicare a obiectivelor de dezvoltare sustenabilă;
- U. întrucât articolul 208 din TFUE prevede că eradicarea sărăciei constituie obiectivul principal al politicii de dezvoltare a UE și stabilește coerența politicii pentru dezvoltare,

1. Autoritățile locale – actori pentru dezvoltare și rolul Uniunii Europene

1. reamintește că Parteneriatul de la Busan oferă un cadru amplu pentru noile părți interesate din domeniul dezvoltării, cum ar fi actorii locali și regionali;
2. subliniază faptul că noile orientări din comunicarea Comisiei privind autoritățile locale și recunoașterea rolului lor în calitate de părți interesate la nivel de stat reprezintă un progres important în noua agendă de dezvoltare a Uniunii Europene;
3. subliniază necesitatea ca aceste noi orientări să se concretizeze prin implementarea efectivă a cooperării europene atât la nivelul celui de-al 11-lea Fond european de dezvoltare (FED), cât și al Instrumentului de cooperare pentru dezvoltare;
4. subliniază faptul că planificarea strategică la nivel național și local este absolut esențială pentru promovarea și integrarea celor trei dimensiuni principale ale dezvoltării: dimensiunile socială, economică și de mediu;
5. salută sprijinul acordat pentru consolidarea capacității instituționale a autorităților locale prin intermediul liniei tematice destinate acestora și salută în special sprijinul pentru consolidarea structurilor de coordonare a autorităților locale la nivel național, regional și pancontinental, precum și realizarea unui parteneriat la nivel european;

06 octombrie 2015

6. recunoaște rolul important al autorităților locale în țările în curs de dezvoltare; încurajează stabilirea unor acorduri de parteneriat între autoritățile locale din statele membre ale UE și autoritățile locale din țările în curs de dezvoltare în domenii precum formarea și capacitatea umană pentru a face posibile beneficii mai mari, cum ar fi o mai bună planificare de mediu;
7. consideră că aceste structuri de coordonare au un rol esențial în susținerea tehnică și metodologică a dezvoltării capacităților locale, prin facilitarea schimbului de cunoștințe practice pentru sprijinirea procesului de descentralizare și a furnizării serviciilor de bază; acestea constituie, de asemenea, o interfață adecvată pentru dialogul politic și pentru a face auzită vocea autorităților locale la toate nivelurile de guvernare;
8. solicită insistent Uniunii Europene să promoveze cooperarea descentralizată ca mijloc de implementare a cadrului de dezvoltare post-2015; în acest scop, invită Comisia să ia în considerare posibilitatea de a transforma descentralizarea într-un sector de concentrare financiară a instrumentelor sale financiare externe, printre care se numără în primul rând ICD și FED, și să-și intensifice eforturile de integrare a autorităților locale ca actori cu puteri depline în implementarea celui de-al 11-lea FED, atât la nivelul țărilor partenere, cât și la nivelul regiunilor și al ajutorului sectorial și bugetar; invită statele membre să acorde un loc adecvat, în programele lor de dezvoltare, autorităților locale, coordonându-și acțiunile cu cele ale Comisiei Europene și ale altor state membre;

II. Dialogul politic, mobilizarea resurselor financiare și răspunderea

9. subliniază necesitatea de a asigura un transfer mai echitabil al resurselor financiare de la nivel național la nivelul subregional, al orașelor sau al localităților;
10. subliniază, în contextul procesului de descentralizare în curs, necesitatea de a încuraja administrațiile naționale să transfere o parte din resursele bugetare naționale la nivelul administrațiilor regionale și locale; consideră, în acest sens, că ar trebui acordat mai mult sprijin pentru consolidarea capacităților financiare și bugetare ale autorităților locale, inclusiv prin intermediul asocierilor acestora;
11. consideră esențial ca o parte a sprijinului bugetar european să fie alocat pentru finanțarea autorităților locale;
12. insistă să se instituie un veritabil dialog politic între autoritățile locale în cadrul cooperării europene, care să permită o evaluare a progreselor actuale, a dificultăților și a perspectivelor creșterii eficacității ajutorului la nivel local;
13. solicită instituționalizarea unui astfel de dialog, pe baza structurilor de coordonare existente în diferitele cadre de cooperare;

III. Rolul autorităților locale în realizarea angajamentelor asumate în cadrul Obiectivelor de dezvoltare ale mileniului: învățăminte desprinse

14. subliniază că Obiectivele de dezvoltare ale mileniului au evidențiat rolul esențial al autorităților locale în combaterea sărăciei și în furnizarea de servicii comunitare, cum ar fi apa și salubritatea, educația și asistența medicală primare;
15. salută apariția tot mai multor inițiative descentralizate de cooperare pentru dezvoltare și utilizarea mecanismelor de cooperare între orașe;
16. subliniază necesitatea alocării unor resurse suplimentare pentru consolidarea capacităților autorităților descentralizate, pentru a le permite să ofere servicii publice de calitate, să garanteze egalitatea de șanse și să creeze coeziune socială;
17. regretă că ODM nu au luat suficient în considerare importanța dimensiunii locale a dezvoltării; regretă că programele de dezvoltare nu includ în mod suficient dimensiunea culturală, care este o componentă indispensabilă pentru înțelegerea contextului local; solicită ca dimensiunea culturală să fie luată în considerare în strategiile locale, naționale și internaționale de reducere a sărăciei;
18. regretă lipsa de claritate a ODM-urilor actuale în ceea ce privește adaptarea obiectivelor globale în funcție de evoluția situației la nivel național și local;

06 octombrie 2015

IV. Definirea agendei de dezvoltare pentru perioada de după 2015: provocări și oportunități

19. consideră că procesul pentru perioada de după 2015 ar trebui să ofere o viziune clară pentru punerea în aplicare a rezultatelor Conferinței Rio + 20, care să recunoască rolul autorităților locale;
20. subliniază importanța stabilirii unor obiective și a unor indicatori fiabili pentru obiectivele de dezvoltare sustenabilă (ODS), care să răspundă contextelor, necesităților și preocupărilor populației locale; invită UE să consolideze rolul autorităților locale și să țină seama de expertiza lor în alte ODS;
21. invită UE ca la planificarea în materie de dezvoltare, la implementare și în fluxurile de ajutor financiar să acorde în continuare o atenție deosebită autorităților locale; subliniază că acest lucru ar presupune un proces cu adevărat participativ, derulat încă din faza de planificare și, din acest punct de vedere, ajutorul public descentralizat trebuie să fie recunoscut și consolidat; subliniază că este necesar să se asigure o participare crescută a acestora la stabilirea strategiilor de dezvoltare;
22. invită UE să se asigure că autoritățile locale sunt mai bine reprezentate în negocierile internaționale pentru adoptarea agendei de dezvoltare post-2015, la Conferința internațională privind finanțarea pentru dezvoltare și la Conferința internațională privind schimbările climatice (COP21);
23. invită UE să continue să sprijine stabilirea unui obiectiv de sine stătător privind orașele și așezările omenești;

V. Necesitatea unui nou parteneriat mondial eficace (cu organizațiile societății civile, sectorul privat etc.)

24. invită UE să contribuie la consolidarea parteneriatelor cu părți interesate multiple, transferând la nivel local punerea în aplicare a agendei pentru perioada de după 2015;
25. solicită o definire și o repartizare clară a responsabilităților între parteneri;

VI. Parteneriatele cu sectorul privat

26. reamintește că sectorul public va fi un factor-cheie pentru crearea condițiilor propice noii agende de dezvoltare globale și pentru implementarea acesteia și subliniază că mobilizarea veniturilor publice și consolidarea sistemului fiscal bazat pe capacitatea de contribuție a cetățenilor și pe o retribuție justă pentru exploatarea transparentă a resurselor naturale vor constitui elemente esențiale pentru eficacitatea acesteia;
27. subliniază necesitatea susținerii apariției unei clase de mijloc, prin promovarea antreprenoriatului privat, în special al tinerilor și femeilor;
28. subliniază importanța creșterii autonomiei întreprinderilor locale, microîntreprinderilor și întreprinderilor mici și mijlocii în crearea de locuri de muncă și a promovării creșterii economice sustenabile și favorabile incluziunii, în special prin intermediul politicilor public-privat;
29. reafirmă necesitatea de implementa mecanisme eficace de asumare a responsabilității și de a defini instrumente obligatorii de protecție socială și a mediului;

VII. Parteneriatul cu societatea civilă

30. consideră că, odată cu agenda globală pentru dezvoltare pentru perioada de după 2015, rolul și impactul organizațiilor societății civile trebuie să se schimbe; consideră că statele membre ar trebui să colaboreze îndeaproape cu organizațiile societății civile, creând mecanisme pentru un dialog periodic, astfel încât să fie suficient de eficace pentru a primi un feed-back pozitiv din partea societății civile;

VIII. Sprijinirea asumării responsabilității și consolidarea capacităților la nivel național

31. subliniază că guvernele trebuie să răspundă atât în fața părților interesate la nivel național, cât și a comunității internaționale;

06 octombrie 2015

32. subliniază că, pentru a consolida participarea culturilor locale, a popoarelor indigene, a migranților și a minorităților, transparența și promovarea dialogului cu părți interesate multiple sunt foarte importante;
33. consideră că trebuie să se depună eforturi susținute pentru a îmbunătăți capacitatea autorităților locale de a furniza servicii publice;
34. subliniază importanța promovării bunei guvernări la nivel local, prin promovarea principiilor responsabilității, transparenței, participării, reactivității și preeminenței statului de drept;
35. încurajează crearea unor platforme locale de concertare în cadrul planificării bugetare;
36. subliniază că este necesar să se realizeze fără întârziere o reformă a serviciilor oficiale de colectare a datelor;

IX. Popoarele indigene și planificarea în domeniul dezvoltării

37. subliniază că popoarele indigene ar trebui să participe pe deplin la pregătirea planurilor de dezvoltare și de investiții locale și regionale;
38. invită guvernele naționale și autoritățile locale: (a) să consolideze legislația la nivel local pentru a garanta recunoașterea regimurilor de proprietate funciară tradiționale; (b) să coopereze cu autoritățile tradiționale în gestionarea resurselor naturale; (c) să soluționeze problemele intergeneraționale și problemele de gen care există în rândul popoarelor indigene; (d) să protejeze cunoștințele popoarelor indigene; (e) să consolideze capacitățile popoarelor indigene, astfel încât acestea să poată participa la planificarea în domeniul dezvoltării;

X. Transferul de tehnologie

39. subliniază că guvernele naționale și autoritățile locale ar trebui să creeze un mediu favorabil pentru transferul de tehnologii;
40. consideră că o astfel de cooperare ar trebui să includă și investiții pe termen mai lung;

XI. Orașele și așezările omenești

41. salută mobilizarea și implicarea orașelor africane în cadrul pregătirii Conferinței Organizației Națiunilor Unite privind locuințele și dezvoltarea urbană sustenabilă (Habitat III); invită Comisia să sprijine aceste procese de mobilizare și să prevadă în planurile sale de parteneriat susținerea proceselor de urbanizare sustenabilă;
42. salută decizia Grupului de lucru deschis privind obiectivele de dezvoltare durabilă de a stabili un obiectiv de sine stătător în ceea ce privește dezvoltarea urbană sustenabilă;
43. subliniază că este important să se adopte o perspectivă teritorială pentru a aborda chestiuni precum gestionarea deșeurilor și sărăcia urbană, reducerea inegalităților, autonomizarea cetățenilor, guvernarea incluzivă și participativă, conceperea unei infrastructuri inovatoare, prestarea serviciilor, gestionarea terenurilor, contribuția orașelor la schimbările de mediu la nivel global și impactul acestora asupra ecosistemelor, reducerea riscului de catastrofe naturale, consumul de energie etc.;
44. subliniază importanța de a sprijini țările în curs de dezvoltare și țările cel mai puțin dezvoltate, inclusiv prin asistență financiară și tehnică;

XII. Buna guvernare și lupta împotriva corupției

45. subliniază că, pentru a asigura condiții de concurență echitabile în domeniul impozitării întreprinderilor locale și internaționale, cooperarea internațională în scopul combaterii fluxurilor financiare ilicite ar trebui să fie îmbunătățită;
46. subliniază că descentralizarea puterii este un instrument eficace de combatere a corupției, inclusiv a corupției emanând din întreprinderile multinaționale, și de a sprijini modernizarea administrației publice și de a răspunde nevoilor populației prin reforme economice și sociale;

06 octombrie 2015

XIII. Consolidarea mobilizării resurselor

47. subliniază că este necesar să se examineze diferite mecanisme de finanțare inovatoare și echitabile;
48. subliniază importanța capitală a mobilizării resurselor naționale la nivel local pentru succesul agendei post-2015, întrucât aceasta reprezintă un element esențial în implementarea strategiilor și politicilor naționale și locale de dezvoltare; subliniază, în acest context, necesitatea urgentă de a consolida capacitățile autorităților locale din țările partenere în domeniul impozitării municipale și în cel al planificării bugetare; salută înființarea treptată a unor observatoare ale finanțelor locale, care merită mai mult sprijin din partea Uniunii Europene;
49. consideră că este mai eficace să se acționeze la nivel local în vederea îmbunătățirii condițiilor de viață ale populației, în special în zonele rurale, și că una dintre provocările importante cu care se confruntă autoritățile locale și autoritățile naționale este crearea unor condiții propice care să încurajeze reintegrarea treptată a sectorului informal, fără a descuraja inovarea;
50. invită Banca Mondială și instituțiile financiare internaționale să își actualizeze politicile ce vizează măsurile de siguranță sociale și de mediu;
51. reamintește că administrațiile locale sunt cele mai în măsură să soluționeze numărul din ce în ce mai ridicat de crize, dar că, în general, ele nu dispun de capacitățile și de mijloacele necesare pentru a reacționa în mod eficace;
52. solicită Comisiei să promoveze mobilizarea surselor inovatoare de finanțare pentru cooperarea descentralizată, în special instrumentele de combinare a împrumuturilor și donațiilor, care nu sunt adaptate la specificul autorităților locale;
53. îndeamnă Uniunea Europeană să consolideze, prin urmare, bugetele de finanțare descentralizată indispensabile pentru dezvoltarea locală;

o

o o

54. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.
-

08 octombrie 2015

P8_TA(2015)0342

Republica Centrafricană

Rezoluția Parlamentului European din 8 octombrie 2015 referitoare la Republica Centrafricană (2015/2874(RSP))

(2017/C 349/03)

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluțiile sale anterioare referitoare la Republica Centrafricană,
- având în vedere Rezoluția sa din 11 februarie 2015 referitoare la activitatea Adunării Parlamentare Paritare ACP-UE ⁽¹⁾,
- având în vedere Rezoluțiile Adunării Parlamentare Paritare ACP-UE referitoare la situația din Republica Centrafricană (RCA) din 19 iunie 2013, 19 martie 2014 și 17 iunie 2015,
- având în vedere declarațiile Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate privind situația din Republica Centrafricană, în special cea din 13 octombrie 2014,
- având în vedere declarația purtătorului de cuvânt al Serviciului European de Acțiune Externă (SEAE) din 28 septembrie 2015 privind violența din Republica Centrafricană,
- având în vedere concluziile Consiliului din 9 februarie 2015 și din 20 iulie 2015 privind RCA,
- având în vedere observațiile expertului independent al ONU, Marie-Therese Keita Bocoum, referitoare la situația drepturilor omului în RCA din 1 octombrie 2015,
- având în vedere apelul din 28 septembrie 2015 lansat de Secretarul General al ONU, Ban Ki-moon, și de Consiliul de Securitate, pentru a se pune capăt imediat izbucnirii bruște a violențelor în RCA,
- având în vedere Rezoluția nr. 2217 (2015) a ONU de prelungire a mandatului MINUSCA la nivelul autorizat în prezent al trupelor până la 30 aprilie 2016, adoptată de Consiliul de Securitate la cea de a 7347-a reuniune a sa din 28 aprilie 2015,
- având în vedere Rezoluția nr. 2196 (2015) de prelungire a regimului de sancțiuni impuse Republicii Centrafricane (RCA) până la 29 ianuarie 2016 și mandatul grupului de experți care asistă Comitetul de sancțiuni RCA 2127 până la 29 februarie 2016,
- având în vedere Raportul de evaluare al ONU din 15 mai 2015 privind punerea în executare și eforturile de asistență reparatorie pentru exploatarea și abuzurile sexuale comise de personalul Organizației Națiunilor Unite și cel asociat în cadrul operațiunilor de menținere a păcii,
- având în vedere Raportul Secretarului General al ONU privind recomandările Grupului la nivel înalt independent privind operațiile în sprijinul păcii din 11 septembrie 2015,
- având în vedere Raportul final din 19 decembrie 2014 al Comisiei internaționale de anchetă cu privire la Republica Centrafricană,
- având în vedere Conferința internațională la nivel înalt privind Republica Centrafricană intitulată „De la ajutorul umanitar la reziliență”, care a avut loc la Bruxelles la 26 mai 2015,

⁽¹⁾ Texte adoptate, P8_TA(2015)0035.

08 octombrie 2015

- având în vedere Acordul privind dezarmarea, demobilizarea, repatrierea și reintegrarea (DDRR) semnat la 10 mai 2015 de un număr mare de grupări armate în cursul Forumului de la Bangui,
 - având în vedere Acordul de la Cotonou revizuit,
 - având în vedere Acordul de la Libreville (Gabon) din 11 ianuarie 2013 privind rezolvarea crizei politico-militare din Republica Centrafricană, semnat sub egida șefilor de stat și de guvern din Comunitatea Economică a Statelor din Africa Centrală (ECCAS), care prevede condițiile de încetare a crizei din Republica Centrafricană,
 - având în vedere summiturile extraordinare ale șefilor de stat și de guvern din Comunitatea Economică a Statelor din Africa Centrală (ECCAS), desfășurate la N'Djamena (Ciad) la 21 decembrie 2012, 3 aprilie 2013 și 18 aprilie 2013, și deciziile lor de a crea un consiliu național de tranziție (CNT) cu prerogative legislative și constitutive și de a adopta o foaie de parcurs pentru procesul de tranziție din Republica Centrafricană,
 - având în vedere reuniunea Grupului internațional de contact din 3 mai 2013 de la Brazzaville (Republica Congo), care a validat foaia de parcurs pentru tranziție și a creat un fond special de asistență pentru Republica Centrafricană,
 - având în vedere Acordul de încetare a ostilităților semnat în iulie 2014,
 - având în vedere concluziile celei de-a 7-a reuniuni a Grupului de contact internațional pentru Republica Centrafricană, care a avut loc la Brazzaville la 16 martie 2015,
 - având în vedere comunicatele Consiliului de Securitate al Uniunii Africane, emise la 17 septembrie 2014 și 26 martie 2015,
 - având în vedere Constituția RCA, adoptată de Consiliul Național de Tranziție la finele lunii august 2015,
 - având în vedere Statutul de la Roma al Curții Penale Internaționale (CPI) din 1998, ratificat de RCA în 2001,
 - având în vedere Protocolul opțional anexat Convenției privind Drepturile Copilului referitor la implicarea copiilor în conflictele armate, semnat de RCA,
 - având în vedere articolul 135 alineatul (5) și articolul 123 alineatul (4) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât la sfârșitul lunii septembrie 2015 au izbucnit noi ciocniri, lăsând în urmă 42 de morți și silind aproximativ 37 000 de persoane să-și părăsească casele;
- B. întrucât peste 500 de deținuți au evadat la sfârșitul lui septembrie 2015 din închisoarea Ngaragba din Bangui și din Bouar, printre care făptuitori bine-cunoscuți ai unor încălcări ale drepturilor omului și abuzuri; întrucât această evadare constituie o amenințare gravă la adresa civililor și în ceea ce privește protecția victimelor și a martorilor; întrucât evadarea din închisoare este o lovitură pentru păstrarea legii și a ordinii și pentru combaterea impunității în RCA;
- C. întrucât, potrivit Oficiului ONU pentru coordonarea afacerilor umanitare, situația agențiilor de ajutorare din Bangui s-a deteriorat; întrucât mai multe birouri și sedii ale organizațiilor de ajutorare au fost jefuite, iar libertatea de mișcare a membrilor acestora a fost împiedicată, în special aceea a lucrătorilor sanitari din spitale;

08 octombrie 2015

- D. întrucât ajutorul umanitar întâmpină dificultăți din cauza luptelor și a numeroaselor blocaje rutiere, afectând capacitatea de acces a autorităților la miile de persoane strămutate în interiorul țării și de a evalua necesitățile; întrucât preocupările legate de accesul în împrejurimile orașului Bangui au fost evocate și de Médecins sans Frontières (MSF), care a afirmat că răniții au ajuns, în numeroase cazuri, deplasându-se pe jos și că ambulanțele organizației nu au putut circula din cauză că situația din capitală devenise prea periculoasă;
- E. întrucât ONU a hotărât să prelungească mandatul MINUSCA până la 30 aprilie 2016 cu un plafon al trupelor de 10 750 de militari, printre care 480 de observatori militari și ofițeri de armată, și de 2 080 de polițiști, printre care 400 de ofițeri de poliție individuali și 40 de gardieni;
- F. întrucât, conform misiunii ONU de menținere a păcii din această țară (MINUSCA), cu toate că situația securitară s-a mai calmat în ultimul timp, tensiunile persistă la Bangui, care a fost scena unor atacuri îndreptate împotriva civililor, a unor violențe intercomunitare și a unor atacuri împotriva personalului umanitar;
- G. întrucât procurorul-șef al Curții Penale Internaționale, Fatou Bensouda, le-a cerut celor implicați în ciocniri să pună capăt de îndată și să renunțe la violență, adăugând că toate crimele de război care au fost comise vor fi pedepsite; întrucât cea de a doua investigație cu privire la conflictul din RCA a fost inițiată la 24 septembrie 2014;
- H. întrucât ciocnirile recente amenință să distrugă un proces de pace încă vulnerabil și ar putea aduce țara înapoi în perioada întunecată de la sfârșitul anului 2013 și din 2014, când au fost ucise mii de persoane și zeci de mii au fost silit să-și părăsească casele; întrucât criminalitatea rămâne o amenințare majoră; întrucât situația femeilor din RCA este deosebit de gravă și violul este folosit adesea ca armă de război de toate părțile implicate;
- I. întrucât lovitura din 2013 și înlăturarea ulterioară de la putere a șefului de stat de tranziție, Michel Djotodia, și a prim-ministrului de tranziție, Nicolas Tiangaye, au fost însoțite de încălcări masive și grave ale drepturilor omului, cu un evident risc de genocid, incluzând omoruri extrajudiciare, tortura, jafuri, violuri și abuzuri sexuale pe scară largă, răpirea femeilor și a copiilor și recrutarea silită a copiilor-soldați;
- J. întrucât, la 4 octombrie 2015, centrafricaniilor urmau să decidă, prin referendum, cu privire la adoptarea unei noi constituții și să-și aleagă reprezentanții concomitent, în cadrul alegerilor prezidențiale și al alegerilor legislative, programate inițial la 18 octombrie 2015 (primul tur) și la 22 noiembrie 2015 (al doilea tur); întrucât autoritățile de tranziție lucrează de câteva săptămâni la amânarea alegerilor, însă Agenția Electorală Națională (NSA) încă nu a anunțat un nou program, listele de alegători nu sunt întocmite și buletinele de vot nu au fost distribuite;
- K. întrucât țara se confruntă cu cea mai gravă criză umanitară de la obținerea independenței sale, în 1960, criză care îi afectează întreaga populație, de 4,6 milioane de persoane, dintre care jumătate sunt copii; întrucât 2,7 milioane de persoane au nevoie de asistență, inclusiv de ajutoare alimentare, de protecție și de acces la îngrijirile sanitare, la apa potabilă, servicii de salubritate și la spații locative; întrucât s-a estimat că peste 100 000 de copii s-au confruntat cu abuzurile sexuale și cu recrutarea în cadrul grupărilor armate din țară și se apreciază că criza a lăsat un milion de copii fără școală;
- L. întrucât, la 5 mai 2015, grupările armate din RCA au ajuns la un acord privind eliberarea unui număr de 6 000 până la 10 000 de copii-soldați;
- M. întrucât operația de menținere a păcii a fost afectată negativ de alegații referitoare la abuzarea sexuală a copiilor și a fetelor de către soldații ONU și cei din forțele franceze de menținere a păcii;

08 octombrie 2015

- N. întrucât atât grupările armate Seleka, cât și cele anti-balaka profită de pe urma comerțului cu lemn și diamante, controlând siturile și pretinzând „taxe” sau extorcând bani pentru „protecția” împotriva minerilor și comercianților, iar comercianții din RCA au cumpărat diamante în valoare de câteva milioane de dolari fără a cerceta în mod corespunzător dacă prin aceasta finanțează grupările armate;
- O. întrucât respectarea drepturilor omului reprezintă o valoare fundamentală a Uniunii Europene și un element esențial al Acordului de la Cotonou, îndeosebi al articolului 8 din acesta;
- P. întrucât justiția și urmărirea în justiție a încălcărilor grave ale drepturilor omului se numără printre sarcinile critice necesare pentru a pune capăt abuzurilor și pentru reconstruirea RCA;
- Q. întrucât impunitatea continuă să-și pună amprenta asupra violenței, în pofida faptului că Consiliul Național de Tranziție a adoptat, iar Președintele de tranziție a semnat legea privind înființarea Curții Penale Speciale, alcătuită din judecători și procurori atât naționali, cât și internaționali, care urmează să cerceteze și să urmărească în justiție încălcările grave ale drepturilor omului comise în RCA din 2003;
- R. întrucât, în septembrie 2014, UE a lansat primele proiecte de dezvoltare finanțate din fondul fiduciar cu donatori multipli al UE pentru RCA din domeniul sănătății, creării locurilor de muncă, reabilitării infrastructurii deteriorate din Bangui și emancipării femeilor și integrării economice a acestora;
- S. întrucât, în martie 2015, Consiliul European a lansat misiunea militară consultativă a UE în RCA (EUMAM RCA), urmărind sprijinirea autorităților centrafricane la pregătirea unei reforme a sectorului securității sub aspectul forțelor armate;
- T. întrucât, din mai 2015, UE și-a amplificat asistența acordată RCA în total cu 72 milioane EUR, inclusiv cu resurse pentru ajutorul umanitar (cu finanțări noi de 10 milioane de EUR), sprijin bugetar (cu 40 de milioane EUR în plus) și o nouă contribuție la fondul fiduciar al UE pentru RCA (cu 22 de milioane EUR în plus);
- U. întrucât, la 15 iulie 2014, UE și-a lansat primul fond fiduciar pentru dezvoltare cu donatori multipli din pentru Republica Centrafricană, urmărind să permită trecerea de la răspunsul de urgență la asistența pentru dezvoltare pe termen lung;
1. își exprimă profunda îngrijorare cu privire la situația din Republica Centrafricană, care ar putea aduce țara în pragul unui război civil, dacă violențele recente scapă de sub control; deplânge pierderile de vieți omenești și își exprimă compasiunea față de familiile victimelor și față de întreaga populație a Republicii Centrafricane;
 2. condamnă cu fermitate atacurile împotriva organizațiilor umanitare și a reședințelor în timpul ultimelor izbucniri ale violențelor; solicită libertatea de circulație a personalului umanitar pentru a i se permite să ajungă la civilii care au nevoie de ajutor, în special la populația strămutată; reamintește că aproape o jumătate de milion de persoane strămutate în interiorul țării au nevoie urgentă de alimente, îngrijiri medicale, apă, instalații sanitare și igienă, adăpost și articole de uz casnic de bază;
 3. invită autoritățile RCA să pună accent pe lupta împotriva impunității și pe restabilirea statului de drept, inclusiv prin aducerea în fața justiției a celor responsabili pentru violențe; salută crearea unei instanțe penale speciale pentru investigarea și incriminarea încălcărilor grave ale drepturilor omului comise în țară după anul 2003 și subliniază nevoia urgentă ca aceasta să devină operațională; subliniază faptul că sprijinul financiar și tehnic internațional este esențial pentru funcționarea acesteia; solicită organizarea unei reuniuni internaționale a donatorilor cât de curând posibil; încurajează autoritățile RCA să adopte o procedură de recrutare eficientă și transparentă pentru personalul instanței;

08 octombrie 2015

4. salută ECCAS pentru rolul său esențial în demararea procesului de tranziție și pentru atitudinea fermă manifestată cu ocazia consultărilor de la Addis Abeba din 31 ianuarie 2015 față de orice inițiativă paralelă care ar putea compromite eforturile actuale ale comunității internaționale care vizează reinstaurarea păcii, a securității și a stabilității în RCA;
5. salută eforturile depuse până în prezent de către guvernul de tranziție, dar invită autoritățile de tranziție RCA și comunitatea internațională să abordeze cauzele profunde ale crizei, precum sărăcia larg răspândită, disparitățile și inegalitățile economice, șomajul în creștere și lipsa redistribuirii bogăției din resursele naturale ale țării prin intermediul bugetului de stat; solicită o abordare globală, orientată spre securitate, ajutor umanitar, stabilizare și redresare economică;
6. invită comunitatea internațională să sprijine procesul politic din RCA în aceste momente critice și să își intensifice eforturile comune pentru facilitarea dialogului politic, consolidarea încrederii și asigurarea coexistenței pașnice între comunitățile religioase din țară; îndeamnă guvernul RCA să acorde prioritate reconstruirii sistemului de învățământ, pentru a facilita coexistența pașnică pe termen lung;
7. regretă faptul că, deși ONU a declarat un embargo asupra armelor, milițiile continuă să se înarmeze; invită toate părțile să respecte acordul privind dezarmarea semnat la 10 mai 2015; subliniază faptul că dezarmarea grupurilor înarmate trebuie să fie o prioritate absolută, în special în vederea alegerilor prezidențiale și generale, prevăzute a avea loc în RCA până la sfârșitul anului;
8. îndeamnă Uniunea Africană și Uniunea Europeană să utilizeze toate măsurile și instrumentele adecvate pentru a ajuta guvernul de tranziție să depășească implozia unei situații deja fragile, escaladarea interetnică și fortificarea continuă a milițiilor concurente și să facă tranziția spre un stat funcțional, favorabil incluziunii și democratic, în special prin Instrumentul de stabilitate și pace, Instrumentul financiar pentru pace în Africa și Forța africană de intervenție rapidă;
9. salută înființarea Forumului de la Bangui pentru reconciliere și pace și îi îndeamnă pe toți liderii politici, militari și religioși, precum și comunitățile locale și societatea civilă la participare necondiționată; insistă asupra faptului că trebuie să aibă loc alegeri democratice;
10. invită Comisia, statele membre și alți actori internaționali să depună toate eforturile pentru a sprijini organizarea de alegeri conform prevederilor din planul de tranziție, în special prin contribuții la programul de asistență electorală gestionat de PUND, astfel încât să se poată organiza alegeri înainte de sfârșitul acestui an, îndeplinindu-se astfel un element-cheie din planul de tranziție;
11. își reiterează sprijinul pentru independența, unitatea și integritatea teritorială a RCA; reamintește importanța dreptului popoarelor la autodeterminare, fără interferențe din exterior;
12. își reafirmă sprijinul pentru ONU, forța de menținere a păcii MINUSCA și contingentul militar francez Sangaris, înainte de alegerile prevăzute a avea loc până la sfârșitul anului; condamnă ferm orice încercare de împiedicare a eforturilor actuale în direcția stabilității;
13. reamintește că perioada de tranziție se va încheia la 30 decembrie 2015; îndeamnă autoritățile naționale ca, cu sprijinul forțelor MINUSCA și Sangaris, să restabilească liniștea în țară, în special în Bangui, pentru a respecta în mod optim calendarul electoral;
14. salută Misiunea de consiliere militară a UE (EUMAM RCA) și lansarea de proiecte care urmăresc reinstaurarea capacităților poliției și jandarmeriei pentru poliția de proximitate și combaterea dezordinii publice, restabilirea centrului de comandă operațional comun, consolidarea sistemului judiciar și reabilitarea penitenciarelor;

08 octombrie 2015

15. condamnă ferm orice violență împotriva copiilor și a femeilor și îndeamnă toate milițiile și grupurile armate neguvernamentale să depună armele, să înceteze toate formele de violență și să elibereze imediat copiii din rândurile lor; invită toate părțile interesate să se angajeze pentru protecția drepturilor copiilor și să prevină orice alte încălcări și abuzuri împotriva copiilor; solicită ca fetele și femeile victime ale violurilor în contextul conflictului armat să beneficieze de servicii complete de sănătate sexuală și reproductivă;
 16. îndeamnă comercianții de diamante din RCA să dea dovadă de diligența necesară, iar companiile internaționale din sectorul comerțului cu diamante să caute soluții pentru eșecurile Procesului Kimberly în lanțul de aprovizionare cu diamante din RCA; invită autoritățile RCA și întreprinderile străine să ajute la consolidarea guvernantei în sectoarele extractive prin respectarea Inițiativei privind transparența în industriile extractive;
 17. invită companiile internaționale din sectorul comerțului cu diamante să verifice cu atenție originea diamantelor, pentru a evita alimentarea conflictului prin cumpărarea de diamante extrase și comercializate ilicit din RCA; îndeamnă întreprinderile europene care fac comerț cu întreprinderi din sectorul forestier din RCA să respecte Regulamentul UE privind exploatarea lemnului și invită UE să pună în aplicare cu rigurozitate Regulamentul privind exploatarea lemnului în raport cu importatorii de lemn din RCA;
 18. invită autoritățile RCA să elaboreze o strategie la nivel național pentru a combate exploatarea ilegală și rețelele de trafic de resurse naturale;
 19. îndeamnă țările ai căror soldați sunt vinovați de abuz sexual în misiuni de menținere a păcii în RCA să îi tragă la răspundere și să îi trimită în judecată, deoarece impunitatea nu poate fi tolerată; subliniază nevoia urgentă de reformă a structurilor de menținere a păcii, prin stabilirea unui mecanism funcțional și transparent de control și răspundere; este convins că astfel de crime grave ar putea fi reduce și prevenite și prin formare și educație;
 20. îndeamnă RCA, statele vecine ale acesteia și alte state membre ale Conferinței internaționale privind regiunea Marilor Lacuri (ICGLR) să coopereze la nivel regional pentru a investiga și combate rețelele criminale regionale și grupurile armate implicate în exploatarea ilegală și contrabanda cu resursele naturale, inclusiv aur, diamante și braconajul și traficul cu specii sălbatice;
 21. invită UE să ia toate măsurile necesare pentru a oferi poporului RCA o asistență mai eficientă și mai bine coordonată; salută, în același timp, intensificarea angajamentului umanitar al statelor membre ale UE față de RCA din perspectiva evoluției nevoilor acesteia; subliniază faptul că asistența pentru salvarea de vieți omenești trebuie oferită atât celor aflați în nevoie în RCA, cât și refugiaților din țările învecinate;
 22. regretă distrugerea arhivelor și a registrelor publice de către miliții; îndeamnă UE să sprijine restaurarea registrelor publice ale RCA și prevenirea oricăror neregularități electorale;
 23. invită statele membre, precum și alți donatori, să își majoreze contribuțiile la Fondul UE pentru RCA, Fondul fiduciar Békou, care urmărește promovarea stabilizării și a reconstrucției Republicii Centrafricane, luând în considerare necesitatea unei mai bune corelări între programele de reconstrucție/dezvoltare și răspunsul umanitar;
 24. invită UE, UA și comunitatea internațională să sprijine refugiații din RCA în țările învecinate;
 25. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție autorităților guvernamentale de tranziție ale CAR, Consiliului, Comisiei, Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate Federica Mogherini, Consiliului de Securitate al ONU, Secretarului General al ONU, instituțiilor Uniunii Africane, ECCAS, Adunării Parlamentare ACP-UE și statelor membre ale UE.
-

08 octombrie 2015

P8_TA(2015)0343

Situația din Thailanda

Rezoluția Parlamentului European din 8 octombrie 2015 referitoare la situația din Thailanda (2015/2875(RSP))

(2017/C 349/04)

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluțiile sale anterioare referitoare la Thailanda, în special cea din 20 mai 2010 ⁽¹⁾, cea din 6 februarie 2014 ⁽²⁾ și cea din 21 mai 2015 ⁽³⁾,
 - având în vedere declarația din 2 aprilie 2015 a Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, Federica Mogherini, privind evoluțiile din Thailanda,
 - având în vedere declarațiile delegației Uniunii Europene în Thailanda prezentate în acord cu șefii misiunii UE în Thailanda la 14 noiembrie 2014, la 30 iunie 2015 și la 24 septembrie 2015;
 - având în vedere concluziile Consiliului din 23 iunie 2014 privind Thailanda,
 - având în vedere răspunsul oferit de Catherine Ashton, la acea dată Vicepreședinte al Comisiei/Înalt Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate (VP/ÎR), în numele Comisiei la 15 mai 2013 cu privire la situația lui Andy Hall,
 - având în vedere în vedere comunicatul de presă al raportorului special al ONU pentru promovarea și apărarea libertății de exprimare din 1 aprilie 2015,
 - având în vedere revizuirea universală periodică referitoare la Thailanda și recomandările acesteia, prezentate Consiliului ONU pentru Drepturile Omului la 5 octombrie 2011,
 - având în vedere Declarația universală a drepturilor omului din 1948,
 - având în vedere Declarația privind apărătorii drepturilor omului, adoptată de Organizația Națiunilor Unite în 1998,
 - având în vedere Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice (PIDCP) din 1966, la care Thailanda este parte,
 - având în vedere Convenția ONU împotriva torturii și altor pedepse ori tratamente cu cruzime, inumane sau degradante din 1984,
 - având în vedere Declarația Asociației Națiunilor din Asia de Sud-Est privind drepturile omului,
 - având în vedere articolul 135 alineatul (5) și articolul 123 alineatul (4) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât la 20 mai 2014 armata națională a răsturnat guvernul thailandez și a procedat la impunerea legii marțiale la nivel național, forțând dizolvarea Centrului pentru administrarea păcii și ordinii (*Centre for Administration of Peace and Order*);
- B. întrucât forțele militare au procedat la constituirea Consiliului național al păcii și a ordinii (NCPO), al cărui lider, generalul Prayuth Chan-ocha, va exercita toate competențele și o autoritate nelimitată pentru a emite ordine și a institui reforme constituționale;

⁽¹⁾ JO C 161 E, 31.5.2011, p. 152.

⁽²⁾ Texte adoptate, P7_TA(2014)0107.

⁽³⁾ Texte adoptate, P8_TA(2015)0211.

08 octombrie 2015

- C. întrucât principalele organisme constituționale instituite de NCPO sunt controlate de cadrele militare, iar membrii NCPO se bucură de imunitate totală în ceea ce privește orice fapt ilegal, răspundere sau imputabilitate cât timp sunt angajați în funcție în temeiul secțiunilor 44 și 47 din Constituția provizorie a Thailandei;
- D. întrucât, la 29 august 2015, Comitetul constitutiv a terminat elaborarea unei noi constituții, care a fost respinsă de Consiliul național de reformă la 6 septembrie 2015; întrucât trebuie ca un nou comitet constitutiv să elaboreze din nou Constituția în termen de 180 de zile și întrucât cea mai recentă respingere poate prelungi regimul militar în această țară;
- E. întrucât principalele site-uri de internet care tratează situația drepturilor politice și a drepturilor omului din Thailanda au fost acuzate de NCPO, în temeiul secțiunii 44 din Constituția provizorie, că amenință securitatea națională, și întrucât canalele de televiziune și posturile de radio locale apropiate facțiunilor politice interne sunt aspru cenzurate;
- F. întrucât Legea privind întrunirea în locuri publice recent adoptată, care a intrat în vigoare la 14 august 2015, limitează grav libertatea de întrunire și impune pedepse aspre, de până la 10 ani de închisoare, pentru infracțiuni cum ar fi perturbarea serviciilor publice;
- G. întrucât angajații armatei au fost numiți în funcția de „ofițeri pentru menținerea păcii și ordinii” și le-a fost atribuită competența a de a reține persoane în mod arbitrar, de a desfășura anchete și percheziții fără mandat;
- H. întrucât participanții la demonstrații pașnice au fost în repetate rânduri acuzați de rebeliune și de încălcarea legii și întrucât 14 activiști aparținând Mișcării neodemocratice (NDM) au fost arestați;
- I. întrucât pedeapsa cu moartea continuă să fie aplicată în Thailanda și întrucât legi noi au extins sfera circumstanțelor în care acesta poate fi impusă;
- J. întrucât a existat o creștere spectaculoasă a arestărilor după lovitura de stat, în temeiul Legii privind lezmaiestatea,
- K. întrucât Comisiei naționale pentru drepturile omului i s-a refuzat accesul la persoanele torturate sau supuse unor rele tratamente, aflate permanent în detenție sub autoritatea tribunalelor militare, fără a fi puse sub acuzare sau trimise în judecată;
- L. întrucât, de la lovitura de stat, siguranța comunității locale și a activiștilor pentru drepturile de proprietate funciară s-a deteriorat;
- M. întrucât Thailanda nu este semnatară a Convenției privind statutul refugiaților din 1951, nici a Protocolului din 1967 la aceasta și nu are un cadru național oficial pentru azil; întrucât autoritățile thailandeze continuă să trimită refugiați și solicitanți de azil înapoi în țări unde este probabil ca aceștia să fie supuși unor persecuții;
- N. întrucât Thailanda este obligată, în temeiul tratatelor internaționale la care este parte, să investigheze și să urmărească penal în mod corespunzător cazurile de tortură, deces în închisoare și alte presupuse încălcări grave ale drepturilor omului;
- O. întrucât cauza penală de calomnie împotriva lui Andy Hall, apărător al drepturilor lucrătorilor și cetățean al UE, a fost respinsă, dar întrucât acesta riscă să fie pus sub urmărire penală pentru criminalitate informatică, precum și în două cauze civile de defăimare, ceea ce ar putea avea drept rezultat o condamnare la șapte ani de închisoare și o amendă de mai multe milioane de dolari, după ce a contribuit la un raport al Finnwatch privind presupuse abuzuri de muncă comise de o societate thailandeză de comerț cu ridicata de ananas, în ciuda faptului că încălcările drepturilor lucrătorilor săvârșite de societatea respectivă au fost confirmate de către Ministerul thailandez al Muncii și de un angajat al societății în cadrul unei audieri anterioare în instanță; întrucât audierea în această cauză va avea loc la 19 octombrie 2015;

08 octombrie 2015

- P. întrucât, deși Thailanda a ratificat Convenția nr. 29 a Organizației Internaționale a Muncii, lucrătorii migranți se bucură de prea puțină protecție; întrucât traficul de lucrători reprezintă o problemă majoră; întrucât situația din sectorul pescuitului este deosebit de îngrijorătoare;
- Q. întrucât UE a suspendat negocierile abia începute cu Thailanda privind un acord bilateral de liber schimb, inițiate în 2013, și întrucât refuză să semneze Acordul de parteneriat și cooperare finalizat în luna noiembrie 2013 atât timp cât în această țară nu există un guvern democratic; întrucât UE este cel de-al treilea partener comercial al Thailandei,
1. salută angajamentul ferm al UE față de poporul thailandez, cu care UE are legături politice, economice și culturale trainice și de durată; subliniază că, în calitate de prieten și partener al Thailandei, UE a solicitat în mod repetat revenirea la procesul democratic;
 2. cu toate acestea, este profund preocupat de deteriorarea situației drepturilor omului în Thailanda după lovitura de stat ilegală din mai 2014;
 3. îndeamnă autoritățile thailandeze să ridice restricțiile represive asupra libertății și a exercitării pașnice a celorlalte drepturilor omului, în special a celor care sunt relevante pentru implicarea pașnică în activitățile politice;
 4. invită autoritățile thailandeze să anuleze condamnările și sentințele, să retragă acuzațiile și să elibereze persoanele și operatorii mass-media care au fost condamnați sau acuzați pentru că și-au exercitat în mod pașnic dreptul la libertatea de exprimare și de întrunire; invită guvernul să abroge fără întârziere articolul 44 din Constituția interimară și dispozițiile conexe de care se folosesc autoritățile thailandeze pentru a reprima libertățile fundamentale și a comite încălcări ale drepturilor omului cu impunitate;
 5. invită autoritățile thailandeze să contribuie la prevenirea amenințărilor la adresa securității care afectează populația în general și să abordeze mai bine preocupările membrilor comunității și ale militanților care apără drepturile funciare;
 6. invită autoritățile thailandeze să înceapă cât mai curând posibil transferul politic de atribuții de la autoritățile militare la cele civile; ia act de planul clar pentru organizarea unor alegeri libere și corecte și solicită respectarea calendarului acestora;
 7. încurajează transferul tuturor competențelor judiciare asupra civililor de la instanțele militare la cele civile, stoparea detenției arbitrare utilizate în temeiul legii marțiale și măsuri vizând să limiteze mai degrabă decât să consolideze prerogativele armatei de a aresta și încarcera persoane civile;
 8. încurajează autoritățile să reanalizeze legea privind crima de lezmajestate pentru a se împiedica eventualitatea ca aceasta să pedepsească exercitarea pașnică a exprimării politice, precum și să suspende utilizarea pe scară largă a acestei legi în situații fără nicio legătură cu aceasta;
 9. solicită ca dreptul la securitate, inclusiv cea a apărătorilor drepturilor omului, să fie respectat și protejat și ca toate cazurile de încălcare a drepturilor apărătorilor drepturilor omului să fie investigate rapid, eficient și independent;
 10. ia act de numirea de către guvernul thailandez a unui nou Comitet de redactare a constituției pentru a elabora o nouă constituție cât mai curând posibil; solicită elaborarea unei constituții bazate pe principii democratice cum ar fi egalitatea, libertatea, reprezentarea echitabilă, transparența, responsabilitatea, drepturile omului, preeminența legii și accesul public la resurse;
 11. invită guvernul thailandez să își respecte propriile obligații constituționale și internaționale în ceea ce privește independența sistemului judiciar, dreptul la libertatea de exprimare, de asociere și de întrunire pașnică, precum și pluralismul politic, în special având în vedere severitatea crescândă a „legilor anti-calomnie”;

08 octombrie 2015

12. ia act de măsurile luate de guvernul thailandez pentru a respecta standardele minime privind eliminarea traficului și a pune capăt sclaviei contemporane endemice în lanțul de aprovizionare al industriei sale de pescuit; încurajează guvernul să pună în aplicare aceste măsuri cât mai urgent și să își intensifice eforturile;
13. invită Thailanda să semneze și să ratifice Convenția din 1951 privind statutul refugiaților sau protocolul din 1967 la aceasta;
14. îndeamnă Thailanda să ia măsuri concrete în vederea abolirii pedepsei cu moartea;
15. salută cu căldură aprobarea Legii privind egalitatea de gen în Thailanda, care promite un viitor mai incluziv în ceea ce privește tratamentul în temeiul legii al persoanelor lesbiene, homosexuale, bisexuale și transgender (LGBT);
16. salută decizia de a închide cazul în materie penală privind calomnia intentat lui Andy Hall, precum și eliberarea ulterioară a acestuia; solicită ca acțiunile penale în materie de criminalitate informatică și calomnie penală intentate acestuia la Tribunalul penal din sudul Bangkokului să fie anulate, dat fiind că acțiunile sale în calitate de apărător al drepturilor omului au avut ca scop expunerea cazurilor de trafic de persoane și îmbunătățirea situației juridice a lucrătorilor migranți din Thailanda, care confirmă dreptul său de a desfășura activități de cercetare și de promovare fără a se teme de represalii; își exprimă îngrijorarea cu privire la cauzele civile de calomnie ca procesul său să nu fie pe deplin imparțial, dat fiind că au existat relatări referitoare la relațiile de proprietate dintre întreprinderea care a făcut trimiterea în judecată și politicieni thailandezi de rang înalt; solicită delegației UE să continue să urmărească îndeaproape situația sa juridică și să participe la procesul său;
17. salută achitarea la 1 septembrie 2015, de către Tribunalul provincial din Phuket a ziaristilor Chutima „Oi” Sidasathian și Alan Morison;
18. îndeamnă comunitatea internațională și în special UE să depună toate eforturile pentru a combate traficul cu ființe umane, sclavia, munca și migrația forțată prin susținerea colaborării internaționale cu privire la monitorizarea și prevenirea încălcării drepturilor omului în ceea ce privește chestiunile legate de forța de muncă;
19. încurajează UE și guvernul thailandez să se angajeze într-un dialog constructiv cu privire la chestiuni referitoare la protecția drepturilor omului și la procesele de democratizare din Thailanda și din regiune; își reafirmă sprijinul pentru procesul de democratizare din Thailanda;
20. sprijină Comisia și Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE) în ceea ce privește menținerea unei presiuni cu caracter economic și politic pentru a asigura întoarcerea Thailandei la guvernarea democratică; reamintește, în acest sens, guvernului thailandez, că nu trebuie să se aștepte la progrese privind ALS și APC între UE și Thailanda atât timp cât junta militară rămâne la putere;
21. salută noul rol al Thailandei în calitate de țară coordonatoare pentru relațiile dintre ASEAN și UE pentru perioada 2015-2018; subliniază avantajele reciproce de care se bucură ASEAN și UE din cooperarea lor;
22. solicită SEAE și delegației UE, precum și delegațiilor statelor membre, să utilizeze toate instrumentele disponibile pentru a asigura respectarea drepturilor omului și a preeminenței legii în Thailanda, în special prin continuarea monitorizării anchetelor și a audierilor din cadrul proceselor liderilor opoziției;
23. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, Comisiei, guvernului și parlamentului Thailandei, parlamentelor și guvernelor statelor membre, Înaltului Comisar al ONU pentru Drepturile Omului și guvernelor statelor membre ale ASEAN.

08 octombrie 2015

P8_TA(2015)0344

Strămutarea în masă a copiilor din Nigeria ca rezultat al atacurilor grupării Boko Haram

Rezoluția Parlamentului European din 8 octombrie 2015 referitoare la strămutarea în masă a copiilor în Nigeria ca urmare a atacurilor comise de Boko Haram (2015/2876(RSP))

(2017/C 349/05)

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluțiile sale anterioare referitoare la Nigeria, în special rezoluțiile din 17 iulie 2014 ⁽¹⁾ și respectiv 30 aprilie 2015 ⁽²⁾,
 - având în vedere declarațiile anterioare ale Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, Federica Mogherini, inclusiv declarațiile din 8 ianuarie, 19 ianuarie, 31 martie, 14 și 15 aprilie și din 3 iulie 2015,
 - având în vedere declarația președintelui Consiliului de Securitate al ONU din 28 iulie 2015,
 - având în vedere discursul președintelui Muhammadu Buhari în cadrul Adunării Generale a ONU din 28 septembrie 2015 și din cadrul summitului pentru combaterea terorismului al ONU,
 - având în vedere Acordul de la Cotonou,
 - având în vedere Rezoluția nr. 1325 a Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite privind femeile, pacea și securitatea, adoptată la 31 octombrie 2000,
 - având în vedere Convenția Organizației Națiunilor Unite (ONU) cu privire la drepturile copilului și Carta Organizației Unității Africane (OUA) privind drepturile și bunăstarea copilului (1990),
 - având în vedere Legea privind drepturile copiilor introdusă în legislație de către guvernul federal al Nigeriei în 2003,
 - având în vedere Declarația Universală a Drepturilor Omului din 1948,
 - având în vedere Convenția Uniunii Africane privind prevenirea și combaterea terorismului, ratificată de Nigeria la 16 mai 2003, precum și Protocolul adițional la aceasta, ratificat de Nigeria la 22 decembrie 2008,
 - având în vedere Fondul fiduciar de urgență pentru stabilitate și pentru abordarea cauzelor profunde ale migrației neregulate și ale strămutărilor de persoane în Africa,
 - având în vedere raportul Înaltului Comisar al ONU pentru Drepturile Omului privind încălcările și abuzurile comise de Boko Haram și impactul asupra drepturilor omului în țările afectate din 29 septembrie 2015, având în vedere declarațiile Înaltului Comisar al ONU pentru Drepturile Omului privind posibilitatea ca membri ai grupării Boko Haram să poată fi acuzați de crime de război,
 - având în vedere articolul 135 alineatul (5) și articolul 123 alineatul (4) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât Nigeria, cea mai populată și mai mare economie a Africii, diversă din punct de vedere etnic și marcată de diviziuni regionale și religioase și de o fractură între nord și sud caracterizată prin disparități economice și sociale grave, a devenit din 2009 câmpul de luptă al grupării teroriste Boko Haram, care se declară fidelă organizației teroriste Daesh; întrucât această grupare teroristă a devenit o amenințare din ce în ce mai gravă la adresa stabilității din Nigeria și din regiunea Africii de Vest; întrucât forțele de securitate nigeriene au folosit adesea forța excesivă și au comis abuzuri în timpul operațiilor militare de combatere a insurgenței;

⁽¹⁾ Texte adoptate, P8_TA(2014)0008.

⁽²⁾ Texte adoptate, P8_TA(2015)0185.

08 octombrie 2015

- B. întrucât cel puțin 1 600 de civili au fost uciși de către Boko Haram în ultimele patru luni, ridicând numărul civililor care și-au pierdut viața la cel puțin 3 500 numai în 2015;
- C. întrucât, de la apariției insurgenței grupării Boko Haram, acțiunile sale conduse împotriva elevilor și elevelor din regiune au împiedicat accesul copiilor la educație, cifra de 10,5 milioane de copii de vârstă școlii primare în Nigeria care nu frecventează școala fiind cea mai ridicată din lume, potrivit cifrelor UNESCO; întrucât, ca al-Shabaab în Somalia, AQIM, MUJAO și Ansar Dine în nordul statului Mali, precum și talibanii în Afghanistan și Pakistan, Boko Haram are ca țintă copiii și femeile care primesc o educație;
- D. întrucât, în ciuda faptului că forțele armate nigeriene și regionale au reușit să avanseze, un număr în creștere de atacuri și de atentate sinucigașe cu bombă dincolo de frontiera cu țările vecine amenință stabilitatea și mijloacele de subzistență a milioane de oameni din întreaga regiune; întrucât copiii sunt în pericol grav din cauza deteriorării situației umanitare, cu creșterea insecurității alimentare combinată cu accesul redus la educație, apă potabilă și servicii de sănătate;
- E. întrucât, ONU estimează că violența din statele Borno, Yobe și Adamawa a condus recent la creșterea dramatică a numărului de persoane strămutate pe plan intern la 2,1 milioane, dintre care 58 % sunt copii, potrivit estimărilor OIM; întrucât mai mult de 3 milioane de persoane au fost afectate de insurgență în ansamblu, iar 5,5 milioane au nevoie de asistență umanitară în Bazinul Lacului Ciad;
- F. întrucât Nigeria a reușit să organizeze cele mai pașnice alegeri prezidențiale și pentru funcția de guvernator în ciuda amenințărilor din partea Boko Haram de a perturba desfășurarea votului; întrucât Nigeria și țările vecine au creat o Forță multinațională comună de intervenție (MNJTF) la 11 iunie 2015 în Abuja pentru a respecta deciziile luate la Niamey în ianuarie 2015 legate de combaterea grupării Boko Haram;
- G. întrucât la 14 aprilie 2014 Boko Haram a răpit mai mult de 2 000 de femei și fete în Nigeria din 2009, inclusiv 276 de eleve din Chibok în regiunea de nord-est a țării, un act care a șocat întreaga lume și a declanșat o campanie internațională de salvare a lor („Bring back our Girls”); întrucât, aproape un an și jumătate mai târziu, mai mult de 200 din fetele capturate în acel incident nu au fost găsite;
- H. întrucât de atunci mult mai mulți copii au dispărut sau au fost răpiți sau recrutați pentru a servi ca luptători sau lucrători domestici, fetele fiind victime ale violurilor și forțate să se căsătorească sau să se convertească la Islam; întrucât din aprilie 2015, aproximativ 300 de alte fete care au fost eliberate din centrele de rezistență teroriste de către forțele de securitate nigeriene și aproximativ alte 60 care au reușit să evadeze dintr-o altă locație au descris Organizației Human Rights Watch (HRW) viața pe care au dus-o în captivitate ca una caracterizată de violență și teroare zilnică, însoțită de abuzuri fizice și psihologice; întrucât, potrivit Raportorului special al ONU pentru copii și conflicte armate, conflictul armat din nord-estul Nigeriei de anul trecut a fost unul dintre cele cu mortalitatea cea mai ridicată în rândul copiilor din lume, cu ucideri, recrutarea și folosirea copiilor în creștere, nenumărate cazuri de răpiri și violență sexuală împotriva fetelor; întrucât UNICEF afirmă că mai mult de 23 000 de copii au fost separați de părinții lor și forțați să-și părăsească locuințele din cauza violenței, încercând să-și salveze viața în interiorul Nigeriei sau traversând frontiera cu Camerun, Ciad sau Niger;
- I. întrucât majoritatea copiilor care trăiesc în tabere de persoane strămutate în interiorul țării sau de refugiați au pierdut unul sau ambii părinți (fie uciși, fie dispăruți), precum și frați sau alte rude; întrucât, deși un număr de organizații internaționale și naționale umanitare funcționează în tabere, accesul la drepturi de bază ale multor dintre acești copii – inclusiv nutriția, adăposturile (supraaglomerate și insalubre), sănătatea și educația – rămân de o calitate extrem de redusă;
- J. întrucât există cel puțin 208 000 de copii fără acces la educație, iar 83 000 nu au acces la apă sigură în subregiune (Nigeria, Camerun, Ciad și Niger) și 23 000 de copii din nord-estul Nigeriei au fost separați de familiile lor;

08 octombrie 2015

- K. întrucât numărul atacurilor comise de Boko Haram a crescut în Nigeria, precum și în țările vecine, Camerun, Ciad și Niger; întrucât Boko Haram continuă să răpească copii și femei pentru a-i face să poarte dispozitive explozive, folosindu-i, fără știința lor, în atacuri sinucigașe cu bombă; întrucât o parte din cei care au căutat refugiu pe partea statului Ciad a Lacului Ciad au fost din nou ținta atacurilor teroriste pe teritoriul acestei țări;
- L. întrucât în iunie 2015, UE a furnizat 21 de milioane EUR sub formă de ajutor umanitar pentru a ajuta persoanele strămutate din Nigeria și din țările învecinate afectate de violența organizațiilor teroriste;
- M. întrucât UNICEF, împreună cu guvernele și cu partenerii din Nigeria, Camerun, Ciad și Niger, își extinde activitățile pentru a acorda asistență miilor de copii din regiune și familiilor acestora, asigurându-le acces la apă potabilă sigură, educație, consiliere și sprijin psihologic, precum și la vaccinuri și tratamente împotriva malnutriției acute de categorie gravă; întrucât UNICEF a primit numai 32 % din cele 50,3 milioane necesare în anul curent pentru acțiunile sale umanitare din regiunea Lacului Ciad;
- N. întrucât unele dintre femeile și fetele răpite, care au evadat sau au fost salvate ori eliberate, se întorc acasă însărcinate, având stringentă nevoie de îngrijiri medicale pentru sănătatea reproducerii și sănătatea maternă; întrucât Comisia a declarat că, în cazurile în care sarcina provoacă suferință insuportabilă, femeile în cauză trebuie să aibă acces la întreaga gamă de servicii de sănătate sexuală și a reproducerii, în funcție de starea lor de sănătate, afirmând astfel că dreptul internațional umanitar trebuie să prevaleze în toate cazurile,
1. condamnă ferm crimele comise de Boko Haram, incluzând incursiunile teroriste și atentatele sinucigașe din Ciad, Camerun și Niger; se declară solidar cu victimele și transmite condoleanțe tuturor familiilor care au pierdut persoane iubite; denunță violențele continue din statele nigeriene Borno, Yobe și Adamawa și din orașele țării;
 2. regretă actele care au dus la strămutarea în masă a copiilor nevinovați și solicită să se întreprindă imediat măsuri coordonate la nivel internațional pentru a ajuta agențiile ONU și ONG-urile să prevină secta teroristă Boko Haram să răpească și să supună copiii și tinerii strămutați sclavagismului sexual și altor forme de violență sexuală, precum și să-i implice forțat în conflicte armate îndreptate împotriva obiectivelor civile, guvernamentale și militare din Nigeria; subliniază nevoia primordială de a proteja în mod corespunzător drepturile copiilor din Nigeria, țară în care peste 40 % din populația totală are vârsta între 0 și 14 ani;
 3. consideră că, în cazul copiilor care au fost legați în trecut de Boko Haram sau de alte grupuri armate, ar trebui avute în vedere măsuri nejudiciare ca o alternativă la urmărirea penală și încarcerare;
 4. salută anunțul recent al Comisiei privind alocarea de fonduri suplimentare pentru a intensifica acordarea de ajutoare umanitare urgente în această regiune; își exprimă, totuși, preocuparea profundă cu privire la decalajul financiar dintre angajamentele asumate de comunitatea internațională și plățile efectiv efectuate pentru activitățile UNICEF din regiune; invită donatorii să-și onoreze fără întârziere angajamentele pentru a soluționa lipsa cronică de acces la servicii de bază precum apa potabilă, asistența medicală de bază și educația;
 5. invită președintele Nigeriei și Guvernul Federal, numit de curând, să adopte măsuri hotărâte pentru protecția populației civile, să acorde deosebită protecție femeilor și fetelor, să acorde prioritate drepturilor femeilor și drepturilor copiilor în acțiunile de combatere a extremismului, să acorde ajutor victimelor, să tragă la răspundere făptașii și să asigure participarea femeilor la procesele decizionale de la toate nivelurile;
 6. invită guvernul Nigeriei să lanseze de urgență, conform promisiunilor Președintelui Buhari, o anchetă independentă și aprofundată cu privire la crimele comise, conform dreptului internațional, și cu privire la alte încălcări grave ale drepturilor omului de către toate părțile implicate în conflict;

08 octombrie 2015

7. salută schimbarea conducerii militare și cere ca toate abuzurile și crimele împotriva drepturilor omului comise atât de teroriști, cât și de forțele de securitate nigeriene să fie anchetate pentru a se aborda lipsa de răspundere constatată în cadrul fostei președinții; salută angajamentul Președintelui Buhari de a examina probele care demonstrează că forțele armate nigeriene au comis încălcări grave ale drepturilor omului, crime de război și acte ce pot constitui crime împotriva umanității;
8. îndeamnă Președintele Republicii Federale să trateze dificultățile legate de respectarea tuturor promisiunilor din timpul campaniei și din ultimele declarații, cele mai importante fiind eliminarea amenințării teroriste, plasarea drepturilor omului și a dreptului umanitar în centrul operațiunilor militare, recuperarea în viață și în stare bună de sănătate a fetelor răpite la Chibok și a tuturor femeilor și copiilor răpiți, tratarea problemei malnutriției, care devine tot mai gravă, combaterea corupției și a impunității pentru a descuraja abuzurile în viitor și depunerea de eforturi pentru a i se face dreptate fiecărei victime;
9. îndeamnă autoritățile nigeriene și comunitatea internațională să colaboreze strâns și să-și intensifice eforturile pentru a inversa tendința constantă de strămutare a tot mai multe persoane; salută hotărârea exprimată la Summitul Regional de la Niamey din 20 și 21 ianuarie 2015 de către cele 13 țări participante, îndeosebi angajamentul Ciadului, împreună cu Camerun și Niger, de a se implica în combaterea amenințării teroriste pe care o prezintă Boko Haram; solicită Forțele de intervenție multinaționale comune (MNJTF) să respecte în mod conștient drepturile omului și dreptul umanitar internațional în operațiunile sale împotriva grupării Boko Haram; repetă încă o dată că, pentru combaterea revoltei Boko Haram, nu este suficientă numai o abordare militară;
10. reamintește că gruparea Boko Haram a apărut pe fundalul nemulțumirilor legate de guvernarea defectuoasă, corupția generalizată și inegalitățile extreme din cadrul societății nigeriene; îndeamnă autoritățile nigeriene să elimine corupția, gestiunea defectuoasă și ineficiențele din cadrul instituțiilor publice și din cadrul armatei și să promoveze o fiscalitate echitabilă; solicită să se adopte măsuri menite să taie sursele de venituri ilegale ale Boko Haram prin cooperarea cu țările învecinate, mai ales în ceea ce privește combaterea contrabandei și a traficului ilegal;
11. îndeamnă comunitatea internațională să acorde asistență Nigeriei și țărilor învecinate care găzduiesc refugiați (Camerun, Ciad și Niger), astfel încât acestea să poată acorda orice asistență medicală și psihologică necesară persoanelor care au nevoie de aceasta; solicită autorităților din regiune să acorde femeilor și fetelor care au fost violate acces neîngrădit la întreaga gamă de servicii medicale pentru sănătatea sexuală și a reproducerii, în conformitate cu articolul 3 din Convenția de la Geneva; subliniază că este necesar să se instituie un standard universal pentru tratarea victimelor actelor de viol din perioadele de război și să se asigure supremația dreptului umanitar internațional în situațiile de conflict armat; își exprimă solidaritatea deplină cu femeile și copiii care au supraviețuit actelor orbești de terorism comise de Boko Haram; solicită să fie instituite programe educaționale specializate destinate femeilor și copiilor victime ale războaielor, precum și societății în ansamblu, pentru a-i ajuta să depășească experiențele oribile prin care au trecut, a le oferi informații adecvate și cuprinzătoare, a combate stigmatizarea și excluziunea socială și a-i ajuta să devină membri apreciați ai societății;
12. îndeamnă Comisia să acorde prioritate asistenței pentru copiii și tinerii din Nigeria, Camerun, Ciad și Niger care au fost strămutați, acordând o atenție deosebită protecției împotriva tuturor formelor de cruzime și violență bazată pe sex, precum și accesului la educație, servicii medicale și apă potabilă sigură, în cadrul Fondului fiduciar de urgență pentru stabilitate, și tratând cauzele fundamentale ale migrației ilegale și strămutării de persoane în Africa;
13. solicită guvernului nigerian să adopte măsuri pentru a înlesni întoarcerea persoanelor strămutate, în special a copiilor, și a le garanta siguranța și să acorde asistență ONG-urilor în eforturile acestora de a îmbunătăți condițiile din taberele pentru persoanele strămutate în urma conflictului, inclusiv prin îmbunătățirea condițiilor de igienă și de curățenie pentru a evita eventuale infecții în masă;
14. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, guvernelor și parlamentelor statelor membre, guvernului și parlamentului Republicii Federale Nigeria și reprezentanților ECOWAS și ai Uniunii Africane.

08 octombrie 2015

P8_TA(2015)0345

Cazul lui Ali Mohammed al-Nimr

Rezoluția Parlamentului European din 8 octombrie 2015 referitoare la cazul lui Ali Mohammed al-Nimr (2015/2883(RSP))

(2017/C 349/06)

Parlamentul European,

- având în vedere Rezoluția sa anterioară din 12 februarie 2015 referitoare la cazul dlui Raif Badawi, Arabia Saudită ⁽¹⁾ și Rezoluția sa din 11 martie 2014 referitoare la Arabia Saudită, la relațiile sale cu UE și la rolul său în Orientul Mijlociu și în Africa de Nord ⁽²⁾,
- având în vedere Orientările Uniunii Europene privind pedeapsa cu moartea, adoptate în iunie 1998 și actualizate în aprilie 2013,
- având în vedere rezoluțiile Adunării Generale a ONU, în special Rezoluția din 18 decembrie 2014 privind un moratoriu asupra recurgerii la pedeapsa cu moartea (A/RES/69/186),
- având în vedere declarațiile din 22 septembrie 2015 făcute de experți ai ONU în domeniul drepturilor omului cu privire la cazul lui Ali Mohammed al-Nimr,
- având în vedere Convenția ONU împotriva torturii și altor pedepse ori tratamente cu cruzime, inumane sau degradante,
- având în vedere articolul 11 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, care stipulează că fiecare persoană are dreptul la libertatea de exprimare, precum și articolul 4, care interzice tortura,
- având în vedere Orientările Uniunii Europene cu privire la apărătorii drepturilor omului, adoptate în iunie 2004 și actualizate în decembrie 2008,
- având în vedere Convenția ONU privind drepturile copilului, la care Arabia Saudită este parte,
- având în vedere articolul 18 din Declarația universală a drepturilor omului din 1948 și articolul 19 din Pactul internațional privind drepturile civile și politice din 1966,
- având în vedere Carta arabă a drepturilor omului, la care Arabia Saudită este parte, în special articolul 32 alineatul (1) din aceasta, care garantează dreptul la informație și la libertatea de opinie și de exprimare, precum și articolul 8 din aceasta, care interzice tortura fizică sau psihologică și tratamentele crude, degradante, umilitoare sau inumane,
- având în vedere încă un caz recent de condamnare la decapitare a unui al doilea minor, Dawoud al-Marhoon care, la vârsta de 17 ani, se presupune că a fost torturat și forțat să semneze o confesiune, care a fost apoi folosită de autorități pentru a-l condamna după arestarea sa în timpul protestelor din provincia estică a Arabiei Saudite în luna mai 2012;
- având în vedere articolul 135 alineatul (5) și articolul 123 alineatul (4) din Regulamentul său de procedură,

⁽¹⁾ Texte adoptate, P8_TA(2015)0037.

⁽²⁾ Texte adoptate, P7_TA(2014)0207.

08 octombrie 2015

- A. întrucât dl Ali Mohammed al-Nimr, care este în vârstă de 21 de ani și nepotul unui dizident celebru, a fost condamnat în mai 2015 la pedeapsa capitală, din câte se știe prin decapitare urmată de crucificare, de către Curtea Supremă a Arabiei Saudite, pe baza unor acuzații de natură penală care includ participarea la acte de instigare la rebeliune, la revolte, proteste și furturi, precum și apartenența la o celulă teroristă; întrucât Ali Al-Nimr avea sub 18 ani și era, prin urmare, minor la momentul arestării sale în timpul unei demonstrații pentru democrație și drepturi egale în Arabia Saudită; întrucât dl Nimr a fost condamnat la moarte din cauza protestelor din provincia estică a Arabiei Saudite, majoritar șiită; întrucât surse de încredere au afirmat că Ali Al-Nimr a fost torturat și forțat să-și semneze confesiunea; întrucât i s-au refuzat orice garanții în ceea ce privește organizarea unui proces echitabil, cu respectarea garanțiilor juridice procedurale, în conformitate cu dreptul internațional;
- B. întrucât condamnarea la moarte a unei persoane care era minoră în momentul comiterii faptelor, în situația în care există alegații de tortură, este incompatibilă cu obligațiile internaționale ale Arabiei Saudite;
- C. întrucât interzicerea torturii și a pedepselor sau tratamentelor crude, inumane sau degradante este inclusă în toate instrumentele internaționale și regionale din domeniul drepturilor omului și constituie o normă a dreptului internațional cutumiar care, prin urmare, este obligatorie pentru toate statele, indiferent dacă au ratificat sau nu acordurile internaționale relevante;
- D. întrucât creșterea numărului de condamnări la moarte este strâns legată de hotărârile instanței penale specializate a Arabiei Saudite în procese desfășurate împotriva unor infracțiuni legate de terorism; întrucât, potrivit unor organizații internaționale din domeniul drepturilor omului, între august 2014 și iunie 2015 au avut loc cel puțin 175 de execuții în Arabia Saudită;
- E. întrucât acest caz este unul dintre multele exemple în care s-au folosit sentințe aspre și acte de hărțuire împotriva unor activiști din Arabia Saudită persecutați pentru exprimarea opiniilor lor, mai mulți dintre ei fiind condamnați în temeiul unor proceduri ce nu respectă normele internaționale privind procesele echitabile, lucru confirmat în iulie 2014 de fostul Înalt Comisar al Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului;
- F. întrucât articolul 19 din Declarația Universală a Drepturilor Omului stabilește că toate persoanele au dreptul la libertatea de opinie și de exprimare, atât online, cât și offline; întrucât acest drept include libertatea de a avea opinii fără vreo ingerință, precum și libertatea de a căuta, de a primi și de a răspândi informații și idei prin orice mijloace și independent de frontierele de stat;
- G. întrucât ambasadorul Arabiei Saudite la ONU în Geneva, Excelența Sa Faisal bin Hassan Trad, a fost numit președinte al unui grup de experți independenți în cadrul Consiliului pentru Drepturile Omului al ONU;
- H. întrucât deschiderea dialogului dintre Regatul Arabiei Saudite (RAS) și UE pe tema drepturilor omului ar putea fi un pas constructiv pentru consolidarea înțelegerii reciproce și pentru promovarea reformelor din țară, inclusiv a reformei sistemului judiciar;
- I. întrucât Arabia Saudită este un actor politic și economic influent și important în Orientul Mijlociu și în regiunea Africii de Nord,
- condamnă ferm condamnarea la moarte a lui Ali Mohammed al-Nimr; condamnă din nou recurgerea la pedeapsa cu moartea și sprijină cu fermitate introducerea unui moratoriu privind pedeapsa cu moartea ca pas către abolirea ei;
 - solicită autorităților Arabiei Saudite, în special Maiestății Sale Salman bin Abdulaziz Al Saud, Regele Arabiei Saudite, să oprească execuția lui Ali Mohammed al-Nimr și să-l grațieze sau să îi comute pedeapsa; solicită Serviciului European de Acțiune Externă și statelor membre să depună toate eforturile și să se folosească de toate instrumentele diplomatice de care dispun pentru a opri imediat această execuție;
 - reamintește RAS că este un stat parte la Convenția cu privire la drepturile copilului, care interzice strict folosirea pedepsei cu moartea pentru infracțiunile comise de orice persoană cu vârsta aflată sub 18 ani;

08 octombrie 2015

4. îndeamnă autoritățile saudite să desființeze instanța penală specializată înființată în 2008 pentru a judeca cazurile de terorism și utilizată din ce în ce mai des pentru a aduce în fața justiției dizidenți pașnici ca urmare a unor acuzații care par a fi motivate politic și pentru a desfășura proceduri care încalcă dreptul fundamental la un proces echitabil;
 5. solicită guvernului Arabiei Saudite să asigure efectuarea unei investigații prompte și imparțiale a presupuselor acte de tortură și să se asigure că Ali Mohammed al-Nimr primește toată asistența medicală de care are nevoie și că are acces periodic la familia sa și la avocații săi;
 6. reamintește Arabiei Saudite că are obligații pe care și le-a asumat în calitate de membru al Consiliului pentru Drepturile Omului al ONU; ia act de faptul că Arabia Saudită a fost numită recent în funcția de președinte al unui grup de experți independenți în cadrul Consiliului pentru Drepturile Omului al ONU; îndeamnă ferm autorităților saudite să se asigure că standardele de respectare a drepturilor omului și a libertăților fundamentale din țara lor sunt coerente cu deținerea unui asemenea rol internațional;
 7. solicită crearea unui mecanism consolidat de dialog între UE și Arabia Saudită pe tema drepturilor omului și realizarea unui schimb de experiență în domeniul justiției și cel juridic pentru a consolida protecția drepturilor individuale în RAS, în conformitate cu procesul de reforme judiciare pe care l-a inițiat; solicită autorităților RAS să depună eforturi în vederea realizării reformelor necesare din domeniul drepturilor omului, în special a celor legate de limitarea aplicării pedepsei cu moartea și a pedepsei capitale;
 8. încurajează Arabia Saudită să semneze și ratifice Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice (PIDCP), care a intrat în vigoare în 1976, al cărui articol 6 prevede că „fiecare ființă umană are dreptul inerent la viață”;
 9. își exprimă preocupările profunde cu privire la creșterea semnificativă a numărului de condamnări la moarte în RAS din 2014 și la rata alarmantă cu care hotărârile curții au dispus condamnarea la moarte în 2015;
 10. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, parlamentelor și guvernelor statelor membre, Maiestății Sale Salman bin Abdulaziz Al Saud, Regele Arabiei Saudite, guvernului Regatului Arabiei Saudite, Înaltului Comisar al ONU pentru Drepturile Omului și Consiliului ONU pentru Drepturile Omului.
-

08 octombrie 2015

P8_TA(2015)0347

Legislația privind creditele ipotecare și instrumentele financiare riscante în UE: cazul Spaniei**Rezoluția Parlamentului European din 8 octombrie 2015 referitoare la legislația privind creditele ipotecare și la instrumentele financiare riscante în Spania (pe baza petițiilor primite) (2015/2740(RSP))**

(2017/C 349/07)

Parlamentul European,

- având în vedere petiția nr. 626/2011 și alte 15 petiții privind legislația în materie de credite ipotecare în Spania (179/2012, 644/2012, 783/2012, 1669/2012, 0996/2013, 1345/2013, 1249/2013, 1436/2013, 1705/2013, 1736/2013, 2120/2013, 2159/2013, 2440/2013, 2563/2013 și 2610/2013),
 - având în vedere petiția nr. 513/2012 și alte 21 de petiții privind instrumentele financiare riscante în Spania (548/2012, 676/2012, 677/2012, 785/2012, 788/2012, 949/2012, 1044/2012, 1247/2012, 1343/2012, 1498/2012, 1662/2012, 1761/2012, 1851/2012, 1864/2012, 169/2013, 171/2013, 2206/2013, 2215/2013, 2228/2013, 2243/2013 și 2274/2013),
 - având în vedere dezbaterile din cadrul Comisiei pentru petiții cu petiționarii în cauză, cea mai recentă având loc la 16 aprilie 2015,
 - având în vedere Directiva 2014/17/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 februarie 2014 privind contractele de credit oferite consumatorilor pentru bunuri imobile rezidențiale și de modificare a Directivelor 2008/48/CE și 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 ⁽¹⁾,
 - având în vedere Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Directivei 2002/92/CE și a Directivei 2011/61/UE ⁽²⁾,
 - având în vedere Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii ⁽³⁾,
 - având în vedere declarația Comisiei – din cadrul dezbaterii comune din 19 mai 2015 privind procedurile de insolvență – referitoare la revizuirea și extinderea Recomandării Comisiei din 12 martie 2014 privind o nouă abordare a eșecului în afaceri și a insolvenței, în ceea ce privește insolvența familiilor și oferirea unei a doua șanse persoanelor fizice și gospodăriilor,
 - având în vedere Rezoluția sa din 11 iunie 2013 referitoare la locuințele sociale din Uniunea Europeană ⁽⁴⁾
 - având în vedere întrebarea cu solicitare de răspuns oral adresată Comisiei referitoare la legislația privind creditele ipotecare și la instrumentele financiare riscante în Spania (pe baza petițiilor) (O-000088/2015 – B8-0755/2015),
 - având în vedere propunerea de rezoluție a Comisiei pentru petiții,
 - având în vedere articolul 128 alineatul (5) și articolul 123 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât numeroasele petiții primite în legătură cu acest subiect au pus în lumină mii de cazuri personale dramatice, în care cetățenii și-au pierdut, în totalitate sau parțial, economiile acumulate de-a lungul vieții, și întrucât aceste petiții subliniază obstacolele cu care se confruntă consumatorii atunci când doresc să obțină informații exacte și esențiale cu privire la instrumentele financiare;

⁽¹⁾ JO L 60, 28.2.2014, p. 34.⁽²⁾ JO L 173, 12.6.2014, p. 349.⁽³⁾ JO L 95, 21.4.1993, p. 29.⁽⁴⁾ Texte adoptate, P7_TA(2013)0246.

08 octombrie 2015

- B. întrucât, în Spania, organizațiile societății civile protestează în continuare împotriva sutelor de mii de cazuri de evacuări silite, împotriva condițiilor abuzive din contractele de împrumuturi ipotecare și a lipsei protecției debitorilor; întrucât, potrivit uneia dintre aceste organizații, Platforma victimelor împrumuturilor ipotecare (Plataforma de Afectados por la Hipoteca, PAH), în Spania s-au înregistrat 19 261 de evacuări silite în cursul primului trimestru al anului 2015 (cu 6 % mai mult decât în cursul aceluiași trimestru din 2014); întrucât PAH estimează că s-au înregistrat peste 397 954 de evacuări silite în Spania din 2008; întrucât peste 100 000 de familii și-au pierdut locuințele;
- C. întrucât impactul crizei a agravat situația familiilor evacuate din locuințele lor, care sunt nevoite să își achite în continuare datoriile aferente împrumutului ipotecar și dobânzile tot mai mari care decurg din acesta; întrucât guvernul spaniol a făcut posibilă, prin Legea 6/2012, recurgerea la principiul de „datio in solutum”, ca măsură excepțională; reamintește că, potrivit datelor oficiale din al doilea trimestru din 2014, „datio in solutum” nu a fost aprobată decât în 1 467 de cazuri din 11 407 de cereri, ceea ce reprezintă un procentaj de 12,86 %;
- D. întrucât au fost identificate de instanțele naționale și europene o serie de clauze și practici abuzive recurente în sectorul ipotecar din Spania (a se vedea hotărârile Curții de Justiție C-243/08 *Pannon GSM*, C-618/10 *Banco Español de Crédito*, și C-415/11 *Catalunyacaixa*) și întrucât acest lucru ar fi putut fi evitat în cazul în care Directivele 93/13/CEE, 2004/39/CE și 2005/29/CE ar fi fost transpuse și puse în aplicare integral în Spania;
- E. întrucât Directiva 2014/17/UE privind contractele de credit oferite consumatorilor pentru bunuri imobile rezidențiale (Directiva privind creditele ipotecare) se va aplica contractelor de credit ipotecar care se vor încheia după data de 21 martie 2016 și le va impune creditorilor obligația de a informa consumatorii cu privire la principalele caracteristici ale contractului de credit;
- F. întrucât, ca urmare a hotărârii pronunțate în cauza Aziz (cauza C-415/11), autoritățile spaniole au adoptat, prin procedura accelerată, Legea 1/2013 din 14 mai 2013 privind măsurile pentru îmbunătățirea protecției debitorilor ipotecari, restructurarea datoriilor și închirierea de locuințe sociale (*Ley 1/2013 de medidas para reforzar la protección a los deudores hipotecarios, reestructuración de la deuda y alquiler social*);
- G. întrucât, ca urmare a hotărârii pronunțate în cauza C-169/14, autoritățile spaniole au modificat procedurile de recurs prevăzute de legislația națională privind creditele ipotecare, prin introducerea unei dispoziții finale în cuprinsul Legii 9/2015 din 25 mai 2015 privind măsurile urgente adoptate în cazurile de faliment (*Ley 9/2015 de medidas urgentes en material concursal*), pentru a asigura alinierea acestei legi la dispozițiile Directivei 93/13/CEE;
- H. întrucât Parlamentul Spaniei a adoptat un „Cod de bune practici pentru o restructurare viabilă a datoriilor aferente ipotecilor constituite asupra locuințelor principale”, care a fost ignorat în cea mai mare parte de instituțiile financiare din cauza caracterului voluntar al punerii sale în aplicare și nu a dat decât rezultate foarte limitate în ceea ce privește evitarea evacuărilor sau recurgerea la principiul „datio in solutum”, deoarece peste 80 % din persoanele afectate nu îndeplinesc cerințele de eligibilitate;
- I. întrucât, în numeroase cazuri, consumatorii nu au fost informați în mod adecvat de către bănci cu privire la amploarea riscurilor asociate investițiilor propuse și întrucât în aceste cazuri băncile nu au efectuat niciun test de adecvare pentru a stabili dacă clienții au cunoștințele corespunzătoare pentru a înțelege riscurile financiare pe care și le asumau; întrucât mulți dintre cetățenii afectați sunt persoane în vârstă care și-au plasat economiile de o viață în investiții care le-au fost prezentate drept sigure;
- J. întrucât, în ultimii ani, se estimează că aproximativ 700 000 de cetățeni spanioli au fost victime ale unor fraude financiare, deoarece băncile le-au vândut în mod înșelător instrumente financiare riscante fără a-i informa în mod corespunzător cu privire la amploarea riscurilor și implicațiile reale ale imposibilității de a avea acces la economiile lor;
- K. întrucât mecanismul de arbitraj instituit de autoritățile spaniole a fost respins de multe dintre victimele fraudei financiare;

08 octombrie 2015

- L. întrucât Directiva privind piețele instrumentelor financiare (MiFID) (Directiva 2004/39/CE) reglementează furnizarea de servicii de investiții de către societățile de investiții și instituțiile de creditare în ceea ce privește instrumentele financiare, inclusiv acțiunile preferențiale („preferentes”); întrucât articolul 19 din MiFID prevede norme de conduită profesională care trebuie respectate atunci când se furnizează servicii de investiții clienților;
1. invită Comisia să monitorizeze punerea în aplicare în toate statele membre a hotărârii din cauza C-415 (Aziz) și a Directivei 93/13/CEE referitoare la legislația privind creditele ipotecare, pentru a garanta respectarea deplină a acesteia de către autoritățile naționale;
 2. invită instituțiile financiare din întreaga Uniune să pună capăt practicilor abuzive la adresa clienților în ceea ce privește ipotecile, produsele financiare sofisticate și cărțile de credit, inclusiv perceperea unor dobânzi excesive și anularea arbitrară a serviciilor;
 3. invită instituțiile financiare din întreaga Uniune să nu evacueze familiile care trăiesc la domiciliul lor unic, privilegiind, în schimb, restructurarea datoriei;
 4. invită guvernul spaniol să utilizeze instrumentele de care dispune pentru a găsi o soluție cuprinzătoare în vederea reducerii drastice a numărului intolerabil de evacuări;
 5. invită Comisia să urmărească îndeaproape transpunerea în toate statele membre a Directivei 2014/17/UE privind contractele de credit oferite consumatorilor pentru bunuri imobile rezidențiale (Directiva privind creditele ipotecare);
 6. invită Comisia să împărtășească bunele practici privind aplicarea în unele state membre a principiului „datio in solutum” și să evalueze impactul său asupra consumatorilor și a întreprinderilor;
 7. avertizează Comisia cu privire la rezervele exprimate de avocatul general al UE cu privire la legalitatea măsurilor adoptate de guvernul spaniol pentru a remedia încălcările denunțate de Curtea de Justiție la 14 martie 2013 și pentru a împiedica practicile abuzive în domeniul creditelor ipotecare;
 8. invită Comisia să monitorizeze îndeaproape punerea în aplicare efectivă a noilor măsuri adoptate de guvernul spaniol pentru a soluționa problemele existente și a preveni practicile abuzive din sectorul bancar și comercial;
 9. invită Comisia să lanseze campanii de informare cu privire la produsele financiare și să consolideze cunoștințele financiare prin educație, pentru a se asigura că cetățenii europeni sunt mai bine informați cu privire la riscurile pe care și le asumă atunci când achiziționează produse financiare;
 10. invită Comisia să împărtășească bunele practici care permit îmbunătățirea protecției cetățenilor aflați în dificultate financiară; este de părere că o educație financiară de bază ar trebui considerată ca un instrument suplimentar pentru evitarea consecințelor îndatorării excesive;
 11. invită Autoritatea Bancară Europeană (ABE) și Banca Centrală Europeană (BCE) să organizeze o campanie de bune practici pentru a determina băncile și personalul lor să ofere informații clare, ușor de înțeles și corecte; subliniază că, în cazul consumatorilor, este necesar ca aceștia să ia o decizie în cunoștință de cauză și înțelegând pe deplin riscurile implicate și că agenții comerciali și băncile nu trebuie să inducă consumatorii în eroare;
 12. invită ABE și BCE să ia măsuri suplimentare pentru a le impune băncilor să separe activitățile de tranzacționare care prezintă riscuri de activitățile lor bancare de depozit dacă aceste activități compromit stabilitatea financiară, aceste măsuri urmărind menținerea capacității sectorului financiar din UE;
 13. invită Comisia și BCE să evalueze mecanismul de arbitraj instituit de autoritățile spaniole pentru a oferi asistență cetățenilor care au suferit prejudicii ca urmare a unor fraude financiare;

08 octombrie 2015

14. solicită Comisiei să monitorizeze transpunerea și punerea în aplicare corectă de către Spania a legislației UE în ceea ce privește instrumentele financiare, inclusiv acțiunile preferențiale;
 15. invită Comisia să monitorizeze plângerile primite și să realizeze anchetele necesare;
 16. solicită Comisiei să prezinte o propunere legislativă privind insolvența familiilor;
 17. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție guvernului spaniol, Consiliului, Comisiei Europene și Băncii Centrale Europene.
-

08 octombrie 2015

P8_TA(2015)0348

Pedeapsa cu moartea**Rezoluția Parlamentului European din 8 octombrie 2015 referitoare la pedeapsa cu moartea (2015/2879(RSP))**

(2017/C 349/08)

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluțiile sale anterioare privind abolirea pedepsei cu moartea, în special cea din 7 octombrie 2010 ⁽¹⁾,
 - având în vedere declarația comună din 10 octombrie 2014 făcută de Federica Mogherini, Vicepreședinta Comisiei/Înaltă Reprezentantă a Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, și de Thorbjørn Jagland, Secretarul General al Consiliului European, cu ocazia Zilei europene și mondiale împotriva pedepsei cu moartea,
 - având în vedere Protocoalele 6 și 13 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului,
 - având în vedere articolul 2 din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene,
 - având în vedere Orientările UE privind pedeapsa capitală,
 - având în vedere sistemul UE de controale la exporturile de bunuri care pot fi utilizate pentru pedeapsa capitală, care este actualmente în curs de actualizare,
 - având în vedere Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice (PIDCP) și cel de-al doilea Protocol facultativ la acesta,
 - având în vedere Convenția din 1984 împotriva torturii și a altor pedepse ori tratamente crude, inumane sau degradante,
 - având în vedere studiul privind impactul pe care îl are problema drogurilor la nivel mondial asupra exercitării drepturilor omului, prezentat de Înaltul Comisar al ONU pentru Drepturile Omului în septembrie 2015,
 - având în vedere rezoluțiile Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite, în special cea din 18 decembrie 2014 cu privire la instituirea unui moratoriu asupra aplicării pedepsei cu moartea (A/RES/69/186),
 - având în vedere declarația finală adoptată în cadrul celui de-al 5-lea Congres mondial împotriva pedepsei cu moartea, organizat la Madrid, în perioada 12-15 iunie 2013,
 - având în vedere Ziua mondială și Ziua europeană împotriva pedepsei cu moartea, la data de 10 octombrie a fiecărui an,
 - având în vedere articolul 128 alineatul (5) și articolul 123 alineatul (4) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât abolirea pedepsei capitale în întreaga lume este unul dintre principalele obiective ale politicii UE în domeniul drepturilor omului;
- B. întrucât Ziua mondială împotriva pedepsei cu moartea din 10 octombrie 2015 se axează pe o mai bună conștientizare cu privire la aplicarea pedepsei capitale în cazul infracțiunilor legate de droguri;
- C. întrucât, potrivit Oficiului Înaltului Comisar al Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului, peste 160 de state membre ale ONU, cu diverse sisteme juridice, tradiții, culturi și contexte religioase, fie au abolit pedeapsa cu moartea, fie nu o practică;

⁽¹⁾ JO C 371 E, 20.12.2011, p. 5.

08 octombrie 2015

- D. întrucât, conform ultimelor cifre, 2 466 de persoane din 55 de țări au fost condamnate la pedeapsa cu moartea în 2014, ceea ce reprezintă o creștere de aproape 23 % față de cifra din 2013; întrucât, în 2014, în lume au avut loc 607 execuții; întrucât aceste cifre nu-i includ pe cei despre care se crede că au fost executați în China, care continuă să execute mai multe persoane decât restul lumii împreună și să condamne încă alte mii la moarte; întrucât condamnările la moarte și execuțiile continuă cu un ritm alarmant în 2015; întrucât creșterea numărului de condamnări la pedeapsa cu moartea este strâns legată de hotărârile pronunțate de instanțe în procesele în masă, ca reacție la infracțiunile legate de terorism, în țări cum ar fi Egiptul sau Nigeria; întrucât Chadul și Tunisia iau în considerare posibilitatea reintroducerii pedepsei capitale; întrucât, unele state din SUA continuă să pronunțe și să execute sentințe de condamnare la moarte;
- E. întrucât s-a semnalat cazuri de condamnări la moarte prin lapidare în Pakistan, Nigeria, Afganistan, Iran, Irak, Sudan, Somalia și Arabia Saudită și întrucât, în ultimii ani, sute de femei au fost ucise prin lapidare pentru adulter; întrucât lapidarea ca metodă de executare a pedepsei capitale este considerată o formă de tortură;
- F. întrucât opt state prevăd în legislația lor pedeapsa cu moartea pentru homosexualitate (Mauritania, Sudanul, Iranul, Arabia Saudită, Yemenul, Pakistanul, Afghanistanul și Qatarul), și întrucât unele provincii din Nigeria și Somalia aplică în mod oficial pedeapsa cu moartea pentru acte sexuale cu parteneri de același sex;
- G. întrucât pedeapsa cu moartea este utilizată adesea împotriva persoanelor defavorizate, bolnave mintal sau aparținând minorităților naționale și culturale;
- H. întrucât 33 de state aplică pedeapsa cu moartea în cazul infracțiunilor legate de droguri, ceea ce conduce la aproximativ 1 000 de execuții în fiecare an; întrucât, în 2015, au avut loc execuții pentru acest tip de infracțiuni în China, Iran, Indonezia și Arabia Saudită; întrucât, în 2015, pedeapsa capitală a continuat să fie aplicată pentru infracțiunile legate de droguri în China, Indonezia, Iran, Kuweit, Malaysia, Arabia Saudită, Sri Lanka, Emiratele Arabe Unite și Vietnam; întrucât aceste infracțiuni pot include diferite acuzații legate de traficul sau posesia de droguri;
- I. întrucât, în ultimele 12 luni, s-a constatat recurgerea în mai mare măsură, la nivel mondial, la pedeapsa capitală pentru infracțiuni legate de droguri, o serie de state condamnând semnificativ mai frecvent la moarte persoane pentru acest tip de infracțiuni, căutând să reintroducă pedeapsa capitală pentru infracțiunile legate de droguri sau punând capăt unor moratorii de lungă durată privind pedeapsa capitală;
- J. întrucât, potrivit relatărilor, Iranul a executat 394 de persoane implicate în traficul de droguri în primele șase luni ale anului 2015, în comparație cu 367 în decursul întregului an 2014; întrucât jumătate dintre execuțiile care au avut loc în Arabia Saudită în cursul acestui an au fost pentru infracțiuni legate de droguri, față de doar 4 % din numărul total în 2010; întrucât cel puțin 112 persoane care au săvârșit infracțiuni legate de droguri se află pe lista condamnaților la moarte în Pakistan;
- K. întrucât cetățeni ai statelor membre ale UE au fost fie executați, fie își așteaptă execuția în țări terțe pentru infracțiuni legate de droguri;
- L. întrucât articolul 6 alineatul (2) din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice stipulează că o sentință de condamnare la moarte nu poate fi pronunțată decât pentru „crimele cele mai grave”; întrucât Comitetul ONU pentru Drepturile Omului și Raportorii speciali ai ONU privind execuțiile extrajudiciare, sumare sau arbitrare și tortura au declarat că pedeapsa cu moartea nu ar trebui aplicată pentru infracțiunile legate de droguri; întrucât pedeapsa obligatorie cu moartea și aplicarea ei în cazul infracțiunilor legate de droguri contravin dreptului și standardelor internaționale;
- M. întrucât Organismul Internațional de Control al Stupefiantelor a încurajat statele care impun pedeapsa cu moartea să o abolească în cazul infracțiunilor legate de droguri;

08 octombrie 2015

- N. întrucât Comisia și statele membre au alocat cel puțin 60 de milioane EUR pentru programele de combatere a drogurilor desfășurate de Biroul Națiunilor Unite pentru Droguri și Criminalitate (UNODC), axate pe acțiuni anti-drog în țările care aplică în mod activ pedeapsa cu moartea pentru infracțiunile legate de droguri; întrucât o serie de ONG-uri și-au semnalat recent îngrijorarea cu privire la faptul că unele programe anti-drog cu finanțări europene din statele care aplică în continuare pedeapsa capitală ar putea încuraja condamnările la moarte și execuțiile, și întrucât aceste informații ar trebui verificate;
- O. întrucât, în cadrul Instrumentului UE care contribuie la stabilitate și pace (IcSP) și a predecesorului său, Instrumentul de stabilitate (IdS), Comisia Europeană a inițiat două măsuri antidrog la scară largă la nivel regional, și anume programele privind ruta cocainei și, respectiv, ruta heroinei, care vizează țările care aplică pedeapsa cu moartea pentru infracțiunile legate de droguri; întrucât, în conformitate cu articolul 10 din Regulamentul IcSP, Comisia este obligată să folosească orientări operaționale pentru respectarea legislației umanitare și în domeniul drepturilor omului în cazul măsurilor de combatere a criminalității organizate,
1. condamnă din nou recurgerea la pedeapsa cu moartea și sprijină cu fermitate introducerea unui moratoriu privind pedeapsa cu moartea, ca un pas către abolirea ei; subliniază încă o dată faptul că abolirea pedepsei capitale contribuie la consolidarea demnității umane și că scopul final al UE este abolirea totală a acesteia;
 2. condamnă toate execuțiile, oriunde în lume; este în continuare profund îngrijorat de aplicarea pedepsei cu moartea în cazul minorilor, precum și al persoanelor cu dizabilități psihice sau cognitive și solicită să se pună capăt imediat și definitiv practicilor de acest gen, care încalcă standardele internaționale în materie de drepturi ale omului; își exprimă grava îngrijorare cu privire la procesele în masă care au avut loc recent și care s-au soldat cu un mare număr de condamnări la moarte;
 3. își exprimă profunda îngrijorare cu privire la practica lapidării, încă utilizată în unele țări și solicită guvernelor acestor țări să promulge imediat legi care să interzică lapidarea;
 4. solicită insistent Serviciului European de Acțiune Externă (SEAE) și statelor membre să continue lupta împotriva aplicării pedepsei cu moartea, să susțină ferm moratoriul ca un pas către abolirea acesteia, să continue să facă presiuni în această direcție la nivel mondial și să insiste pe lângă țările care recurg în continuare la pedeapsa capitală să respecte standardele internaționale minime, să reducă sfera de aplicare și utilizarea acestei pedepse și să publice cifre clare și exacte referitoare la numărul de condamnări și execuții; invită insistent SEAE să rămână vigilent în ceea ce privește evoluțiile din toate țările, în special din Belarus, aceasta fiind singura țară europeană în care pedeapsa cu moartea este încă aplicată, precum și să utilizeze toate mijloacele de influență pe care le are la dispoziție;
 5. salută abolirea pedepsei cu moartea în anumite state din SUA și încurajează UE să continue dialogul cu SUA în vederea abolirii totale, astfel încât SUA și UE să-și poată alătura eforturile în combaterea pedepsei capitale în întreaga lume;
 6. invită Comisia ca, în ceea ce privește ajutorul și sprijinul politic, să acorde o atenție deosebită țărilor care fac progrese în ceea ce privește abolirea pedepsei cu moartea sau care încurajează un moratoriu universal privind pedeapsa cu moartea; încurajează inițiativele bilaterale și multilaterale între statele membre, UE, ONU, țările terțe și alte organizații regionale cu privire la problemele legate de pedeapsa capitală;
 7. reamintește că pedeapsa cu moartea este incompatibilă cu valori precum respectarea demnității umane, libertatea, democrația, egalitatea, statul de drept și respectarea drepturilor omului, pe care se întemeiază Uniunea, și că orice stat membru care ar reintroduce pedeapsa cu moartea ar încălca, astfel, tratatele și Carta Drepturilor Fundamentale a UE;
 8. este deosebit de preocupat de utilizarea crescândă a pedepsei capitale în contextul luptei împotriva terorismului în unele țări, precum și de posibilitatea reintroducerii acesteia în alte țări;

08 octombrie 2015

9. condamnă, în special, utilizarea pedepsei cu moartea pentru a suprima opoziția sau pe motive de convingeri religioase, homosexualitate sau adulter, ori pentru alte motive care ar trebui considerate nesemnificative sau nu ar trebui deloc considerate infracțiuni; invită, prin urmare, statele care incriminează homosexualitatea să nu aplice pedeapsa cu moartea pentru aceasta;
10. este în continuare ferm convins că sentințele de condamnare la moarte nu descurajează traficul de droguri și nu împiedică persoanele să cadă victime abuzului de droguri; invită țările care mențin pedeapsa cu moartea să introducă alternative la aceasta în cazul infracțiunilor legate de droguri, care să vizeze în special programe de prevenire a consumului de droguri și de reducere a efectelor negative;
11. își reiterează recomandarea adresată Comisiei și statelor membre de a face din abolirea pedepsei cu moartea în cazul infracțiunilor legate de droguri o condiție prealabilă pentru acordarea de asistență financiară și asistență tehnică, pentru consolidarea capacităților și pentru alte tipuri de sprijin ce vizează politica de combatere a drogurilor;
12. invită Comisia și statele membre să reafirme principiul categoric conform căruia ajutoarele și asistența acordate de UE, inclusiv programele anti-drog ale UNODC, nu trebuie să contribuie la operațiuni de aplicare a legii care au ca rezultat pronunțarea de sentințe capitale și executarea persoanelor arestate;
13. solicită Comisiei să intensifice controalele asupra produselor de export care pot fi utilizate pentru executarea pedepsei capitale;
14. este profund preocupat de lipsa de transparență în legătură cu ajutoarele și asistența acordate de Comisie și de statele membre pentru operațiunile de combatere a drogurilor în țările care aplică activ pedeapsa cu moartea în cazul infracțiunilor legate de droguri; solicită Comisiei să publice o dare anuală de seamă privind finanțările sale pentru programele anti-drog în țările care mențin pedeapsa capitală pentru infracțiunile legate de droguri, subliniind ce garanții pentru drepturile omului au fost aplicate pentru ca aceste finanțări să nu contribuie la condamnări la moarte;
15. invită insistent Comisia să transpună fără întârziere în practică orientările operaționale prevăzute la articolul 10 din Regulamentul IcSP și să le aplice cu strictețe în cazul programelor privind ruta cocainei și a heroinei;
16. îndeamnă Comisia să respecte recomandarea din Planul de acțiune al UE în materie de droguri (2013-2016), potrivit căreia ar trebui elaborat și pus în practică un „instrument de orientare privind drepturile omului și de evaluare a impactului” pentru a se garanta că drepturile omului sunt integrate în mod eficace „în acțiunea externă a UE în materie de droguri”;
17. îndeamnă SEAE, Comisia și statele membre să ofere orientări cu privire la o politică europeană cuprinzătoare și eficace privind pedeapsa cu moartea, în raport cu zecile de cetățeni europeni care pot fi executați în țări terțe, care ar trebui să conțină mecanisme solide și consolidate în ceea ce privește identificarea, acordarea de asistență juridică și reprezentarea la nivel diplomatic;
18. invită UE și statele membre să se asigure că Sesiunea specială din aprilie 2016 a Adunării Generale a ONU privind problema drogurilor la nivel mondial abordează recurgerea la pedeapsa capitală pentru infracțiunile legate de droguri și condamnă aplicarea acesteia;
19. susține toate agențiile ONU, organismele regionale interguvernamentale și ONG-urile în eforturile lor continue de a încuraja statele să abolească pedeapsa capitală; invită Comisia să finanțeze în continuare proiecte în acest domeniu prin intermediul Instrumentului european pentru democrație și drepturile omului;
20. salută recenta ratificare a celui de-al doilea Protocol facultativ la PIDCP, care urmărește abolirea pedepsei capitale și al cărui număr de state parte a ajuns la 81; solicită tuturor statelor care nu sunt parte la acest protocol să-l ratifice imediat;
21. solicită tuturor statelor membre ale Consiliului Europei care nu au ratificat încă Protocolurile nr. 6 și 13 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului să facă acest lucru, pentru a asigura abolirea efectivă a pedepsei capitale în întreaga regiune a Consiliului Europei;
22. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Vicepreședintei Comisiei/Înaltă Reprezentantă a Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, Consiliului, Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre, Secretarului General al ONU, Președintelui Adunării Generale a ONU, precum și guvernelor statelor membre ale ONU.

08 octombrie 2015

P8_TA(2015)0349

Învățămintele desprinse din dezastrul nămolului roșu la cinci ani după accidentul din Ungaria**Rezoluția Parlamentului European din 8 octombrie 2015 referitoare la învățămintele desprinse din dezastrul nămolului roșu la cinci ani după accidentul din Ungaria (2015/2801(RSP))**

(2017/C 349/09)

Parlamentul European,

- având în vedere principiile politicii Uniunii în domeniul mediului, astfel cum sunt prevăzute la articolul 191 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special principiile precauției și acțiunii preventive și principiul „poluatorul plătește”,
- având în vedere Convenția privind protejarea mediului marin și a zonei de coastă a Mării Mediterane („Convenția de la Barcelona”) și protocoalele la aceasta;
- având în vedere Directiva 91/689/CEE a Consiliului din 12 decembrie 1991 privind deșeurile periculoase ⁽¹⁾,
- având în vedere Decizia 2000/532/CE a Comisiei din 3 mai 2000 de înlocuire a Deciziei 94/3/CE de stabilire a unei liste de deșeuri în temeiul articolului 1 litera (a) din Directiva 75/442/CEE a Consiliului privind deșeurile și a Directivei 94/904/CE a Consiliului de stabilire a unei liste de deșeuri periculoase în temeiul articolului 1 alineatul (4) din Directiva 91/689/CEE a Consiliului privind deșeurile periculoase ⁽²⁾ (lista europeană a deșeurilor),
- având în vedere Decizia 2014/955/UE a Comisiei din 18 decembrie 2014 de modificare a Deciziei 2000/532/CE de stabilire a unei liste de deșeuri în temeiul Directivei 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾,
- având în vedere Avizul motivat trimis de Comisie în iunie 2015 Ungariei, prin care îi solicita actualizarea standardelor de mediu la un alt iaz de decantare a nămolului roșu ⁽⁴⁾,
- având în vedere Directiva 2006/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 martie 2006 privind gestionarea deșeurilor din industriile extractive și de modificare a Directivei 2004/35/CE ⁽⁵⁾ (Directiva privind deșeurile miniere),
- având în vedere Recomandarea 2001/331/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 aprilie 2001 de stabilire a unor criterii minime pentru inspecțiile de mediu în statele membre ⁽⁶⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 20 noiembrie 2008 referitoare la revizuirea Recomandării 2001/331/CE de stabilire a unor criterii minime pentru inspecțiile de mediu în statele membre ⁽⁷⁾,
- având în vedere Decizia nr. 1386/2013/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 noiembrie 2013 privind un Program general al Uniunii de acțiune pentru mediu până în 2020 „O viață bună, în limitele planetei noastre” ⁽⁸⁾ (Al șaptelea program de acțiune pentru mediu);
- având în vedere Directiva 2004/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind răspunderea pentru mediul înconjurător în legătură cu prevenirea și repararea daunelor aduse mediului ⁽⁹⁾ (Directiva privind răspunderea pentru mediul înconjurător),

⁽¹⁾ JO L 377, 31.12.1991, p. 20.

⁽²⁾ JO L 226, 6.9.2000, p. 3.

⁽³⁾ JO L 370, 30.12.2014, p. 44.

⁽⁴⁾ Comisia Europeană – Fișă informativă: Pachetul din iunie privind inițierea procedurii de constatare a neîndeplinirii obligațiilor: principalele decizii; http://europa.eu/rapid/press-release_MEMO-15-5162_ro.htm

⁽⁵⁾ JO L 102, 11.4.2006, p. 15.

⁽⁶⁾ JO L 118, 27.4.2001, p. 41.

⁽⁷⁾ JO C 16 E, 22.1.2010, p. 67.

⁽⁸⁾ JO L 354, 28.12.2013, p. 171.

⁽⁹⁾ JO L 143, 30.4.2004, p. 56.

08 octombrie 2015

- având în vedere Decizia 2009/335/CE a Comisiei din 20 aprilie 2009 de stabilire a orientărilor tehnice privind constituirea garanției financiare în conformitate cu Directiva 2006/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind gestionarea deșeurilor din industriile extractive ⁽¹⁾,
 - având în vedere studiul de fezabilitate al Comisiei referitor la conceptul privind un instrument comun european de partajare a riscurilor în caz de catastrofe industriale ⁽²⁾,
 - având în vedere raportul intitulat „Provocări și obstacole în calea punerii în aplicare a Directivei privind răspunderea pentru mediul înconjurător” (raport final pregătit de Comisie – DG Mediu, 2013);
 - având în vedere întrebările adresate Consiliului și Comisiei referitoare la învățămintele desprinse din dezastrul nămolului roșu la cinci ani după accidentul din Ungaria (O-000096/2015 – B8-0757/2015 și O-000097/2015 – B8-0758/2015),
 - având în vedere articolul 128 alineatul (5) și articolul 123 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât, la 4 octombrie 2010, în urma fisurării unui depozit de deșeuri din Ungaria, s-au deversat aproximativ 1 milion de m³ de nămol roșu foarte alcalin, câteva sate au fost inundate, 10 oameni au murit, iar alți 150 au fost răniți, vaste suprafețe de teren au fost poluate, printre acestea numărându-se și patru situri NATURA 2000;
- B. întrucât nămolul roșu din respectivul depozit de deșeuri este un deșeu periculos conform Directivei 91/689/CEE a Consiliului;
- C. întrucât Decizia 2014/955/UE a Comisiei precizează clar că nămolul roșu ar trebui clasificat ca deșeu periculos în absența unor dovezi care să ateste contrariul; întrucât respectiva decizie este în vigoare de la 1 iunie 2015;
- D. întrucât există riscul ca, în trecut, nămolul roșu să fi fost clasificat în mod greșit ca deșeu nepericulos și în alte state membre, făcând astfel posibilă acordarea unor autorizații necuvenite;
- E. întrucât nămolul roșu este un deșeu din industria extractivă conform Directivei privind deșeurile miniere, care stabilește cerințele de siguranță pentru gestionarea deșeurilor din industria extractivă, printre altele, pe baza celor mai bune tehnici disponibile;
- F. întrucât există, de asemenea, probleme grave de poluare a mediului cauzate de alte activități miniere (de exemplu, folosirea cianurilor în mineritul aurifer) sau de procesarea inadecvată a deșeurilor periculoase în diferite state membre;
- G. întrucât Recomandarea 2001/331/CE vizează consolidarea conformității și contribuția la o aplicare și respectare mai consecvente ale legislației UE în domeniul mediului;
- H. întrucât Rezoluția Parlamentului European din 20 noiembrie 2008 a descris aplicarea legislației în domeniului mediului din statele membre ca fiind incompletă și inconsecventă și a îndemnat Comisia să prezinte o propunere legislativă privind inspecțiile de mediu înainte de sfârșitul anului 2009;
- I. întrucât în Al șaptelea program de acțiune pentru mediu se declară că UE va extinde cerințele privind inspecțiile și supravegherea la întreaga legislație a Uniunii în domeniul mediului și va dezvolta în continuare capacitatea de acordare de sprijin pentru inspecții la nivelul UE;

⁽¹⁾ JO L 101, 21.4.2009, p. 25.

⁽²⁾ Studiu pentru analizarea fezabilității privind crearea unui fond de acoperire a răspunderii pentru mediul înconjurător și pierderile cauzate de accidente industriale. Raport final. Comisia Europeană, DG ENV, 17 aprilie 2013; <http://ec.europa.eu/environment/archives/liability/eld/eldfund/pdf/Final%20report%20ELD%20Fund%20BIO%20for%20web2.pdf>

08 octombrie 2015

- J. întrucât Directiva privind răspunderea pentru mediul înconjurător este menită să creeze un cadru de răspundere pentru mediul înconjurător bazat pe principiul „poluatorul plătește” și le impune statelor membre să stimuleze dezvoltarea unor instrumente și piețe de garantare financiară de către operatorii economici și financiari corespunzători; întrucât la articolul 18 alineatul (2) i se solicită Comisiei să prezinte un raport Parlamentului și Consiliului înainte de 30 aprilie 2014, raport care nu a fost încă prezentat;
- K. întrucât raportul din 2013 pregătit pentru Comisie referitor la punerea în aplicare a Directivei privind răspunderea pentru mediul înconjurător a concluzionat că „transpunerea Directivei privind răspunderea pentru mediul înconjurător în dreptul intern al statelor membre nu a creat condiții de concurență echitabile, ci un mozaic de sisteme de răspundere pentru prevenirea și remedierea daunelor aduse mediului la nivelul întregii UE”;
- L. întrucât în 2010 Comisia a declarat, în urma dezastrului provocat de nămolul roșu, că analizează din nou posibilitatea introducerii unei garanții financiare obligatorii armonizate înainte chiar de termenul pentru revizuirea Directivei privind răspunderea pentru mediul înconjurător, și anume anul 2014,
1. ia act de faptul că dezastrul nămolului roșu a fost cea mai mare catastrofă industrială din Ungaria și aduce un omagiu victimelor cu ocazia împlinirii a cinci ani de la tragicul eveniment;
 2. salută intervenția rapidă și eficace a autorităților naționale în faza de răspuns la criză, precum și eforturile majore depuse de societatea civilă în timpul dezastrului fără precedent;
 3. reamintește că Ungaria a făcut apel la mecanismul UE de protecție civilă și a primit o echipă de experți europeni însărcinată cu elaborarea unor recomandări, printre altele, cu privire la modul de găsire a unor soluții optime pentru eliminarea și diminuarea pagubelor;
 4. constată că dezastrul nămolului roșu poate fi corelat cu aplicarea defectuoasă a legislației UE, cu deficiențe în cadrul inspecțiilor, cu existența unor lacune în legislația UE aplicabilă și cu modul de acționare al operatorului depozitului;
 5. își exprimă preocuparea cu privire la faptul că se pare că nu au fost desprinse învățăminte aproape deloc în ultimii cinci ani, având în vedere că punerea în aplicare defectuoasă a legislației UE și a convențiilor internaționale în materie, precum și deficiențele în domeniul inspecțiilor continuă și de atunci nu a fost eliminată aproape nicio lacună din legislația relevantă a UE;
 6. identifică Directiva privind deșeurile miniere și lista europeană a deșeurilor ca fiind subiecte de interes deosebit;
 7. își exprimă preocuparea cu privire la faptul că există depozite similare într-o serie de state membre; invită statele membre să se asigure că se efectuează inspecții corespunzătoare;
 8. invită statele membre în care există iazuri de nămol roșu să verifice cât mai curând posibil dacă nămolul roșu a fost clasificat corect ca fiind periculos, precum și să reanalizeze autorizațiile eliberate pe baza unor clasificări greșite; invită Comisia să se asigure că statele membre iau măsuri și prezintă rapoarte Comisiei în acest sens și invită, de asemenea, Comisia, să publice un raport referitor la măsurile adoptate de statele membre până la sfârșitul anului 2016;
 9. consideră că este esențial să se acorde o importanță mai mare prevenirii dezastrilor, având în vedere faptul că incidente ecologice similare au avut loc și în alte state membre;
 10. invită Comisia și statele membre să își intensifice eforturile pentru a asigura transpunerea deplină și aplicarea corespunzătoare a întregii legislații UE relevante și a tuturor convențiilor internaționale în materie, nu numai în privința producției de aluminiu și a gestionării raționale din punct de vedere ecologic a nămolului roșu, ci și în privința gestionării raționale din punct de vedere ecologic a deșeurilor periculoase în general;

08 octombrie 2015

11. subliniază că trebuie aplicate în mod strict cele mai bune tehnici în gestionarea deșeurilor din industria extractivă și solicită trecerea completă la utilizarea puțurilor seci pentru eliminarea deșeurilor până la sfârșitul anului 2016, asigurând, în același timp, faptul că aceasta nu generează poluarea aerului sau a apei;
12. invită Comisia să acorde mai multă atenție cercetării și dezvoltării în scop preventiv și pentru tratarea deșeurilor periculoase;
13. îndeamnă Comisia să elaboreze orientări pentru efectuarea unor teste de stres în minele existente care dispun de iazuri de decantare de mari dimensiuni;
14. consideră că prevenirea eficace a poluării necesită norme stricte privind inspecțiile de mediu și măsuri corespunzătoare pentru a garanta aplicarea acestora;
15. invită statele membre să își consolideze organismele naționale de inspecții de mediu pentru a le permite acestora să efectueze controale transparente, periodice și sistematice la siturile industriale, printre altele, prin asigurarea independenței, furnizarea unor resurse corespunzătoare și definirea unor responsabilități clare, precum și prin promovarea unei cooperări consolidate și a unor acțiuni coordonate;
16. invită Comisia și statele membre să își îmbunătățească procesele de supraveghere prin dezvoltarea instrumentelor obligatorii și facultative existente, evitând în același timp sarcinile administrative inutile;
17. reiterează apelul adresat Comisiei de a prezenta o propunere legislativă privind inspecțiile de mediu care să nu creeze o povară financiară suplimentară pentru industrie;
18. îndeamnă Comisia să extindă criteriile obligatorii privind inspecțiile efectuate de statele membre la întreaga legislație a Uniunii din domeniul mediului și să dezvolte capacitatea de acordare de sprijin pentru inspecții la nivelul UE;
19. își exprimă preocuparea legată de faptul că diferențele semnificative între sistemele de răspundere din UE pot submina standardele comune și pot expune unele state membre și regiuni la riscuri mai mari de dezastre ecologice și la consecințele financiare ale acestora;
20. regretă că Comisia nu a prezentat încă raportul în temeiul Directivei privind răspunderea pentru mediul înconjurător; invită Comisia să prezinte acest raport până la sfârșitul lui 2015;
21. invită Comisia să se asigure, pe parcursul revizuirii în curs a Directivei privind răspunderea pentru mediul înconjurător, că propunerea de revizuire pune pe deplin în aplicare principiul poluatorul plătește;
22. îndeamnă Comisia să verifice modul în care a fost aplicată Decizia 2009/335/CE de către statele membre și dacă plafoanele pentru instrumentele instituite de garantare financiară sunt suficiente; îndeamnă Comisia să propună introducerea unei garanții financiare obligatorii armonizate;
23. invită Comisia și statele membre să asigure transparența cu privire la aspectele financiare ale remedierii situației în urma dezastrelor ecologice, inclusiv cu privire la compensațiile financiare destinate victimelor;
24. invită Comisia să prezinte o propunere legislativă privind accesul la justiție în probleme de mediu în conformitate cu prevederile celui de Al șaptelea program de acțiune pentru mediu; invită Comisia să prezinte acest raport până la sfârșitul lui 2016;
25. subliniază importanța implicării autorităților locale, a cetățenilor și a societății civile în procesul decizional referitor la eliminarea deșeurilor periculoase și în planificarea măsurilor de gestionare a riscurilor;

08 octombrie 2015

26. invită autoritățile responsabile să informeze periodic publicul cu privire la nivelul de poluare și la posibilele efecte asupra faunei și florei, precum și asupra sănătății populației locale;
 27. invită Comisia să dezvolte în continuare conceptul privind un instrument la nivelul UE de partajare a riscurilor în caz de catastrofe industriale, cu respectarea deplină a principiului poluatorul plătește, pentru a acoperi eventuale costuri dincolo de un nivel ridicat al garanțiilor financiare obligatorii;
 28. consideră că un astfel de instrument specializat de partajare a riscurilor în caz de catastrofe industriale, la nivelul UE, ar trebui să acopere costurile de remediere a vechilor presiuni asupra mediului care încă prezintă pericole pentru societate și în legătură cu care, potrivit cadrului juridic actual, nu există în mod obiectiv un responsabil care ar putea acoperi costurile de remediere;
 29. subliniază importanța cooperării și solidarității la nivel european în cazul unor dezastru ecologice și industriale;
 30. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.
-

08 octombrie 2015

P8_TA(2015)0350

Reînnoirea Planului de acțiune al UE privind egalitatea de gen și capacitatea femeilor în contextul dezvoltării (GAP)

Rezoluția Parlamentului European din 8 octombrie 2015 referitoare la reînnoirea Planului de acțiune al UE privind egalitatea de gen și capacitatea femeilor în contextul dezvoltării (2015/2754(RSP))

(2017/C 349/10)

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 2 și articolul 3 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană (TEU), care afirmă că egalitatea de gen este unul dintre principiile cele mai importante pe care se întemeiază UE,
- având în vedere articolul 208 din Tratatul Privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) care stabilește principiul coerenței politicii pentru dezvoltare, cerând să fie luate în considerare obiectivele cooperării pentru dezvoltare în politicile care sunt susceptibile să afecteze țările în curs de dezvoltare;
- având în vedere cea de a patra Conferință mondială privind femeile, desfășurată la Beijing în septembrie 1995, Declarația și Platforma de acțiune de la Beijing, precum și documentele finale ulterioare ale sesiunilor speciale ale ONU, Beijing+5, Beijing+10, Beijing+15 și Beijing+20 ale ONU, referitoare la acțiunile și inițiativele ulterioare pentru implementarea Declarației de la Beijing și a Platformei de acțiune, adoptate la 9 iunie 2000, 11 martie 2005, 2 martie 2010 și, respectiv, 9 martie 2015,
- având în vedere implementarea Programului de acțiune al Conferinței Internaționale privind Populația și Dezvoltarea (CIPD), organizate la Cairo în 1994, în cadrul căreia comunitatea internațională a recunoscut și a afirmat că sănătatea sexuală și reproductivă și drepturile aferente sunt fundamentale pentru dezvoltarea sustenabilă,
- având în vedere Strategia UE pentru egalitatea între femei și bărbați 2010-2015 (COM(2010)0491),
- având în vedere Planul de acțiune al UE privind egalitatea de gen și capacitatea femeilor în contextul dezvoltării (2010-2015), raportul de punere în aplicare (SWD(2013)0509), concluziile Consiliului din 19 mai 2014 în acest sens, precum și raportul său de punere în aplicare din 2014 (SWD(2015)0011),
- având în vedere concluziile Consiliului din 26 mai 2015 privind dimensiunea de gen în contextul dezvoltării și un nou parteneriat mondial pentru eradicarea sărăciei și dezvoltarea durabilă,
- având în vedere Rezoluția sa din 25 noiembrie 2014 referitoare la UE și cadrul de dezvoltare globală pentru perioada de după 2015 ⁽¹⁾,
- având în vedere Evaluarea sprijinului acordat de UE în materie de egalitate de gen și de capacitate a femeilor în țările partenere ⁽²⁾,
- având în vedere Convenția Organizației Națiunilor Unite privind eliminarea tuturor formelor de discriminare față de femei (CEDAW) din 18 decembrie 1979,

⁽¹⁾ Texte adoptate, P8_TA(2014)0059.

⁽²⁾ https://ec.europa.eu/europeaid/evaluation-eu-support-gender-equality-and-womens-empowerment-partner-countries-final-report_en

08 octombrie 2015

- având în vedere Rezoluțiile 1325(2000) și 1820(2008) ale Consiliului de Securitate al ONU privind femeile, pacea și securitatea,
 - având în vedere întrebările adresate Comisiei și Consiliului cu privire la reînnoirea Planului de acțiune al UE privind egalitatea de gen și capacitatea femeilor în contextul dezvoltării (O-000109/2015 – B8-0762/2015 și O-000110/2015 – B8-0763/2015),
 - având în vedere propunerea de rezoluție a Comisiei pentru dezvoltare,
 - având în vedere articolul 128 alineatul (5) și articolul 123 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât Uniunea Europeană (UE) și-a asumat angajamentul de a promova egalitatea de gen și de a asigura integrarea dimensiunii de gen în toate acțiunile sale; întrucât egalitatea de gen și capacitatea femeilor constituie o condiție necesară pentru atingerea obiectivelor de dezvoltare durabilă post-2015, precum și o chestiune de sine stătătoare vizând drepturile omului, care ar trebui urmărită indiferent de beneficiile pe care le aduce dezvoltării și creșterii; întrucât violența de gen constituie o încălcare gravă a drepturilor omului și nu ar trebui să fie niciodată justificată prin religie, cultură sau tradiție;
- B. întrucât, în urma examinării după 20 de ani a implementării Declarației și a Platformei de acțiune de la Beijing, s-a constatat că progresele înregistrate în direcția egalității de gen și a capacitării femeilor (EGCF) au fost lente și inegale și că nicio țară din lume nu a reușit să soluționeze integral disparitatea de gen; întrucât, în urma analizei, s-a constatat că această lipsă de progrese a fost exacerbată de persistența și caracterul cronic al nivelului insuficient de investiții în EGCF;
- C. întrucât două dintre Obiectivele de dezvoltare ale mileniului (ODM) care abordează în mod explicit drepturile omului, și anume promovarea egalității de gen și capacitatea femeilor (ODM 3), respectiv îmbunătățirea sănătății materne (ODM 5), au rămas în mare măsură nerealizate; întrucât se estimează că, în lume, 800 de femei mor zilnic din cauza complicațiilor din timpul sarcinii și al nașterii, întrucât aproximativ 222 de milioane de femei din țările în curs de dezvoltare nu au acces la metode sigure și moderne de planificare familială, în timp ce proporția ajutorului pentru dezvoltare care vizează planificarea familială, raportat la ajutorul destinat sănătății la nivel mondial este în scădere;
- D. întrucât majoritatea săracilor la nivel mondial sunt femei, iar cele mai multe dintre gospodăriile sărace sunt conduse de femei; întrucât vulnerabilitatea femeilor marginalizate este în creștere; întrucât, în lume, 62 de milioane de fete nu merg la școală;
- E. întrucât, la nivel mondial, una din trei femei riscă să se confrunte la un moment dat în viață cu violență fizică și sexuală; întrucât, în fiecare an, 14 milioane de fete sunt forțate să se căsătorească; întrucât UE s-a angajat să recunoască dreptul fiecărei persoane de a avea control deplin asupra sexualității și de sănătății sale sexuale și reproductive și de a hotărî în mod liber cu privire la aceste aspecte, fără discriminare, coerciție și violență;
- F. întrucât Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE) a afirmat⁽¹⁾ că investițiile sunt „extrem de insuficiente pentru realizarea egalității de gen”, în pofida triplării a ajutoarelor alocate în acest scop de către membrii săi, care se ridicau în 2012 la 28 de miliarde USD; întrucât finanțarea egalității de gen este concentrată în cea mai mare parte în sectoarele sociale, iar în sectorul economic și în cele de producție nu se investește suficient și întrucât, în paralel, analiza OCDE indică faptul că investițiile pentru egalitatea de gen asigură cele mai mari randamente din toate investițiile în dezvoltare;

⁽¹⁾ https://europa.eu/eyd2015/sites/default/files/users/Madara.Silina/from_commitment_to_action_financing_for_gewe_in_sdgs_oecd.pdf

08 octombrie 2015

G. întrucât 2,5 miliarde de persoane, majoritatea femei și tineri, rămân excluse din sectorul financiar oficial,

O schimbare radicală în PAG2

1. consideră că concluziile evaluării PAG1 demonstrează clar necesitatea unei schimbări substanțiale a acțiunii UE în domeniul egalității de gen și al capacitării femeilor, precum și a unui angajament politic reînnoit din partea SEAE și a Comisiei pentru a obține rezultate mai bune; subliniază importanța implementării principalelor recomandări ale evaluării programului care a succedat actualul PAG, începând cu o reacție consistentă la nivel de management;

2. salută intenția Comisiei de a iniția o transformare radicală prin intermediul noului PAG și, prin urmare, consideră că PAG2 ar trebui să ia forma unei comunicări a Comisiei; regretă faptul că PAG 2 a fost realizat sub forma unui document de lucru comun al serviciilor Comisiei și nu ca o comunicare; îndeamnă Comisia și SEAE să înceapă implementarea unui nou plan cât mai curând posibil astfel încât rezultate concrete să fie obținute ca parte a unui angajament mai amplu al UE în domeniul egalității de gen și al capacitării femeilor în cadrul obiectivelor de dezvoltare durabilă (ODD) și solicită implicarea Parlamentului în consultare pe parcursul acestui proces;

3. consideră că PAG2 ar trebui să se concentreze asupra tuturor aspectelor politicii externe a UE – dezvoltare, cooperare, sprijin umanitar, comerț, drepturi ale omului și afaceri externe, migrație și azil – în conformitate cu principiul coerenței politicilor pentru dezvoltare și să se aplice deopotrivă țărilor în curs de dezvoltare, țărilor din vecinătate și țărilor candidate sau potențial candidate;

4. consideră că EGCF ar trebui să constituie principala preocupare a instituțiilor UE cu responsabilități de gestionare clare atât în cadrul administrației centrale, cât și în cadrul delegațiilor UE; subliniază că șefii de delegație, șefii de unitate și personalul de conducere de nivel superior trebuie să fie responsabili de raportarea, monitorizarea și evaluarea politicilor vizând EGCF și că principiul integrării dimensiunii de gen trebuie încorporat în toate fișele posturilor și în toate formările pentru toți membrii personalului;

5. crede că Vicepreședintele Comisiei/Înaltul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate (VP/ÎR) ar trebui să se asigure că toți comisarii responsabili de acțiunile externe demonstrează capacitatea de conducere necesară pentru a garanta implementarea reușită a GAP 2; salută concluziile Consiliului din mai 2015, care subliniază angajamentul statelor membre pentru un program axat pe schimbare în cazul drepturilor femeilor și fetelor; subliniază necesitatea complementarității între acțiunile Comisiei/SEAE și cele ale statelor membre;

6. regretă faptul că aspectele legate de gen nu sunt abordate în Raportul anual pentru 2014 al DG DEVCO și solicită ca chestiunile privind EGCF să fie incluse în viitor în rapoartele anuale ale tuturor direcțiilor generale ale Comisiei implicate în acțiunea externă și ale SEAE; invită toate delegațiile UE să prezinte anual un raport vizând PAG, iar delegațiile UE să prezinte, în cadrul acestor rapoarte anuale, un rezumat al rezultatelor înregistrate în EGCF în cadrul evaluărilor la jumătatea perioadei și al evaluărilor la nivel de țară; consideră că rezultatele ar trebui integrate în monitorizarea axată pe rezultate;

7. constată că evaluarea la jumătatea perioadei din 2017 a documentelor de programare aferente Instrumentului de cooperare pentru dezvoltare (ICD) prezintă o bună oportunitate pentru evaluarea impactului pe care programele finanțate de ICD îl au asupra femeilor și fetelor, pentru identificarea clară a segmentelor din programele finanțate de ICD care sunt în folosul femeilor și fetelor, precum și pentru realizarea realocărilor necesare, dacă este nevoie;

08 octombrie 2015

8. reamintește principiul UE vizând coerența politicilor pentru dezvoltare și subliniază importanța coerenței dintre politicile interne și cele externe ale UE și nevoia de a asigura o coerență politică între noul PAG și următorul Plan de acțiune al UE privind drepturile omului și democrația; subliniază că aspectele legate de egalitatea de gen trebuie să constituie o parte sistematică și integrantă a tuturor dialogurilor privind drepturile omului dintre UE și țările terțe; invită SEAE să stabilească dialoguri cu țările terțe vizând aspectele de gen, în plus față de dialogurile privind drepturile omului;

9. reiterează faptul că este esențială coordonarea deplină între serviciile centrale, delegațiile și ambasadatele statelor membre, pentru implementarea reușită a celui de-al doilea PAG, prin intermediul unor profile de țară privind egalitatea de gen și al altor instrumente; subliniază, în acest sens, că reexaminarea programării la nivel național a FED oferă o oportunitate pentru asigurarea implementării complete a celui de-al doilea PAG și pentru efectuarea ajustărilor necesare;

Colectarea datelor și obiective punctuale

10. solicită strategii de implementare mai eficiente și insistă asupra utilizării, ca parte a procesului de monitorizare și evaluare, a unor indicatori cantitativi și calitativi care să ia în considerare dimensiunea de gen, precum și asupra colectării sistematice și la timp a unor date defalcate în funcție de gen, cu privire la beneficiarii și participanții din cadrul tuturor acțiunilor; insistă ca datele să fie publice pentru a garanta răspunderea financiară și transparența; consideră că raportarea ar trebui să fie armonizată și integrată în sistemele de monitorizare și evaluare aplicate, cum ar fi Cadrul de rezultate al Direcției Generale responsabile de cooperare internațională și dezvoltare (DEVCO) din cadrul Comisiei; subliniază că este nevoie de investiții în statisticile naționale și invită toate statele membre să instituie sisteme de monitorizare care iau în considerare dimensiunea de gen;

11. invită delegațiile UE și ambasadatele statelor membre să acorde prioritate și să investească într-o analiza de calitate din perspectiva de gen, ca bază pentru strategia și programarea la nivel de țară; consideră că UE ar trebui să revizuiască planurile indicative naționale din perspectiva noului PAG;

12. recunoaște că mai ales fetele și tinerele sunt defavorizate și expuse riscurilor și că trebuie să se pună accentul în special pe asigurarea accesului la educație pentru fete, pe posibilitatea de a trăi o viață fără violență, pe eliminarea legislației și practicilor discriminatorii, precum și pe capacitatea fetelor și tinerelor pe plan global;

13. subliniază necesitatea de a defini obiective și indicatori clari, măsurați și defalcați în funcție de sex, vârstă, dizabilități și alți factori, precum și de a îmbunătăți urmărirea alocărilor bugetare; subliniază că obiectivele și metodologia de monitorizare ar trebui alinate la cadrul de dezvoltare globală post-2015 și la alte cadre internaționale relevante;

14. subliniază că UE trebuie să indice și să asigure resurse financiare și umane suficiente pentru a-și îndeplini angajamentele în materie de EGCF; subliniază importanța integrării dimensiunii de gen în finanțele publice, prin stabilirea unui buget care să țină seama de aspectele de gen și care vizează inegalitățile existente;

Aspecte cheie referitoare la noul PAG

15. consideră că PAG trebuie să vizeze obstacolele care stau în calea aplicării integrale a orientărilor UE privind violența împotriva femeilor și fetelor (VİFF), precum și eliminarea tuturor formelor de violență; solicită o abordare a UE cuprinzătoare în ceea ce privește VİFF, care să cuprindă eforturi și resurse mai mari alocate pentru a preveni și elimina toate practicile discriminatorii împotriva femeilor, pentru a combate și urmări în justiție toate formele de violență, inclusiv traficul de ființe umane, mutilarea genitală a femeilor, sterilizarea forțată, sarcinile forțate, genicidul, violența domestică și violul marital, căsătoriile copiilor, căsătoriile timpurii și forțate și violența de gen în situații de conflict și de post-conflict; cere adoptarea unor acțiuni specifice la nivelul UE pentru a consolida drepturile diferitelor grupuri de femei, acordându-se o atenție specială tinerilor, migranților, femeilor afectate de HIV și persoanelor lesbiene, gay, bisexuale, transgen și intersexuale (LGBTI), precum și persoanelor cu dizabilități;

16. subliniază importanța îmbunătățirii accesului fetelor la toate nivelurile de educație și a înlăturării obstacolelor de gen din calea învățării;

08 octombrie 2015

17. subliniază că trebuie eliminată folosirea violului ca armă de război și opresiune și că UE trebuie să exercite presiuni asupra guvernelor statelor terțe și asupra tuturor părților interesate implicate în regiunile în care are loc o astfel de violență de gen, pentru a eradica această practică, a aduce făptașii în fața justiției și pentru a coopera cu supraviețuitorii, femeile și comunitățile afectate pentru însănătoșirea și refacerea victimelor;

18. subliniază vulnerabilitatea femeilor migrante, refugiate sau care solicită azil și necesitatea de a li se asigura o protecție specifică; solicită adoptarea unor măsuri specifice pentru consolidarea și garantarea deplină a drepturilor femeilor care solicită azil; pledează pentru acțiuni îndrăznețe la nivel european pentru a face față migrației actuale și crizei refugiaților, inclusiv o abordare holistică, atentă la problematica de gen a migrației și azilului, care să fie coerentă în toate statele membre;

19. recunoaște sănătatea ca un drept al omului; subliniază importanța accesului universal la îngrijiri medicale și la asigurări medicale, inclusiv sănătatea sexuală și reproductivă și drepturile aferente, după cum s-a convenit în conformitate cu Programul de acțiune al Conferinței internaționale privind populația și dezvoltarea și cu Platforma de acțiune de la Beijing; solicită, în acest sens, să se depună eforturi mai mari pentru a îmbunătăți accesul femeilor la sănătate și la educație în domeniul sănătății, planificare familială, îngrijiri prenatale și la sănătatea sexuală și reproductivă, mai ales pentru a îndeplini ODM 5, în mare măsură nerealizat, privind sănătatea maternă, inclusiv reducerea mortalității infantile și a copiilor; subliniază că accesul contribuie la realizarea tuturor obiectivelor de dezvoltare care au legătură cu sănătatea; salută, în acest sens, mai ales concluziile Consiliului din mai 2015;

20. subliniază necesitatea creării unui mediu propice, îndeosebi prin eliminarea obstacolelor sociale și juridice din calea accesului femeilor la mijloacele de producție, inclusiv terenuri și resurse naturale și economice, și prin promovarea incluziunii financiare, a standardelor de muncă decentă, a protecției sociale care include dimensiunea de gen, precum și a remunerației egale pentru muncă egală;

21. consideră că întreprinderile joacă un rol important în promovarea egalității de gen prin acțiuni care contribuie la capacitatea economică a femeilor și la drepturile lor economice, mai ales garantându-le un loc de muncă decent, remunerație egală, acces la finanțare și la servicii bancare și oportunități de participa la conducere și la procesele decizionale, precum și protejându-le împotriva discriminării și a abuzurilor la locul de muncă și promovând o responsabilitate socială a întreprinderilor care să ia în considerare dimensiunea de gen; solicită, în acest context, să se acorde mai mult sprijin IMM-urilor locale, în special antreprenoarelor, pentru a le permite să beneficieze de pe urma creșterii generate de sectorul privat; subliniază rolul pozitiv pe care microfinanțarea, antreprenoriatul social și modele de afaceri alternative, cum ar fi societățile mutuale și cooperativele, continuă să-l aibă în capacitatea economică a femeilor și incluziunea lor;

22. recunoaște că trebuie prevenită discriminarea femeilor din motive de căsătorie sau maternitate și trebuie să li se asigure dreptul efectiv la muncă;

23. remarcă caracterul complementar al capacitării femeilor și al securității alimentare; subliniază necesitatea capacitării femeilor din mediul rural prin combaterea discriminării în ceea ce privește accesul la terenuri, apă, educație, formare, piețe și servicii financiare; solicită creșterea semnificativă a investițiilor publice în agricultură și în dezvoltarea rurală, cu accent pe micii agricultori, cooperativele agricole și rețelele de agricultori;

24. subliniază necesitatea includerii și a reprezentării femeilor în domenii economice emergente care sunt importante pentru dezvoltarea durabilă, inclusiv sectoare ale economiei verzi și ale economiei circulare, energiile regenerabile și TIC;

25. reafirmă rolul esențial al educației formale și informale în capacitatea femeilor și fetelor în sfera socială, economică, culturală și politică; subliniază necesitatea unei strategii a UE în domeniul educației pentru dezvoltare, care să conțină o perspectivă de gen solidă, în special în educația pentru sustenabilitate, reconcilierea post-conflict, educația pe tot parcursul vieții și formarea profesională, în domeniul științei, tehnologiei, ingineriei și matematicii (STIM), precum și în rolul artelor în schimburile interculturale;

08 octombrie 2015

26. subliniază importanța unei mai mari participări a femeilor la elaborarea și implementarea cadrului post-2015; solicită un sprijin financiar mai mare pentru organizațiile ce militează pentru drepturile femeilor, precum și măsuri și politici de consolidare a capacităților care să urmărească implicarea și creșterea participării organizațiilor de bază ale societății civile și, în special, a organizațiilor de femei, la consultările părților interesate în orice moment, la nivel local, regional, național și internațional;
27. observă că PAG trebuie să vizeze situația persoanelor LGBTI în țările terțe și trebuie să includă promovarea și protejarea drepturilor persoanelor LGBTI;
28. subliniază importanța consolidării drepturilor juridice ale femeilor și a accesului lor la justiție, printr-o reformă juridică care să acorde atenție problematicii de gen; consideră că fondurile direcționate pentru egalitatea de gen în domeniul asistenței judiciare contribuie la consolidarea statului de drept;
29. invită UE să promoveze o mai mare participare a femeilor în procesele de menținere și consolidare a păcii, precum și în misiunile civile și militare ale UE de gestionare a crizelor; reiterează, în acest context, solicitarea adresată UE de a promova Rezoluțiile 1325 (2000) și 1820 (2008) ale Consiliului de Securitate al ONU privind femeile, pacea și securitatea și solicită includerea perspectivelor de gen și a drepturilor femeilor în toate inițiativele de pace și de securitate;
30. cere UE să promoveze drepturile fundamentale ale femeilor și fetelor astfel cum sunt garantate de Declarația Universală a Drepturilor Omului; insistă, în acest context, că trebuie asigurată protecția dreptului la viață și demnitatea tuturor femeilor și fetelor, prin combaterea activă a practicilor nocive, cum ar fi genocidul;
31. subliniază importanța măsurilor de consolidare a poziției de lider a femeilor și a participării femeilor și a organizațiilor care militează pentru drepturile femeilor în sfera publică, dar și în cea privată; solicită intensificarea eforturilor vizând o mai mare participare a femeilor și a organizațiilor care militează pentru drepturile femeilor la viața politică, îndeosebi prin integrarea acestor eforturi în toate programele de sprijinire a democrației, inclusiv în abordarea globală a Parlamentului de sprijinire a democrației (CDSA);
32. subliniază că trebuie implicați bărbații și băieții și trebuie promovată angajarea lor activă și responsabilitatea lor în combaterea normelor sociale discriminatorii, a stereotipurilor de gen și a violenței împotriva femeilor și fetelor;
- o
- o o
33. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Serviciului European pentru Acțiune Externă, guvernelor și parlamentelor statelor membre și Agenției UN Women.
-

08 octombrie 2015

P8_TA(2015)0351

Egalitatea de șanse și de tratament între bărbați și femei în materie de încadrare în muncă și de muncă

Rezoluția Parlamentului European din 8 octombrie 2015 referitoare la aplicarea Directivei 2006/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2006 privind punerea în aplicare a principiului egalității de șanse și al egalității de tratament între bărbați și femei în materie de încadrare în muncă și de muncă (2014/2160(INI))

(2017/C 349/11)

Parlamentul European,

- având în vedere articolele 2 și 3 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) și articolele 8, 10, 19 și 157 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE),
- având în vedere Directiva 2006/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2006 privind punerea în aplicare a principiului egalității de șanse și al egalității de tratament între bărbați și femei în materie de încadrare în muncă și de muncă ⁽¹⁾ (reformare),
- având în vedere Recomandarea Comisiei din 7 martie 2014 referitoare la consolidarea principiului egalității de remunerare între bărbați și femei prin transparență,
- având în vedere comunicarea Comisiei din 6 decembrie 2013 intitulată „Raport privind aplicarea Directivei 2006/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2006 privind punerea în aplicare a principiului egalității de șanse și al egalității de tratament între bărbați și femei în materie de încadrare în muncă și de muncă (reformare)” (COM(2013)0861),
- având în vedere comunicarea Comisiei din 21 septembrie 2010 intitulată „Strategie pentru egalitatea între femei și bărbați 2010-2015” (COM(2010)0491),
- având în vedere comunicarea Comisiei din 5 martie 2010 intitulată „Un angajament consolidat în favoarea egalității dintre femei și bărbați: O carte a femeii” (COM(2010)0078),
- având în vedere Pactul european pentru egalitatea de gen între femei și bărbați (2011-2020), adoptat de Consiliu la 7 martie 2011,
- având în vedere jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene (CJUE), în temeiul articolului 157 din TFUE,
- având în vedere Raportul privind indexul egalității de gen, publicat de Institutul European pentru Egalitatea de Gen,
- având în vedere dispozițiile Convenției din 1994 a Organizației Internaționale a Muncii (OIM) privind munca cu fracțiune de normă, prin care se cere țărilor să includă în contractele de achiziții publice o clauză privind forța de muncă, inclusiv privind chestiunea plății egale,
- având în vedere Convenția OIM din 1951 privind remunerarea egală:
- având în vedere articolul 11 alineatul (1) litera (d) din Convenția asupra eliminării tuturor formelor de discriminare față de femei, adoptată în Rezoluția 34/180 Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite la 18 decembrie 1979,
- având în vedere raportul intitulat „Being Trans in the European Union”, publicat de Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene în decembrie 2014,

⁽¹⁾ JO L 204, 26.7.2006, p. 23.

08 octombrie 2015

- având în vedere Rezoluția sa din 12 septembrie 2013 referitoare la aplicarea principiului egalității de remunerare între bărbați și femei, pentru muncă egală sau pentru o muncă de valoare egală ⁽¹⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 24 mai 2012 conținând recomandări adresate Comisiei privind aplicarea principiului remunerării egale a bărbaților și femeilor pentru muncă egală sau muncă de valoare egală ⁽²⁾,
 - având în vedere Evaluarea implementării la nivel european a Directivei 2006/54/CE, elaborată de Direcția Generală Servicii de cercetare parlamentară,
 - având în vedere articolul 52 din Regulamentul de procedură al Parlamentului European
 - având în vedere raportul Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen și avizul Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale (A8-0213/2015),
- A. întrucât egalitatea de tratament între femei și bărbați este unul dintre principiile fundamentale ale dreptului UE;
 - B. întrucât discriminarea pe motive de sex, origine rasială sau etnică, religie sau convingeri, dizabilități, vârstă sau orientare sexuală este interzisă de dreptul UE;
 - C. întrucât independența economică este o condiție prealabilă pentru ca cetățenii europeni, atât femei, cât și bărbați, să-și exercite controlul asupra propriei vieți și să facă alegeri veritabile;
 - D. întrucât Directiva 2006/54/CE se referă în mod explicit la jurisprudența CJUE, care prevede că principiul egalității de tratament între bărbați și femei nu poate fi redus la interzicerea discriminării pe criteriul apartenenței la un sex sau la altul și că acesta se aplică în egală măsură discriminărilor ca urmare a schimbării de sex;
 - E. întrucât principiul egalității de remunerare a fost consacrat în tratate chiar de la început, în 1957; întrucât principiul egalității de remunerare pentru munca de valoare egală este acum recunoscut în temeiul articolului 157 din TFUE și încorporat în Directiva reformată 2006/54/CE (denumită în continuare directiva reformată);
 - F. întrucât directiva reformată a avut drept scop mărirea coerenței legislative a UE în acest domeniu, asigurându-se și respectarea jurisprudenței CJUE, precum și simplificarea și modernizarea legilor naționale privind egalitatea, astfel încât să contribuie la îmbunătățirea situației femeilor pe piața muncii; întrucât procentajul de femei care ocupau posturi de conducere în întreprinderile din UE încă era mai mic de 18 % în 2014;
 - G. întrucât directiva reformată a introdus unele noutăți, cum ar fi aplicarea principiului egalității de șanse, definirea noțiunii de discriminare indirectă și protecția împotriva discriminărilor ca urmare a schimbării de sex și a făcut referire explicită la concilierea între viața profesională, viața privată și viața de familie; întrucât o provocare majoră cu care se confruntă toate țările UE este aplicarea corectă și respectarea dispozițiilor privind egalitatea de remunerare, după cum prevede Directiva 2006/54/CE și întrucât impactul în statele membre al acestor elemente noi rămâne limitat; întrucât, în pofida volumului semnificativ al legislației în vigoare de aproape 40 de ani, a acțiunilor întreprinse și a resurselor cheltuite, progresele în acest domeniu sunt extrem de lente, iar disparitatea salarială de gen încă există, având o valoare medie de 16,4 % în UE, cu diferențe semnificative între statele membre;

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2013)0375.

⁽²⁾ JO C 264 E, 13.9.2013, p. 75.

08 octombrie 2015

- H. întrucât, printre alți factori, salariile sunt acum mai frecvent negociate individual și acest fapt contribuie la lipsa informațiilor și a transparenței în structura de remunerare a angajaților, creând un mediu în care prejudecățile sexiste și structurile de plată discriminatorii rămân ascunse pentru angajați și pentru reprezentanții lor, fiind astfel foarte greu de dovedit, fapt care împiedică aplicarea efectivă a principiului privind plata egală pentru muncă de valoare egală, care este, de asemenea, obstrucționat de lipsa certitudinii juridice în legătură cu conceptul de muncă de valoare egală și de obstacole procedurale;
- I. întrucât o mai mare egalitate între bărbați și femei aduce beneficii economiei și societății în general și întrucât reducerea disparității salariale de gen contribuie la diminuarea nivelului de sărăcie și la creșterea veniturilor de-a lungul vieții și este vital pentru creșterea economică, competitivitate și relansarea economiei; întrucât diferența de remunerare este mult mai accentuată în rândul femeilor defavorizate din mai multe puncte de vedere, precum femeile cu dizabilități, femeile care aparțin minorităților și femeile necalificate; întrucât familiile monoparentale se regăsesc mult mai des printre angajații săraci, iar proporția părinților singuri este mai mare în rândul femeilor decât în cel al bărbaților; întrucât disparitatea salarială de gen are astfel un impact grav asupra condițiilor de viață și asupra oportunităților în viață ale multor familii europene;
- J. întrucât rata ocupării forței de muncă este în general mai scăzută în rândul femeilor decât în rândul bărbaților; întrucât în 2013, rata de ocupare a forței de muncă în rândul bărbaților a fost de 69,4 % în UE-28, față de 58,8 % în rândul femeilor ⁽¹⁾;
- K. întrucât s-au realizat progrese limitate în ceea ce privește rata încadrării în muncă a femeilor, iar nivelul segregării sectoriale și ocupaționale a femeilor și a bărbaților pentru diferite tipuri de locuri de muncă rămâne relativ ridicat, unele categorii ocupaționale fiind preponderent ocupate de femei, iar sectoarele și profesiile respective au tendința de a fi remunerate și apreciate mai puțin, în pofida cadrului existent la nivelul UE sau la nivel național; întrucât această situație are, de asemenea, un impact asupra disparității salariale de gen pe parcursul întregii vieți; întrucât segregarea verticală, prin care femeile sunt predominant angajate cu fracțiuni de normă și în profesii cu remunerații mai mici sau ocupă poziții ierarhice inferioare, contribuie, de asemenea, la disparitatea salarială de gen; întrucât segregarea sectorială și profesională a femeilor împiedică dezvoltarea profesională a femeilor și are ca rezultat niveluri de vizibilitate și reprezentare mai mici pentru femei în sfera socială și în cea publică, contribuind astfel într-o mai mare măsură la creșterea inegalităților de gen; întrucât depășirea acestora și numirea mai multor femei în pozițiile de conducere din ierarhiile organizaționale ar oferi modele pozitive pentru fete și femeile tinere;
- L. întrucât nivelul de ocupare a forței de muncă este mai redus în zonele rurale și, de asemenea, un număr ridicat de femei nu sunt figurează pe piața oficială a muncii și deci, nu sunt înregistrate ca șomere, nici incluse în statisticile privind șomajul, ceea ce conduce la probleme financiare și juridice specifice în ceea ce privește maternitatea, concediile medicale, obținerea drepturilor de pensie și accesul la asigurările sociale, precum și la probleme în caz de divorț; întrucât zonele rurale sunt afectate de absența oportunităților de ocupare a unui loc de muncă de calitate;
- M. întrucât capacitarea femeilor și a fetelor prin educație, în special în domeniul științei, tehnologiei, ingineriei și matematicii, precum și încurajarea femeilor să participe la formare profesională și la programe de învățare pe tot parcursul vieții în toate sectoarele sunt elemente importante pentru promovarea egalității de tratament egal și a egalității de șanse în încadrarea în muncă; întrucât aptitudinile și competențele femeilor sunt adesea subevaluate, la fel ca și profesiile și locurile de muncă în care femeile sunt predominante, fără ca acest lucru să fie justificat neapărat de vreun criteriu obiectiv;
- N. întrucât Directiva 2006/54/CE prevede că statele membre, pentru a asigura în mod concret o deplină egalitate între bărbați și femei în viața profesională, pot să păstreze sau să adopte măsuri care să prevadă avantaje specifice, menite să faciliteze exercitarea unei activități profesionale de către sexul mai slab reprezentat, să prevină sau să compenseze dezavantajele în cariera profesională ⁽²⁾;

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Employment_statistics

⁽²⁾ Articolul 3 din Directiva 2006/54/CE și articolul 157 alineatul (4) din TFUE

08 octombrie 2015

- O. întrucât maternitatea și îngrijirea copiilor, a persoanelor în vârstă, a persoanelor cu dizabilități și a altor persoane dependente reprezintă o muncă suplimentară, adesea în regim de normă întreagă, făcută în cea mai mare parte de femei; întrucât această muncă este rar plătită și nu este apreciată de societate, chiar dacă are o importanță socială covârșitoare, contribuie la bunăstarea socială și poate fi măsurată prin indicatori economici precum PIB-ul; întrucât acest lucru conduce la accentuarea actualelor disparități între veniturile femeilor și bărbaților și are consecințe negative asupra carierelor femeilor, prin „costurile” anilor petrecuți de femei în afara pieței muncii sau prin programul de muncă redus datorită angajării cu fracțiune de normă, crescând astfel și diferențele de venituri la pensie; întrucât influența acestor elemente asupra veniturilor realizate pe parcursul vieții variază între statele membre, în funcție de sprijinul acordat părinților, inclusiv prin servicii de îngrijire a copiilor, fie prin măsuri legislative, fie prin acordurile colective de muncă;
- P. întrucât diferențele de venituri dintre femei și bărbați se măresc după pensie, diferențele la pensie fiind considerabil mai mari decât cele salariale; întrucât femeile primesc în medie o pensie cu 39 % mai mică decât bărbații; întrucât această situație este cauzată de factori sociali și economici, cum ar fi piețe ale muncii foarte segregate din punctul de vedere al profesiilor, subevaluarea muncii femeilor, o proporție mai mare de femei care lucrează cu fracțiune de normă, venituri salariale orare mai mici și mai puțini ani de încadrare în muncă; întrucât acest fapt mărește riscul de sărăcie pentru femeile la pensie; întrucât peste o treime dintre femeile în vârstă din UE nu beneficiază de niciun fel de pensie;
- Q. întrucât anumite categorii de femei sunt expuse riscului de discriminare multiplă în ceea ce privește încadrarea în muncă și munca, precum femeile ce aparțin minorităților etnice, cele lesbiene, bisexuale, transgen, femeile singure, femeile cu dizabilități și cele în vârstă;
- R. întrucât directiva reformată precizează clar că orice formă de tratament mai puțin favorabil pe motiv de sarcină sau de concediu de maternitate constituie o discriminare; întrucât directiva reformată prevede clar și o garanție vizând revenirea la locul de muncă după concediul de maternitate sau la unul echivalent, precum și protecția împotriva concedierii pentru femei și bărbați atunci când își exercită dreptul la concediul pentru creșterea copilului sau la concediul pentru adopție;
- S. întrucât partenerii sociali (sindicatele și angajatorii) și organizațiile societății civile au un rol foarte important în promovarea egalității de tratament și în promovarea conceptului de muncă bazat pe remunerare egală;
- T. întrucât organismele de promovare a egalității sunt prezente în toate statele membre, însă activitatea și influența lor variază foarte mult în funcție de nivelul lor de independență și de competențele și resursele de care dispun; întrucât aceste organisme ar trebui susținute și consolidate corespunzător pentru îndeplinirea independentă și eficientă sarcinilor, din perspectiva promovării, monitorizării și susținerii egalității de tratament;
- U. întrucât Parlamentul a solicitat în mod repetat Comisiei să reexamineze legislația existentă pentru a rezolva actuala disparitate salarială de gen; întrucât eliminarea disparității ar reprezenta un mijloc de creștere a ratei de ocupare a forței de muncă în rândul femeilor, îmbunătățind situația multor familii europene, precum și de reducere a riscului de sărăcie, îndeosebi pentru femeile cu vârsta de pensie,
- V. întrucât eliminarea disparității de gen ar reprezenta un mijloc de realizare a obiectivelor Strategiei Europa 2020 în ceea ce privește ocuparea forței de muncă și reducerea sărăciei și de garantare a liberei circulații a lucrătorilor, ca libertate europeană fundamentală; întrucât, potrivit concluziilor Evaluării valorii adăugate europene ⁽¹⁾, o scădere de un punct procentual a disparității salariale de gen va produce o creștere economică de 0,1 %,
- W. întrucât rolurile tradiționale de gen și stereotipurile de gen au în continuare o influență mare asupra împărțirii sarcinilor între femei și bărbați în gospodărie, educație, carieră, la locul de muncă și în societate în general,

⁽¹⁾ Evaluarea valorii adăugate europene, „Aplicarea principiului remunerării egale pentru bărbați și femei pentru muncă egală sau de valoare egală”, elaborat de Parlament în 2013.

08 octombrie 2015

Evaluare globală

1. constată că, în general, statele membre și-au aliniat legislația națională la legislația UE ⁽¹⁾; subliniază că simpla transpunere corectă a dispozițiilor directivei reformate în legislația națională s-a dovedit insuficientă pentru aplicarea integrală și efectivă a acestor dispoziții, iar disparitatea salarială de gen continuă să existe;
2. regretă că, în pofida obligației statelor membre de a transpune în dreptul național numai acele „modificări substanțiale” introduse de directiva reformată, numai în două state membre transpunerea Directivei este suficient de clară și corectă, în restul de 26 state membre existând încă aspecte nerezolvate; menționează, totuși, că aceste modificări nu au fost clar identificate; subliniază că eforturile Comisiei de a monitoriza implementarea au fost limitate ca impact în ceea ce privește asigurarea unei abordări coerente și a îndrumării necesare pentru a permite implementarea efectivă la nivel național;
3. subliniază că statele membre nu au profitat de ocazia de a-și simplifica și moderniza legislația privind egalitatea de șanse și egalitatea de tratament între femei și bărbați în ceea ce privește încadrarea în muncă și munca; evidențiază faptul că se așteaptă ca statele membre nu numai să transpună directiva, ci și să asigure monitorizarea aplicării principiului egalității de remunerare și a tuturor măsurilor reparatorii disponibile pentru discriminarea salarială;
4. regretă neadoptarea de către Comisie a inițiativei legislative pe care s-a angajat să o prezinte anul trecut, menită să promoveze și să faciliteze transpunerea efectivă în practică a principiului egalității de remunerare; invită, prin urmare, Comisia să identifice punctele slabe ale directivei reformate și să pregătească cât mai rapid o propunere legislativă în locul directivei respective, definind în acea propunere mijloace mai eficiente de supraveghere a implementării și respectării directivei în statele membre;
5. subliniază totodată, că teama pierderii locului de muncă a determinat numeroase femei să renunțe la posibilitatea de a-și concilia viața de familie cu cea profesională prin intermediul opțiunilor de tipul reducerii zilei de lucru sau prin formule echivalente, limitând posibilitatea unei vieți de familie mai echilibrate, ceea ce a afectat rata natalității, care este în declin în unele state membre; solicită Comisiei să analizeze această tendință, precum și măsurile luate de diferitele guverne pentru a combate acest fenomen și să propună măsuri de atenuare a impactului crizei asupra tratamentului egal la locul de muncă și echilibrul între viața profesională și viața personală;

Aplicarea dispozițiilor privind egalitatea de remunerare

6. subliniază că, deși în ultimii ani s-a înregistrat o ușoară scădere a diferențelor dintre ocuparea forței de muncă și nivelurile de remunerare a bărbaților și femeilor, acest lucru nu este rezultatul îmbunătățirii situației femeilor, ci al reducerii ratei de ocupare a forței de muncă și a nivelurilor de salarizare pentru bărbați în timpul crizei economice;
7. subliniază că, în conformitate cu jurisprudența CJUE, principiul egalității de remunerare trebuie respectat pentru fiecare componentă a remunerației acordate bărbaților și femeilor;
8. reafirmă necesitatea unei definiții clare, armonizate la nivelul UE a unor noțiuni precum disparitatea salarială de gen, disparitatea de gen în materie de pensii, remunerarea, discriminarea salarială directă și indirectă și, mai ales, munca considerată „egală” și munca de aceeași valoare; consideră că, în conformitate cu jurisprudența Curții de Justiție a UE, valoarea muncii ar trebui evaluată și comparată pe baza unor criterii obiective, cum ar fi cerințele educaționale, profesionale și de formare profesională, aptitudinile, eforturile și responsabilitatea, munca depusă și natura sarcinilor realizate; subliniază că, datorită diferitelor tipuri de contracte de muncă existente, atât statutare cât și contractuale, modalitatea actuală de calculare a disparității salariale de gen poate conduce la o înțelegere denaturată a problemei egalității salariale; invită Comisia să analizeze aceste posibile distorsiuni și să propună soluții adecvate, inclusiv introducerea de audituri salariale obligatorii pentru întreprinderile cotate la bursă în statele membre ale UE, cu excepția întreprinderilor mici și mijlocii (IMM-uri), precum și posibilitatea de a aplica sancțiuni în cazul nerespectării;

⁽¹⁾ Conform raportului Comisiei privind punerea în aplicare a Directivei reformate (COM(2013)0861);

08 octombrie 2015

9. invită Comisia și statele membre să cartografieze aplicarea actualelor sisteme de evaluare și de clasificare a locurilor de muncă, care prezintă diferențe considerabile; invită Comisia să introducă linii directoare pentru sistemele de clasificare și evaluare a locurilor de muncă neutre din perspectiva genului, inclusiv măsuri specifice, cum ar fi o reprezentare proporțională a femeilor și bărbaților în comisiile de evaluare, elaborarea unor fișe de atribuții ale postului și a unor instrumente de ponderare neutre din perspectiva genului, precum și definirea unor criterii clare pentru evaluarea valorii muncii; invită statele membre să introducă și să utilizeze sisteme de clasificare și evaluare a locurilor de muncă clare și neutre din perspectiva genului, pe baza orientărilor formulate de Comisie, astfel încât să identifice discriminarea salarială indirectă legată de subevaluarea locurilor de muncă ocupate tipic de femei;

10. susține că ar fi de preferat ca sistemele de evaluare și clasificare a locurilor de muncă să aibă la bază negocierea colectivă;

11. subliniază că un sistem clar și armonizat de clasificare a locurilor de muncă, alături de o mai mare transparență salarială vor îmbunătăți accesul la justiție; observă că mai multe state membre au adoptat deja măsuri vizând asigurarea transparenței salariale; atrage atenția asupra disparității existente între aceste măsuri și ia act de recomandările din 2014 ale Comisiei privind transparența salarială, dar regretă faptul că acestea nu au un caracter obligatoriu; invită statele membre să pună activ în practică aceste recomandări ale Comisiei prin transparență și măsuri pozitive permanente pe cale legislativă, întrucât acest demers s-a dovedit reușit, introducând măsurile recomandate, dar și măsuri specifice privind transparența salariilor; invită Comisia să evalueze impactul real al acestor recomandări, inclusiv cerința ca întreprinderile să prezinte rapoarte periodice, defalcate pe gen privind salariul mediu în funcție de categoria de angajat sau de poziție; invită Comisia să includă în noua propunere legislativă măsurile menționate în recomandările din 2014 ale Comisiei privind transparența salarială, disparitatea salarială de gen și atribuțiile organismelor care se ocupă de egalitate; invită statele membre să exercite presiuni asupra practicilor de remunerare inegală și să promoveze transparența salarială, în concordanță cu solicitările venite din partea sindicatelor și a organismelor de promovare a egalității de gen, printre alte părți interesate;

Aplicarea dispozițiilor privind tratamentul egal

12. subliniază importanța combaterii discriminării indirecte în regimurile de pensii, nu doar în regimurile profesionale, ci și în practicile regimurilor de pensionare legală; subliniază că CJUE a stabilit clar că regimurile de pensii ocupaționale trebuie considerate ca o remunerație și că, prin urmare, principiul tratamentului egal se aplică și acestor regimuri, în pofida faptului că distincția dintre regimurile de pensii obligatorii și cele ocupaționale este problematică în unele state membre, iar în altele conceptul de sistem de pensii ocupaționale nu există, ceea ce poate duce la discriminări indirecte pe piața muncii; recunoaște că accesul femeilor la sistemele de pensii ocupaționale este mai limitat din cauza programului de lucru mai scurt, a vechimii mai reduse în muncă, a segregării de gen orizontale și verticale pe piața forței de muncă, a disparității salariale de gen și a sistemelor bazate pe contribuție, care rareori țin seama de întreruperile de carieră datorate acordării de îngrijiri și de munca involuntară cu fracțiuni de normă; solicită Comisiei să examineze impactul pe care îl are tranziția de la regimurile obligatorii de pensii de stat la regimuri de pensii ocupaționale și private, asupra disparității de gen în veniturile de la pensie; invită Comisia să monitorizeze atent aplicarea acestui principiu și să prezinte un raport pe această temă, transpunerea lui dovedindu-se neclară în unele state membre;

13. invită statele membre să protejeze drepturile legate de maternitate și să adopte măsuri pentru a preveni concedierea abuzivă a angajatelor în timpul sarcinii sau atunci când revin la locul de muncă după concediul de maternitate; invită Consiliul să adopte în cele din urmă o poziție comună în ceea ce privește revizuirea Directivei, privind introducerea de măsuri pentru promovarea îmbunătățirii siguranței și a sănătății la locul de muncă în cazul lucrătoarelor gravide, care au născut de curând sau care alăptează (Directiva privind concediul de maternitate); invită Consiliul să adopte cât mai rapid o poziție comună în ceea ce privește propunerea de Directivă privind consolidarea echilibrului de gen în rândul administratorilor neexecutivi ai societăților cotate la bursă și măsuri conexe;

14. remarcă existența unor diferențe semnificative între statele membre în ceea ce privește aplicarea dispozițiilor vizând protecția împotriva discriminării legate de concediul de maternitate, concediul de paternitate și concediul de adopție; subliniază necesitatea de a răspunde coerent, la nivel național, la dificultățile specifice existente, inclusiv diferențele la nivel sectorial (public-privat) și de natură organizațională (acestea din urmă atât între întreprinderi, cât și între întreprinderile mari și cele mijlocii și mici), la situația contractelor atipice și a celor cu fracțiuni de normă, precum și la practicile de reziliere a contractelor cu durată determinată în perioada de protecție și practicilor care provoacă demisii voluntare;

08 octombrie 2015

15. invită statele membre și Comisia să ia măsuri pentru a combate orice formă de discriminare multiplă, a asigura aplicarea principiului nediscriminării și egalității pe piața forței de muncă și în accesul la un loc de muncă, inclusiv în ceea ce privește discriminarea minorităților etnice și a persoanelor cu dizabilități și discriminarea pe bază de gen, vârstă, religie sau credință, orientare sexuală și identitate de gen, și mai ales să adopte măsuri de protecție socială prin care să se garanteze că salariile și prestațiile sociale, inclusiv pensiile, de care beneficiază femeile sunt egale cu cele ale bărbaților care au o experiență identică sau similară și care au același loc de muncă sau de valoare egală;

16. invită Comisia și statele membre să adopte măsuri de supraveghere și control prin crearea unor sisteme eficiente de monitorizare, pentru îmbunătățirea colectării de date privind cazurile de hărțuire și discriminare pe criterii de sex, incluzând și discriminarea legată de sarcină, precum și cea legată de concediul de maternitate și alte forme de concediu; consideră că în aceste cazuri ar trebui prevăzut și un sistem de sancțiuni, însă eforturile ar trebui să se concentreze îndeosebi pe prevenire, astfel încât să existe servicii accesibile femeilor gravide și celor care tocmai au născut, care să le ajute să își concilieze sarcina sau maternitatea activitatea profesională, fără să fie obligate să aleagă între locul de muncă și familie, cum încă se mai întâmplă mult prea des; invită Comisia să includă o evaluare a aplicării articolului 26 (privind hărțuirea sexuală) în raportul său de evaluare privind punerea în aplicare a Directivei 2006/54/CE;

17. solicită Comisiei să propună măsuri clare pentru combaterea mai eficientă a hărțuirii sexuale la locul de muncă; regretă că, în pofida legislației UE care protejează persoanele împotriva discriminării la încadrarea în muncă, 30 % dintre persoanele transgen aflate în căutarea unui loc de muncă au fost discriminate, iar femeile transgen au fost cel mai adesea discriminate în anul precedent studiului privind persoanele LGBT, publicat de Agenția pentru Drepturi Fundamentale a UE; subliniază că acest lucru reprezintă o încălcare a Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene; solicită Comisiei să monitorizeze îndeaproape eficacitatea organismelor și a procedurilor naționale de soluționare a plângerilor în contextul implementării directivelor privind egalitatea de gen, în ceea ce privește identitatea de gen, expresia de gen și schimbarea de sex; îndeamnă Comisia să furnizeze statelor membre expertiză în ceea ce privește direcțiile de urmat pentru a trata discriminarea în domeniul ocupării forței de muncă pe motive de „caracteristici sexuale”; invită Comisia să sprijine și să încurajeze statele membre în vederea includerii persoanelor transgen și intersexuale în cursurile de pregătire privind diversitatea și să lucreze cu angajatorii pentru implementarea unor măsuri la locul de muncă, cum ar fi promovarea unor proceduri de recrutare anonime; solicită statelor membre să folosească Fondul social european (FSE) pentru a combate activ discriminarea persoanelor trans, în conformitate cu jurisprudența CJUE;

18. consideră regretabil faptul că multe state membre nu au introdus o protecție explicită împotriva discriminării pe motiv de schimbare de sex atunci când au transpus directiva și solicită Comisiei să responsabilizeze statele membre; reiterează că este important ca statele membre să includă în mod explicit în legislația lor națională interzicerea oricărei forme de discriminare pe criterii de orientare sexuală sau identitate de gen; consideră că protecția juridică actuală prevăzută de directivă pentru cei care intenționează, sunt pe cale sau au realizat o operație de schimbare de sex ar trebui extinsă pentru a cuprinde toate persoanele transgen; solicită, în acest sens, includerea explicită a interzicerii discriminării pe criterii de identitate de gen în toate reformările viitoare;

19. subliniază că accesul la justiție în acest domeniu este limitat datorită mai multor factori, printre care durata și costurile procedurilor, dificultățile cu care se confruntă organismele de promovare a egalității de gen din unele state membre, lipsa transparenței în remunerare, absența asistenței juridice gratuite, teama de stigmatizare sau de represalii dacă victimele s-ar plânge public de discriminare la locul de muncă; subliniază că și aplicarea principiului privind sarcina probei a întâmpinat probleme în mai multe state membre, ceea ce a îngreunat apărarea angajatelor, care adesea nu dispun de acces la aceste informații sau au un acces limitat la ele și care se tem, totodată, de pierderea locului de muncă; invită statele membre și autoritățile regionale și locale să își asume un rol activ în acordarea de asistență pentru victimele discriminării fie direct, fie prin intermediul organismelor de promovare a egalității, al sindicatelor și al ONG-urilor care activează în acest domeniu; subliniază că o soluție pertinentă pentru îmbunătățirea accesului la justiție în acest domeniu ar fi conferirea de competențe organismelor independente de promovare a egalității pentru a oferi ajutor victimelor discriminării, inclusiv asistență juridică gratuită, precum și dreptul de a reprezenta persoane individuale în cauzele de discriminare salarială; sugerează, în acest sens, ca în statele membre să se introducă sisteme de denunțare confidențială, pentru a le permite femeilor să semnaleze posibile cazuri de inegalitate de tratament la locul de muncă;

08 octombrie 2015

20. invită Comisia să analizeze cele mai bune practici existente, să le compare, să facă schimb de acestea și să disemineze rezultatele acestei evaluări din perspectiva măsurilor pe care le-ar putea adopta statele membre pentru a încuraja angajatorii, sindicatele și organizațiile implicate în învățământul profesional să prevină toate formele de discriminare pe criterii de gen, mai ales în ceea ce privește hărțuirea și hărțuirea sexuală la locul de muncă, îmbunătățind accesul la un loc de muncă, oferind o formare profesională complementară și promovând cele mai bune practici;

21. invită Comisia și statele membre să ia măsuri pentru a îmbunătăți și facilita accesul femeilor la învățarea pe tot parcursul vieții, la formarea profesională și la rețelele de mentorat din întreaga Europă, în special în sectoare dominate de bărbați, precum și pentru a disemina cele mai bune practici;

Promovarea egalității de tratament și a dialogului social

22. reiterează că organismele de promovare a egalității ar trebui să dispună de competențe, personal și resurse corespunzătoare pentru a monitoriza legislația care promovează egalitatea între femei și bărbați și să prezinte rapoarte pe acest subiect, în mod eficient și independent; subliniază că independența organismelor de promovare a egalității trebuie protejată în toate statele membre și că structura instituțională efectivă și legitimitatea acestor organisme va depinde de deciziile luate la nivelul statelor membre;

23. invită Comisia și statele membre să încurajeze partenerii sociali (sindicatele și angajatorii), societatea civilă și organismele care se ocupă de egalitatea de gen să promoveze monitorizarea practicilor vizând egalitatea la locul de muncă, inclusiv programe de lucru flexibile, cu scopul de a permite reconcilierea dintre viața profesională și cea privată, dar și o examinare aprofundată a acordurilor colective, a grilelor de salarizare aplicabile și a sistemelor de clasificare a locurilor de muncă, pentru a evita orice discriminare directă sau indirectă a femeilor; subliniază, totodată, importanța altor instrumente, cum ar fi codurile de conduită, cercetările și schimburile de experiență și de bune practici în domeniul egalității de gen, pentru a asigura o protecție mai bună împotriva discriminării;

24. consideră că protecția datelor nu trebuie utilizată ca o scuză pentru a justifica nepublicarea rapoartelor anuale privind salariile la locul de muncă;

25. invită statele membre să întărească obligațiile impuse întreprinderilor mari și mijlocii de a asigura o promovare sistematică a egalității de tratament și de a furniza periodic informații adecvate angajaților lor, inclusiv cu privire la aspectele legate de egalitatea de remunerare; reiterează că introducerea unor sancțiuni financiare pentru angajatorii care nu respectă egalitatea de remunerare ar putea fi un mijloc important de reducere a disparității salariale de gen;

26. invită Comisia și statele membre să consolideze mecanismele instituționale de implementare a egalității între femei și bărbați, de exemplu, asigurându-se că, din perspectiva egalității de remunerare, structurile de inspecție și de aplicare a legii dispun de resursele tehnice, umane și financiare necesare și, de asemenea, să încurajeze partenerii sociali să analizeze dimensiunea egalității în acordurile colective;

27. atrage atenția asupra necesității de a consolida mecanismele publice de inspecție a muncii, de a adopta metode de măsurare a valorii muncii și de a identifica, de exemplu, categorii profesionale cu un nivel scăzut de remunerare și în care angajații sunt predominant femei și care implică astfel o formă de discriminare salarială indirectă;

28. invită Comisia și statele membre să intensifice considerabil măsurile de conștientizare a drepturile celor care au fost victime ale unor acte de discriminare pe criterii de sex; subliniază necesitatea cooperării între toate părțile interesate, inclusiv organismele care se ocupă de promovarea egalității de gen, partenerii sociali (sindicatele și angajatorii) și ONG-urile, pentru a combate stereotipurile privind munca femeilor și a bărbaților și pentru a analiza influența lor asupra valorii acordate muncii și a nivelului scăzut de salarizare, inclusiv asupra accesului la un loc de muncă, și că întreprinderile selectează candidații cei mai calificați pe baza unei analize comparative a calificărilor, aplicând criterii prestabilite, clare, formulate neutru, nediscriminatorii și lipsite de ambiguitate;

29. atrage atenția că una dintre noutățile introduse de directiva reformată este referința la concilierea între viața profesională, viața privată și viața de familie; invită Comisia să elaboreze măsuri specifice, după consultarea statelor membre și a partenerilor sociali (sindicatele și angajatorii), pentru a asigura drepturi mai solide în acest domeniu pentru bărbați și pentru femei; insistă asupra faptului că dezvoltarea structurilor publice de îngrijire a copiilor, în conformitate cu obiectivele de la Barcelona, este deosebit de necesară în acest scop;

08 octombrie 2015

30. invită Comisia și statele membre să difuzeze informații și să educe publicul în legătură cu egalitatea de remunerare și diferențele la pensii, precum și cu discriminarea directă și indirectă a femeilor la locul de muncă, la nivel european, național, regional și local; invită Comisia să declare un an european al combaterii disparității salariale dintre femei și bărbați;

31. observă cu interes că numeroase femei aleg să desfășoare activități independente, aceasta fiind singura formă de muncă ce le permite să concilieze viața de familie și viața profesională; constată, totuși, că în numeroase state membre încă nu există un nivel de protecție socială și de stimulente pentru lucrătorii independenți, comparabile cu cele ale lucrătorilor salariați;

Recomandări

32. reiterează apelul adresat statelor membre de a aplica și de a asigura într-un mod coerent respectarea Directivei reformate 2006/54/CE și de a încuraja partenerii sociali (sindicatul și angajatorii) și ONG-urile să joace un rol mai activ în promovarea egalității de tratament, inclusiv prin intermediul unor planuri de acțiune menite să remedieze toate inegalitățile salariale nejustificate, cu acțiuni concrete și o monitorizare a rezultatelor la nivelul întreprinderilor, la nivel sectorial, național și la nivelul UE;

33. invită Comisia, ca urmare a raportului său referitor la aplicarea directivei reformate și a prezentei rezoluții, să revizuiască Directiva reformată 2006/54/CE, după cum i-a solicitat deja Parlamentul, mai ales în rezoluția sa din 24 mai 2012, care conține recomandări specifice și clare;

34. subliniază că sistemele de evaluare și clasificare neutre din perspectiva genului a locurilor de muncă, precum și transparența salarială sunt măsuri indispensabile pentru promovarea egalității de tratament; invită Comisia, în acest sens, să includă aceste măsuri în propunerea sa privind noua directivă ce înlocuiește directiva reformată; subliniază că numai o abordare armonizată este compatibilă cu libera circulație a lucrătorilor, ca libertate europeană fundamentală;

35. indică nevoia de a identifica o metodă de evaluare a locurilor de muncă care să nu fie afectată de prejudecăți de gen, care să permită compararea acestora pe baza nivelului și a complexității lor, astfel încât să stabilească poziția unui loc de muncă în raport cu altul într-un anumit sector sau organizație, indiferent dacă locurile de muncă respective sunt ocupate de femei sau de bărbați;

36. invită o reprezentare echilibrată de gen în consiliile de administrație;

37. invită Comisia să introducă în noua directivă audituri salariale obligatorii pentru întreprinderile cotate la bursă în statele membre ale UE, cu excepția întreprinderilor mici și mijlocii (IMM-uri), pentru a scoate în evidență disparitatea salarială de gen, precum și să stabilească sancțiuni la nivelul UE care să excludă întreprinderile ce nu respectă responsabilitățile privind egalitatea de gen de la achizițiile publice de bunuri și servicii, finanțate de la bugetul UE; invită statele membre să procedeze în același fel în cazul întreprinderilor care beneficiază de subvenții publice;

38. invită statele membre să acționeze într-un mod exemplar în combaterea inegalității salariale în cazul femeilor care lucrează în administrația publică și în instituțiile și întreprinderile publice în general;

39. invită Comisia să introducă standarde și controale comune pentru a se asigura independența și eficacitatea organismelor naționale de promovare a egalității;

40. invită statele membre să adopte măsurile necesare care să garanteze că victimele tratamentului inegal și discriminatoriu, mai ales cele care sunt victime ale discriminării multiple, au dreptul la o compensație proporțională, în conformitate cu dispozițiile legale în vigoare;

41. invită statele membre să adopte măsurile necesare pentru a inversa sarcina probei, garantând că angajatorul va fi întotdeauna cel care va trebui să dovedească că diferențele de tratament constatate nu au avut drept consecință vreă formă de discriminare;

08 octombrie 2015

42. insistă asupra necesității de a intensifica eforturile depuse la nivel național și la nivelul UE de combatere a persistenței stereotipurilor, prin campanii de conștientizare pentru toate straturile sociale, printr-o mai mare implicare a mijloacelor de comunicare în masă, prin strategii care să încurajeze femeile să aleagă cariere și profesii în care ele sunt mai puțin reprezentate și prin integrarea dimensiunii de gen în educație și formarea profesională;

43. subliniază că numai implementarea efectivă a principiului egalității de tratament poate determina o îmbunătățire reală a situației femeilor pe piața muncii și că acest lucru necesită o voință politică reală și o cooperare strategică între diferiții actori la nivel european, național, sectorial, dar și la nivel organizațional; invită, în acest sens, Comisia să elaboreze o strategie dinamică, cu puncte de referință, etape și obiective eșalonate în timp, pentru a reduce indicii inegalității la angajare și șomaj, după cum s-a procedat cu succes în alte domenii, cum ar fi, de pildă, reducerea numărului de accidente rutiere în UE;

44. invită statele membre să aplice în mod activ integrarea dimensiunii de gen în buget, cu scopul de a promova îmbunătățirea situației femeilor pe piața forței de muncă; invită Comisia să promoveze schimburile de bune practici în integrarea dimensiunii de gen în buget;

45. insistă asupra importanței adoptării de măsuri pozitive care să stimuleze implicarea femeilor în procesele decizionale politice și economice; subliniază că utilizarea cotelor obligatorii a fost, în cele din urmă, una dintre metodele cele mai bune de realizarea a acestui obiectiv;

46. subliniază că măsurile pozitive sunt necesare, de asemenea, pentru stimularea participării genului mai puțin reprezentat în anumite profesii unde există o segregare orizontală de gen clară;

47. invită Comisia să analizeze factorii care au condus la diferențele în quantumul pensiei și să examineze necesitatea unor măsuri specifice pentru reducerea acestei disparități la nivelul UE și la nivel național, inclusiv prin intermediul unor măsuri legislative sau nelegislative;

48. invită statele membre și Comisia să adopte măsurile adecvate în vederea reducerii decalajului de gen la pensii, care este o consecință directă a discrepanței salariale de gen și să evalueze impactul noilor sisteme de pensionare asupra diferitelor categorii de femei, concentrându-se în special pe contractele cu jumătate de normă și pe cele atipice;

49. invită Comisia și statele membre să combată inegalitatea de remunerare dintre femei și bărbați în toate politicile UE și programele naționale relevante, în special în cele care vizează combaterea sărăciei;

50. invită Comisia să realizeze un studiu comparativ al situațiilor mamelor care lucrează, mamelor care aleg să stea acasă și femeilor fără copii, care să urmărească o mai bună înțelegere a poziției fiecărui astfel de grup de femei pe piața forței de muncă, analizând în mod specific rata ocupării forței de muncă, disparitățile de salarii și pensii, precum și evoluția în carieră;

51. subliniază relevanța unor indicatori cantitativi și calitativi fiabili, comparabili și disponibili, precum și a unor statistici de gen, pentru a asigura implementarea și urmărirea aplicării directivei și reamintește în acest sens rolul Institutului European pentru Egalitatea de Gen; invită statele membre să pună la dispoziția Eurostat statistici anuale de calitate privind disparitățile salariale de gen, astfel încât să fie posibilă evaluarea evoluțiilor de pe întreg teritoriul UE;

52. invită Comisia să realizeze un studiu privind modul în care procedurile legate de recunoașterea oficială a schimbării de sex a unei persoane sau absența unor astfel de proceduri, afectează poziția persoanelor transgen pe piața forței de muncă, îndeosebi accesul acestora la locuri de muncă, nivelul de remunerare, evoluția carierei și pensiile;

08 octombrie 2015

53. atrage atenția că recomandările specifice de țară din cadrul Semestrului european ar trebui să includă obiective vizând reducerea disparității salariale de gen, a discriminării și a riscului de sărăcie în rândul femeilor în vârstă și să aplice efectiv principiile egalității de tratament;

54. invită Comisia să analizeze cu atenție situația încadrării în muncă a femeilor în sectorul terțiar, în economia socială și în economia colaborativă și să propună cât mai curând o strategie de stimulare și protejare a locurilor de muncă și a statutului femeii în aceste sectoare;

55. solicită statelor membre să își intensifice eforturile de combatere a muncii nedeclarate și a locurilor de muncă precare; subliniază nivelurile ridicate ale muncii nedeclarate prestate de femei, care afectează negativ veniturile, protecția și securitatea socială a femeilor și care are consecințe nefaste asupra PIB-ului în UE; subliniază necesitatea abordării în mod special a muncii casnice, prestată în principal de femei, care constituie o provocare aparte, întrucât munca se desfășoară în sectorul informal, este singularizată și, prin natura sa, este invizibilă, ceea ce presupune elaborarea unor măsuri adaptate pentru a o trata în mod eficient; regretă, de asemenea, abuzul de forme atipice de contracte, printre care contractele cu număr de ore nespecificat, pentru a eluda obligațiile legate de angajare și protecție socială; regretă numărul tot mai mare al femeilor care suferă de sărăcie deși sunt încadrate în muncă;

56. insistă ca Comisia să propună măsuri pentru: (a) a reduce disparitatea salarială dintre femei și bărbați, (b) a mări independența economică a femeilor, (c) a îmbunătăți accesul femeilor la piața muncii și avansarea lor în carieră, (d) a mări substanțial egalitatea în procesul decizional și (e) a elimina structurile și practicile discriminatorii pe criterii de gen;

o

o o

57. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

14 octombrie 2015

P8_TA(2015)0359

Un nou acord internațional de la Paris privind schimbările climatice

Rezoluția Parlamentului European din 14 octombrie 2015 referitoare la un nou acord internațional de la Paris privind schimbările climatice (2015/2112(INI))

(2017/C 349/12)

Parlamentul European,

- având în vedere Convenția-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice (CCONUSC) și Protocolul de la Kyoto la aceasta,
- având în vedere cea de-a 15-a Conferință a părților (COP 15) participante la CCONUSC și cea de-a cincea Conferință a părților ce servește drept Reuniune a părților participante la Protocolul de la Kyoto (CMP 5), care a avut loc la Copenhaga, Danemarca, între 7 și 18 decembrie 2009, precum și Acordul de la Copenhaga,
- având în vedere cea de-a 16-a Conferință a părților (COP 16) participante la CCONUSC și cea de-a șasea Conferință a părților ce servește drept Reuniune a părților participante la Protocolul de la Kyoto (CMP 6), care a avut loc la Cancun, Mexic, între 29 noiembrie și 10 decembrie 2010, precum și Acordurile de la Cancun,
- având în vedere cea de-a 17-a Conferință a părților (COP 17) participante la CCONUSC și cea de-a șaptea Conferință a părților ce servește drept Reuniune a părților participante la Protocolul de la Kyoto (CMP 7), care a avut loc la Durban, Africa de Sud, între 28 noiembrie și 9 decembrie 2011 și în special deciziile privind Platforma de la Durban pentru o acțiune consolidată,
- având în vedere cea de-a 18-a Conferință a părților (COP 18) la CCONUSC și cea de-a opta Conferință a părților ce servește drept Reuniune a părților la Protocolul de la Kyoto (CMP 8), care a avut loc la Doha, Qatar, între 26 noiembrie și 8 decembrie 2012, precum și adoptarea Acordului de la Doha privind schimbările climatice,
- având în vedere cea de-a 19-a Conferință a părților (COP 19) la CCONUSC și cea de-a noua Conferință a părților ce servește drept Reuniune a părților la Protocolul de la Kyoto (CMP 9), care a avut loc la Varșovia, Polonia, între 11 și 23 noiembrie 2013, precum și instituirea Mecanismului Internațional de la Varșovia pentru pierderi și daune,
- având în vedere cea de-a 20-a Conferință a părților (COP 20) participante la CCONUSC și cea de-a zecea Conferință a părților ce servește drept Reuniune a părților participante la Protocolul de la Kyoto (CMP 10), care a avut loc la Lima, Peru, între 1 și 12 decembrie 2014, precum și Apelul de la Lima pentru acțiuni în domeniul climei,
- având în vedere cea de-a 21-a Conferință a părților (COP 21) la CCONUSC și cea de-a 11-a Conferință a părților ce servește drept Reuniune a părților la Protocolul de la Kyoto (CMP11), care urmează să aibă loc la Paris, Franța, între 30 noiembrie și 11 decembrie 2015,
- având în vedere Rezoluția sa din 25 noiembrie 2009 referitoare la strategia UE pentru Conferința de la Copenhaga privind schimbările climatice (COP 15)⁽¹⁾, cea din 10 februarie 2010 referitoare la rezultatul COP 15⁽²⁾, cea din 25 noiembrie 2010 referitoare la Conferința de la Cancun privind schimbările climatice (COP 16)⁽³⁾, cea din 16 noiembrie 2011 referitoare la Conferința privind schimbările climatice de la Durban (COP 17)⁽⁴⁾, cea din 22 noiembrie 2012 referitoare la Conferința privind schimbările climatice de la Doha, Qatar (COP 18)⁽⁵⁾, cea din 23 octombrie 2013 privind schimbările climatice din Varșovia, Polonia (COP 19)⁽⁶⁾ și cea din 26 noiembrie 2014 referitoare la Conferința privind schimbările climatice de la Lima, Peru (COP 20)⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ JO C 285 E, 21.10.2010, p. 1.

⁽²⁾ JO C 341 E, 16.12.2010, p. 25.

⁽³⁾ JO C 99 E, 3.4.2012, p. 77.

⁽⁴⁾ JO C 153 E, 31.5.2013, p. 83.

⁽⁵⁾ Texte adoptate, P7_TA(2012)0452.

⁽⁶⁾ Texte adoptate, P7_TA(2013)0443.

⁽⁷⁾ Texte adoptate, P8_TA(2014)0063.

14 octombrie 2015

- având în vedere pachetul UE privind schimbările climatice și energia din decembrie 2008,
- având în vedere Cartea Verde a Comisiei din 27 martie 2013, privind „Un cadru pentru 2030 pentru politici în domeniul climei și al energiei” (COM(2013)0169),
- având în vedere Directiva 2008/101/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 de modificare a Directivei 2003/87/CE pentru a include activitățile de aviație în sistemul de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității ⁽¹⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 4 februarie 2009 intitulată „2050: Viitorul începe azi – recomandări privind viitoarea politică integrată a UE în domeniul schimbărilor climatice ⁽²⁾, cea din 15 martie 2012 referitoare la o foaie de parcurs pentru trecerea la o economie competitivă cu emisii scăzute de carbon până în 2050 ⁽³⁾ și cea din 5 februarie 2014 referitoare la un cadru pentru 2030 pentru politici în domeniul climei și al energiei ⁽⁴⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 25 februarie 2015, ca parte a Pachetului privind Uniunea energetică, intitulată „Protocolul de la Paris – Un plan de acțiune pentru combaterea schimbărilor climatice după 2020” (COM(2015)0081),
- având în vedere Strategia UE privind adaptarea la schimbările climatice prezentată în aprilie 2013 și documentul de lucru al serviciilor Comisiei care însoțește această strategie,
- având în vedere Raportul de sinteză al Programului Organizației Națiunilor Unite pentru Mediu (UNEP) din noiembrie 2014, intitulat „Raportul pe 2014 privind decalajele în ceea ce privește emisiile de gaze cu efect de seră” și Raportul pe 2014 al UNEP privind decalajele în ceea ce privește adaptarea,
- având în vedere Declarația liderilor adoptată la Summitul G7 din Schloss Elmau, Germania, între 7-8 iunie 2015, intitulată „Think ahead. Act together” („Gândim în perspectivă. Acționăm împreună”), în cadrul căreia și-au reiterat intenția de a adera la angajamentul de a reduce emisiile de gaze cu efect de seră cu 40 %-70 % până în 2050 comparativ cu 2010, fiind necesar să se asigure că reducerea este mai aproape de 70 % decât de 40 %;
- având în vedere rapoartele Băncii Mondiale intitulate „Turn Down the Heat: Why a 4 °C Warmer World Must be Avoided” („Închideți căldura: de ce trebuie să evităm o creștere cu 4 °C a temperaturii planetei”), „Turn Down the Heat: Climate Extremes, Regional Impact, and the Case for Resilience” („Închideți căldura: fenomene climatice extreme, impactul regional și argumente în favoarea rezistenței”) și „Climate Smart Development: Adding up the Benefits of Climate Action” („Dezvoltare favorabilă climei: calcularea beneficiilor măsurilor luate în domeniul climei”),
- având în vedere raportul Comisiei Mondiale pentru Economie și Climă, intitulat: „Better Growth, Better Climate: The New Climate Economy Report” („Creștere mai eficientă, climă mai bună: noul raport privind economia climei”),
- având în vedere enciclica „Laudato si”;
- având în vedere al cincilea raport de evaluare (AR5) al Grupului interguvernamental privind schimbările climatice (IPCC) și raportul său de sinteză,
- având în vedere contribuția preconizată stabilită la nivel național (INDC) a UE și statelor membre transmise CCONUSC la 6 martie 2015 de către Letonia și Comisia Europeană,
- având în vedere Declarația de la New York privind pădurile din cadrul Summitului ONU privind clima din septembrie 2014,
- având în vedere Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, către Consiliu, către Comitetul Economic și Social European și către Comitetul Regiunilor intitulată „Abordarea problemelor legate de defrișări și de degradarea pădurilor pentru a combate schimbările climatice și reducerea biodiversității” (COM(2008)0645),

⁽¹⁾ JO L 8, 13.1.2009, p. 3.

⁽²⁾ JO C 67 E, 18.3.2010, p. 44.

⁽³⁾ JO C 251 E, 31.8.2013, p. 75.

⁽⁴⁾ Texte adoptate, P7_TA(2014)0094.

14 octombrie 2015

- având în vedere concluziile Consiliului European din 23 și 24 octombrie 2014,
 - având în vedere articolul 52 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei mediu, sănătate publică și siguranță alimentară, precum și avizele exprimate de Comisia pentru industrie, cercetare și energie, Comisia pentru afaceri externe, Comisia pentru dezvoltare și Comisia pentru transport și turism (A8-0275/2015),
- A. întrucât schimbările climatice reprezintă o amenințare mondială urgentă și potențial ireversibilă la adresa societăților umane și a biosferei și, din acest motiv, trebuie să fie abordate la nivel internațional de toate părțile;
- B. întrucât, potrivit dovezilor științifice prezentate în cadrul AR5 al IPCC pe 2014, încălzirea sistemului climatic este fără echivoc; au loc schimbări climatice, iar activitățile umane reprezintă cauza principală a încălzirii observate începând cu mijlocul secolului XX; efectele larg răspândite și semnificative ale schimbărilor climatice sunt deja evidente în cadrul sistemelor naturale și umane de pe toate continentele și oceanele;
- C. întrucât UE și-a redus emisiile cu 19 % între 1990 și 2013 în cadrul Protocolului de la Kyoto, în timp ce PIB-ul său a crescut cu mai mult de 45 %; întrucât emisiile de la nivel mondial au crescut cu peste 50 % între 1990 și 2013;
- D. întrucât, potrivit ultimelor rezultate ale Administrației Naționale pentru Oceane și Atmosferă a SUA (NOAA), pentru prima dată de la începerea măsurătorilor, concentrarea medie globală anuală de dioxid de carbon din atmosferă a depășit 400 de părți la milion în martie 2015;
- E. întrucât Raportul pe 2014 al UNEP privind decalajele în ceea ce privește adaptarea subliniază costurile enorme ale lipsei de acțiune și concluzionează că este posibil ca costurile de adaptare la schimbările climatice din țările în curs de dezvoltare să crească de două-trei ori față de estimările anterioare de 70-100 de miliarde USD pe an până în 2050, ceea ce ar duce la un decalaj considerabil în ceea ce privește finanțarea adaptării după 2020, dacă nu sunt puse la dispoziție surse noi și suplimentare de finanțare pentru adaptare;
- F. întrucât provocările în ceea ce privește finanțarea combaterii schimbărilor climatice sunt strâns legate de provocările mai ample privind finanțarea dezvoltării globale sustenabile;
- G. întrucât schimbările climatice pot spori concurența pentru resurse, precum alimentele, apa, pășunile, și ar putea deveni cel mai însemnat factor de strămutări ale populației atât în interiorul frontierelor naționale, cât și la nivel transfrontalier în viitorul nu foarte îndepărtat;
- H. întrucât în cadrul Conferinței de la Doha privind schimbările climatice din decembrie 2012, părțile au adoptat o modificare a protocolului prin care se stabilește o a doua perioadă de angajamente în cadrul Protocolului de la Kyoto, care începe la 1 ianuarie 2013 și se termină la 31 decembrie 2020, incluzând angajamentele cu caracter juridic obligatoriu de reducere a emisiilor, introducerea unui nou gaz (trifluorură de azot), un „mecanism de creștere a nivelului de ambiție” care prevede o procedură simplificată pentru a permite unei părți să își ajusteze angajamentul său prin creșterea ambițiilor sale pe parcursul unei perioade de angajamente și, în final, o dispoziție care ajustează automat un obiectiv al unei părți pentru a împiedica o creștere a emisiilor sale în perioada 2013-2020 peste media emisiilor sale din perioada 2008-2010;
- I. întrucât părțile la CCONUSC au decis la COP 18 (Decizia 23/CP.18) să adopte un obiectiv de echilibru de gen în cadrul organismelor înființate în temeiul convenției și al Protocolului de la Kyoto, cu scopul de a îmbunătăți participarea femeilor și de a oferi informații pentru o politică privind schimbările climatice mai eficace care abordează nevoile femeilor și bărbaților în egală măsură, precum și de a monitoriza progresele înregistrate înspre obiectivul de echilibru de gen în promovarea unei politici privind clima care ține seama de dimensiunea de gen;

14 octombrie 2015

- J. întrucât eforturile de atenuare a încălzirii globale nu ar trebui considerate un obstacol în calea progresului spre creștere economică, ci dimpotrivă, ar trebui considerate o forță motrice în realizarea unei creșteri economice și ocupări a forței de muncă noi și durabile;
- K. întrucât UE a jucat până acum un rol de lider în ceea ce privește eforturile de a atenua încălzirea globală și o va face în continuare în perspectiva încheierii unui nou acord internațional privind clima la Paris la sfârșitul anului 2015; solicită ca această ambiție să fie asumată și de alte țări cu emisii mari;

Necesitatea de acțiune urgentă la nivel global

1. recunoaște importanța extraordinară și gravitatea amenințărilor pe care le aduc schimbările climatice și este extrem de preocupat de faptul că planeta este departe de a se afla pe calea care trebuie urmată pentru a limita încălzirea globală sub 2 °C în raport cu nivelul preindustrial; invită guvernele să adopte de urgență măsuri concrete și obligatorii de luptă împotriva schimbărilor climatice și să acționeze în favoarea obținerii în 2015 la Paris a unui acord mondial ambițios și obligatoriu din punct de vedere juridic în vederea realizării acestui obiectiv;
2. remarcă faptul că, în conformitate cu constatările celui de-al 5-lea raport de evaluare al IPCC, bugetul emisiilor de carbon la nivel mondial disponibil după 2011, care oferă posibilitatea de a menține creșterea temperaturii medii la nivel mondial sub 2 °C în raport cu nivelul preindustrial, este de 1 010 gigatone de CO₂; subliniază faptul că toate țările trebuie să contribuie și că amânarea măsurilor va spori costurile și va reduce opțiunile; subliniază faptul că, în conformitate cu constatările din raportul Comisiei Mondiale pentru Economie și Climă, intitulat „Better Growth, Better Climate” („O mai bună creștere economică, o mai bună climă”), toate țările, indiferent de nivelul lor de venit, au posibilitatea de a pune bazele unei creșteri economice de durată, reducând în același timp riscurile majore asociate schimbărilor climatice; recomandă ca acordurile și convențiile să aibă ca scop implicarea țărilor în curs de aderare la UE în programele UE privind clima;
3. reamintește că limitarea creșterii temperaturii mondiale la o medie de 2 °C nu garantează că se vor evita efecte negative semnificative asupra climei; solicită din partea Conferinței părților să evalueze posibilitatea de a limita creșterea temperaturii mondiale la o medie de 1,5 °C;
4. ia act de constatările celui de-al 5-lea raport de evaluare al IPCC potrivit cărora chiar și oprirea completă a emisiilor de carbon provenite din țările industrializate nu va asigura atingerea obiectivului de menținere a temperaturii sub 2 °C, fără noi angajamente semnificative din partea țărilor în curs de dezvoltare;
5. estimează că este esențial ca toate țările să își prezinte de urgență contribuțiile preconizate stabilite la nivel național (INDC), cu scopul de a se crea o reacție în lanț și de a se demonstra că toate statele se îndreaptă, în funcție de realitățile lor naționale, în aceeași direcție; estimează că INDC-urile ar putea să includă și acțiuni de adaptare, întrucât ele constituie o prioritate pentru numeroase țări;
6. recunoaște importanța fundamentală a unui sistem climatic stabil pentru securitatea alimentară, producția de energie, apă și canalizare, infrastructură, conservarea biodiversității și a ecosistemelor terestre și marine, precum și pentru pace și prosperitate la nivel mondial; amintește că schimbările climatice accelerează pierderea biodiversității; salută în consecință enciclica „Laudato si”;
7. salută angajamentul G7 de a decarboniza economia mondială în acest secol și de a transforma sectorul energiei până în 2050; reamintește totuși că, pentru a se conforma evaluărilor științifice și a avea o posibilitate de a limita creșterea temperaturii sub 2 °C, este necesar ca decarbonizarea să aibă loc mai devreme; solicită părților în măsură să o facă să prezinte rapoarte privind punerea în aplicare a obiectivelor și a strategiilor lor naționale de decarbonizare, acordând prioritate eliminării treptate a emisiilor provenite din cărbune, care este cea mai poluantă sursă de energie;
8. subliniază faptul că țările care nu au capacitatea necesară pentru a-și elabora contribuțiile naționale pot beneficia de mecanisme de sprijin precum Fondul global de mediu, Programul ONU pentru Dezvoltare și Alianța mondială împotriva schimbărilor climatice, precum și de sprijin european;

14 octombrie 2015

Un acord ambițios, global și obligatoriu din punct de vedere juridic

9. subliniază faptul că protocolul din 2015 trebuie, de la adoptarea sa la Paris, să fie unul ambițios și cu caracter juridic obligatoriu și că acesta ar trebui să vizeze eliminarea treptată a emisiilor de gaze cu efect de seră până în 2050 sau la scurt timp după această dată astfel încât planeta să fie menținută pe o traiectorie eficace din punctul de vedere al costurilor privind emisiile, compatibilă cu obiectivul de menținere a creșterii temperaturii sub 2 °C și că va fi atins cât mai curând un vârf al emisiilor de gaze cu efect de seră la nivel mondial; invită UE să colaboreze cu partenerii săi internaționali în acest scop, dând exemple de bune practici; subliniază că acordul trebuie să prevadă un cadru predictibil care încurajează investițiile și dezvoltarea de către întreprinderi a unor tehnologii de reducere eficientă a emisiilor de carbon și de adaptare;

10. avertizează cu privire la metodele de reducere a emisiilor mondiale care permit emisii de carbon semnificative în 2050 și ulterior, întrucât ar implica riscuri considerabile și ar face necesară recurgerea la tehnologii nedemonstrate, mari consumatoare de energie și costisitoare pentru a elimina și a stoca CO₂ din atmosferă; în funcție de nivelul de supracreștere, capacitatea unor astfel de metode de a menține schimbările climatice sub 2 °C depinde de disponibilitatea și implementarea la scară largă a biomasei pentru energie cu captarea și stocarea emisiilor de carbon (BECCS) și a împăduririlor fără o veritabilă disponibilitate de terenuri, precum și de utilizarea de alte tehnologii necunoscute, dar care urmează să fie dezvoltate, de decarbonare;

11. consideră că un acord internațional ambițios cu forță juridică obligatorie ar contribui la abordarea preocupărilor legate de competitivitate și de relocarea emisiilor de dioxid de carbon din sectoarele relevante, în special din sectoarele mari consumatoare de energie;

12. consideră că, în cazul unor diferențe între gradul de ambiție al efectului agregat al INDC prezentate înainte de Conferința de la Paris și nivelul necesar de reducere al gazelor cu efect de seră pentru a menține creșterea temperaturii sub 2 °C în raport cu nivelul preindustrial, va fi necesar să se elaboreze un program de lucru, care va demara în 2016, pentru a defini măsuri suplimentare de reducere a emisiilor; solicită un proces de revizuire complet, care va fi realizat din cinci în cinci ani, care să asigure dinamismul mecanismului implementat și să consolideze nivelul de ambiție al angajamentelor de reducere în conformitate cu cele mai recente date științifice; invită părțile să sprijine perioade de angajament de cinci ani obligatorii ca alegerea cea mai adecvată pentru a evita blocajul la un nivel scăzut de ambiție, să mărească responsabilitatea politică și să permită revizuirea obiectivelor pentru a le adapta la recomandările științifice sau orice progres tehnologic nou care ar putea fi favorabil unui nivel superior de ambiție;

13. își exprimă îngrijorarea cu privire la faptul că analiza timpurie a impactului global al contribuțiilor preconizate stabilite la nivel național prezentate până acum a concluzionat că actualele contribuții nerevizuite ar conduce la o creștere medie a temperaturii la nivel mondial de 2,7-3,5 °C; solicită părților să se pună de acord în cadrul COP21 de la Paris să revizuiască actualele contribuții înainte de 2020 pentru a ține cont de cele mai recente analize științifice și a le asigura coerența cu un buget al emisiilor de carbon la nivel mondial sigure și compatibil cu obiectivul de a menține creșterea temperaturilor sub 2 °C;

14. solicită reînvierea politicii în domeniul climei a UE care ar contribui la crearea unei dinamici în discuțiile internaționale privind clima și care ar fi compatibilă cu limita superioară a angajamentului UE de a reduce emisiile de gaze cu efect de seră la 80-95 % sub nivelurile din 1990 până în 2050; ia act de obiectivul obligatoriu la nivelul UE de reducere cu 40 % a emisiilor de gaze cu efect de seră până în 2030 comparativ cu nivelurile din 1990; invită statele membre ale UE să ia în considerare angajamente complementare, plecând de la obiectivul convenit pentru 2030, inclusiv acțiuni în afara UE, pentru a permite planetei să atingă obiectivul de menținerea a creșterii temperaturii sub 2 °C;

15. reamintește Rezoluția sa din 5 februarie 2014 care solicita trei obiective obligatorii: un obiectiv de 40 % în materie de eficiență energetică, un obiectiv de cel puțin 30 % în materie de energii regenerabile și un obiectiv de cel puțin 40 % de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră și solicită din nou Consiliului și Comisiei să adopte și să implementeze, ca parte a cadrului pentru 2030 pentru politici în domeniul climei și al energiei, o strategie pluridimensională bazată pe obiective care se consolidează reciproc, coordonate și coerente pentru reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră, extinderea surselor de energii regenerabile și eficiența energetică; constată că obiectivele în materie de eficiență energetică și de energii regenerabile solicitate de Parlament ar conduce până în 2030 la reduceri mult mai importante de emisii de gaze cu efect de seră decât nivelul de 40 %;

14 octombrie 2015

16. subliniază faptul că este necesar un regim de conformitate eficient, aplicabil tuturor părților, în temeiul acordului din 2015; accentuează faptul că acordul din 2015 trebuie să promoveze transparența și asumarea răspunderii prin intermediul unui regim comun bazat pe reguli, care să includă norme contabile și mecanisme de monitorizare, raportare și verificare; consideră că evoluția sistemului de transparență și răspundere trebuie să se realizeze în cadrul unei abordări de convergență progresivă;

17. subliniază importanța menținerii drepturilor omului în centrul acțiunilor privind clima și insistă ca statele membre și Comisia să se asigure că acordul de la Paris conține dispozițiile necesare pentru abordarea dimensiunii drepturilor omului și oferă sprijin țărilor mai sărace ale căror capacități sunt serios afectate de impactul schimbărilor climatice; insistă, în acest context, asupra respectării depline a drepturilor comunităților locale și ale populațiilor indigene care sunt vulnerabile în mod special la efectele negative ale schimbărilor climatice;

18. insistă ca statele membre și Comisia să se asigure că Acordul de la Paris recunoaște că pentru o acțiune mondială eficientă privind clima este necesar să se garanteze respectarea, protejarea și promovarea drepturilor omului, incluzând, printre altele, egalitatea de gen, participarea deplină și egală a femeilor și promovarea activă a unei tranziții juste a forței de muncă prin crearea de locuri de muncă decente și de calitate pentru toți;

Ambițiile pentru perioada de dinainte de 2020 și Protocolul de la Kyoto

19. insistă în mod special asupra necesității urgente de a face progrese în încercarea de a reduce decalajul de gigatone dintre analizele științifice și angajamentele actuale ale părților în intervalul de timp rămas până în 2020; subliniază importanța altor măsuri de politică, cărora ar trebui să li se acorde un efort comun, printre care eficiența energetică, economiile substanțiale de energie, energia regenerabilă, utilizarea eficientă a resurselor și eliminarea treptată a HFC-urilor, producția și consumul sustenabile, eliminarea treptată a subvențiilor pentru combustibilii fosili, inclusiv a finanțării exporturilor pentru tehnologia instalațiilor pe bază de cărbune, și consolidarea rolului stabilirii generalizate a prețului carbonului, pentru a contribui la reducerea decalajului de gigatone;

20. ia act de faptul că UE se află acum pe drumul cel bun în vederea atingerii obiectivelor pentru 2020 privind reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră și energia din surse regenerabile și că au fost făcute îmbunătățiri semnificative în ceea ce privește intensitatea energiei datorită unor clădiri, produse, procese industriale și vehicule mai eficiente, economia europeană înregistrând, în același timp, o creștere de 45 % din 1990; subliniază că obiectivele 20/20/20 privind emisiile de gaze cu efect de seră, energia din surse regenerabile și economiile de energie au jucat un rol-cheie în realizarea acestor progrese, garantând ocuparea forței de muncă a peste 4,2 milioane de persoane în diverse industrii ecologice ⁽¹⁾ și menținând creșterea în timpul crizei;

21. invită Comisia și statele membre să depună la CCONUSC cele mai recente proiecții ale UE privind emisiile de gaze cu efect de seră pentru perioada până în 2020 și să anunțe că UE va depăși cu cel puțin 2 gigatone obiectivul său pentru 2020 de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră;

22. clarifică faptul că, deși a doua perioadă de angajament a Protocolului de la Kyoto va fi de durată limitată, ar trebui considerată ca un pas intermediar foarte important și invită prin urmare părțile, inclusiv statele membre ale UE, să finalizeze procesul de ratificare cât mai curând posibil și, în orice caz, înainte de decembrie 2015; constată că, în ceea ce îl privește, Parlamentul și-a dat deja acordul și că implicarea societății civile și transparența sunt necesare pentru a contribui la înțelegerea activităților reciproce ale negociatorilor și crearea încrederii în rândul părților în perspectiva Conferinței de la Paris;

⁽¹⁾ Date furnizate de Eurostat privind sectorul de bunuri și servicii de mediu în Comunicarea Comisiei intitulată „Un cadru pentru politica privind clima și energia în perioada 2020-2030” (COM(2014)0015).

14 octombrie 2015

Agendă de soluții

23. invită UE și statele sale membre să colaboreze cu toți actorii societății civile (instituții, sectorul privat, ONG-uri și comunități locale) pentru a elabora inițiative de reducere în sectoare-cheie (energie, tehnologii, orașe, transporturi etc.), precum și inițiative de adaptare și de reziliență pentru a soluționa problemele de adaptare, în special privind accesul la apă, securitatea alimentară sau prevenirea riscurilor; invită toate guvernele și toți actorii societății civile să sprijine și să consolideze această agendă de acțiune;

24. subliniază că un număr tot mai mare de actori nestatali întreprind acțiuni de decarbonizare și devin tot mai rezilienți la schimbările climatice; subliniază în consecință importanța unui dialog structurat și constructiv între guvern, mediul de afaceri, orașe, regiuni, organizații internaționale, societatea civilă și instituțiile academice pentru a mobiliza o acțiune mondială fermă către societăți reziliente și cu emisii scăzute de dioxid de carbon; subliniază rolul lor în crearea unei dinamici înainte de Paris și pentru „Agenda de acțiune Lima-Paris”; indică, în acest sens, că Planul de acțiune Lima-Paris încurajează inițiatorii să își intensifice activitățile și să participe la Conferința de la Paris pentru a prezenta primele lor rezultate;

25. încurajează aplicarea unor dispoziții care favorizează această dinamică a soluțiilor, precum etichetarea proiectelor inovatoare ale societății civile;

26. menționează că bioeconomia are potențialul de a contribui mult la reindustrializare și la crearea de noi locuri de muncă în UE și în restul lumii;

27. subliniază că eforturile de a crea o economie circulară pot juca un rol important în realizarea obiectivelor, prin descurajarea risipirii alimentelor și prin reciclarea materiilor prime;

28. reamintește părților și ONU că acțiunea individuală este la fel de importantă ca acțiunile guvernelor și instituțiilor; solicită, prin urmare, eforturi în cadrul campaniilor și acțiuni de sensibilizare și informare a publicului cu privire la gesturile mici și mari care pot contribui la combaterea schimbărilor climatice în țările dezvoltate și în curs de dezvoltare;

29. solicită, de asemenea, întreprinderilor să accepte și să își îndeplinească în mod activ responsabilitățile și să sprijine în mod activ acordul privind clima, chiar și în avans;

Efortul global al tuturor sectoarelor

30. salută elaborarea la nivel mondial de scheme de comercializare a certificatelor de emisii, inclusiv a 17 scheme de comercializare a certificatelor de emisii care funcționează în patru țări, care reprezintă 40 % din PIB-ul mondial și care contribuie la reducerea în mod eficient în ceea ce privește costurile a emisiilor la nivel global; invită Comisia să promoveze legături între EU ETS și alte scheme de comercializare a certificatelor de emisii în scopul creării unor mecanisme internaționale pentru piața emisiilor de carbon pentru a crește nivelul de ambiție în materie de climă și totodată pentru a reduce riscul de relocare a emisiilor de dioxid de carbon prin asigurarea unor condiții echitabile de concurență; invită totuși Comisia să prevadă măsuri de siguranță pentru a garanta că stabilirea unor legături între EU ETS și alte scheme de comercializare a certificatelor de emisii nu compromite obiectivele UE în domeniul climei și sfera de aplicare a EU ETS; solicită să se formuleze norme de stabilire a lor, inclusiv norme de contabilitate, și să se asigure că piețele internaționale și conexiunile între piețele interne a carbonului asigură contribuții permanente în materie de atenuare și nu subminează obiectivele interne de reducere ale UE;

31. subliniază necesitatea de a garanta un mediu de reglementare previzibil, care să permită canalizarea investițiilor către măsuri de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră și să sprijine tranziția către o economie cu emisii scăzute de dioxid de carbon;

14 octombrie 2015

32. solicită un acord care să acopere în mod cuprinzător diferitele sectoare și emisii și să stabilească obiective absolute pentru întreaga economie combinate cu bugete pentru emisii care ar trebui să garanteze cel mai înalt nivel de ambiție posibil; subliniază faptul că, în conformitate cu concluziile IPCC, utilizarea terenurilor (agricol, forestier și alte utilizări) are un potențial rentabil semnificativ pentru atenuare și consolidarea rezilienței și că este necesară consolidarea cooperării internaționale pentru a optimiza potențialul pădurilor și zonelor umede de sechestrare a carbonului; subliniază că acordul ar trebui să stabilească un cadru de contabilizare cuprinzător pentru emisiile și absorbțiile care rezultă din exploatarea terenurilor (LULUCF); subliniază în special că acțiunile de atenuare și adaptare în alocarea de terenuri trebuie să urmărească obiective comune și să nu dăuneze altor obiective de dezvoltare durabilă;

33. constată că defrișările și degradarea pădurilor sunt responsabile pentru 20 % din emisiile globale de gaze cu efect de seră și subliniază rolul pădurilor în atenuarea schimbărilor climatice și necesitatea de a consolida capacitățile de adaptare și reziliența pădurilor la schimbările climatice; solicită UE să își urmeze obiectivele de oprire a pierderilor pădurilor de la nivel mondial până în 2030 și cel puțin de a înjumătăți defrișările pădurilor tropicale până în 2020, comparativ cu nivelurile din 2008; subliniază că realizarea acestor angajamente, împreună cu refacerea a 350 de milioane hectare de pădure, astfel cum s-a solicitat în Declarația de la New York privind pădurile, ar putea reduce emisiile de CO₂ cu 4,5-8,8 miliarde de tone pe an până în 2030; subliniază că, fără eforturi noi semnificative de atenuare, axate pe sectorul pădurilor tropicale (REDD+), obiectivul de menținere a creșterii temperaturii sub 2 °C ar putea să fie imposibil de atins; solicită în plus UE să majoreze finanțarea internațională pentru reducerea defrișărilor din țările în curs de dezvoltare;

34. ia act de eficacitatea mecanismului actual de atenuare REDD+ și încurajează statele membre ale UE să îl includă în toate eforturile de atenuare a schimbărilor climatice; solicită statelor membre să participe la parteneriate internaționale voluntare de atenuare, împreună cu țările în curs de dezvoltare afectate în mod special de defrișările pădurilor tropicale, cu scopul de a furniza asistență financiară sau tehnică pentru a opri defrișările prin intermediul unor politici durabile de utilizare a terenurilor sau de reforme ale guvernantei; solicită în plus Comisiei să propună măsuri solide pentru a opri importurile în UE de bunuri derivate din defrișări ilegale; subliniază rolul întreprinderilor în eliminarea cererii de mărfuri derivate din defrișări ilegale;

35. reamintește că transportul este cel de-al doilea mare sector emițător de emisii de gaze cu efect de seră și insistă asupra necesității de a implementa un set de politici care au ca scop reducerea emisiilor din acest sector; reiterează necesitatea ca părțile la CCONUSC să acționeze pentru reglementarea efectivă a emisiilor generate de transportul aerian și maritim internațional, în conformitate cu necesitățile și urgența care se impun; solicită tuturor părților să colaboreze prin intermediul Organizației Aviației Civile Internaționale (OACI) și al Organizației Maritime Internaționale (OMI) în vederea elaborării unui cadru de politică mondială cu scopul de a facilita un răspuns eficace și a adoptării de măsuri de stabilire a unor obiective adecvate înainte de sfârșitul anului 2016 pentru realizarea reducerilor necesare din perspectiva obiectivului de menținere a creșterii temperaturii sub 2 °C;

36. invită Comisia să își ofere sprijinul și expertiza părților la Conferința COP 21 pentru stabilirea contribuțiilor lor naționale, sensibilizându-le cu privire la rolul sectorului transporturilor în adoptarea unor strategii cuprinzătoare pentru reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră;

37. subliniază că, pentru a realiza ambițiile profunde de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră, strategiile de atenuare în sectorul transporturilor atât pe termen scurt, cât și pe termen lung sunt esențiale;

38. subliniază că este important să se țină seama de situația specifică a regiunilor insulare și a regiunilor ultraperiferice, astfel încât performanța de mediu să nu afecteze mobilitatea și accesibilitatea în special în aceste regiuni;

14 octombrie 2015

39. consideră că, dacă nu se pune un accent mai mare pe reducerea emisiilor cauzate de sectorul transporturilor, nu va fi posibilă atingerea obiectivelor globale privind clima, întrucât sectorul transporturilor este singurul sector în care s-a înregistrat o creștere continuă a emisiilor de gaze cu efect de seră (cu 30 % în ultimii 25 de ani); subliniază că acest lucru poate fi realizat numai prin intermediul unor obiective obligatorii de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră, alături de o integrare completă a surselor regenerabile pe piață, o abordare neutră din punct de vedere tehnologic a decarbonizării și o politică a transporturilor și de investiții integrată complet, care să încorporeze politicile de transfer modal împreună cu progresele tehnologice, precum și evitarea transporturilor (de exemplu prin logistică sustenabilă, planificare urbană inteligentă și gestionarea integrată a mobilității);

40. subliniază că mai mult de jumătate din populația lumii trăiește în prezent în orașe și transporturile urbane contribuie semnificativ la emisiile de gaze cu efect de seră generate în sectorul transporturilor; îndeamnă, prin urmare, Comisia și statele membre să fie active pentru ca rolul mobilității urbane sustenabile în realizarea angajamentelor de atenuare să fie conștientizat; subliniază faptul că utilizarea și planificarea responsabilă a terenurilor și soluțiile de transport sustenabile în zonele urbane contribuie eficient la obiectivul de reducere a emisiilor de CO₂;

41. subliniază că în sectorul transporturilor este nevoie de un mix energetic bun și acesta poate fi realizat prin promovarea vehiculelor alternative propulsate cu gaz natural și biogaz și prin toate politicile vizând consolidarea mijloacelor de transport sustenabile, inclusiv electrificarea transporturilor și utilizarea sistemelor de transport inteligente; subliniază că este necesar să se pună accentul pe căile ferate, tramvaie, troleibuze, mașini electrice și biciclete electrice, să se încorporeze o perspectivă care să ia în considerare întregul ciclu de viață și să se urmărească exploatarea integrală a surselor de energie regenerabile; încurajează ferm autoritățile publice locale din domeniul transporturilor și operatorii de transport să devină pionierii în introducerea flotelor și tehnologiilor cu emisii scăzute;

42. subliniază potențialul imens de reducere a emisiilor prin creșterea eficienței energetice și folosirea unei energii nepoluante; consideră că creșterea la maximum a eficienței în folosirea energiei la nivel mondial reprezintă primul pas spre reducerea emisiilor legate de energie, contribuind, totodată, la soluționarea provocării de a reduce sărăcia energetică;

43. subliniază consecințele negative grave și adeseori ireversibile ale lipsei de acțiune, având în vedere că schimbările climatice afectează toate regiunile lumii în moduri diferite, dar foarte dăunătoare, care au ca urmare fluxuri migratorii și pierderea de vieți, precum și pierderi economice, ecologice și sociale; subliniază importanța dovezilor științifice ca vector al deciziilor noastre politice pe termen lung și că nivelul ambițiilor ar trebui să se bazeze pe recomandări științifice solide; subliniază că este esențială susținerea politică și financiară, la nivel global și în mod concertat, a activităților de cercetare, dezvoltare și inovare în sectorul tehnologiilor energiei nepoluante și regenerabile și al eficienței energetice pentru realizarea obiectivelor în materie de climă ale UE și pentru promovarea creșterii;

44. solicită UE să își intensifice eforturile de reglementare a eliminării treptate a hidrofluorocarburilor la nivel global, în temeiul Protocolului de la Montreal; reamintește că UE a adoptat o legislație ambițioasă pentru reducerea treptată a hidrofluorocarburilor cu 79 % până în 2030, dat fiind faptul că alternativele favorabile climei sunt disponibile pe scară largă, iar potențialul lor ar trebui exploatat pe deplin; constată că reducerea treptată a utilizării de hidrofluorocarburi reprezintă un obiectiv realizabil pentru acțiunile de atenuare din cadrul și din afara UE și invită UE să se implice activ în promovarea acțiunilor la nivel mondial legate de hidrofluorocarburi;

Cercetare științifică, dezvoltare tehnologică și inovare

45. consideră că punerea în practică sporită a tehnologiilor energetice nepoluante în domeniile în care au cel mai mare impact depinde de construirea și păstrarea unei capacități de inovare solide atât în țările dezvoltate, cât și în țările emergente;

46. subliniază că stimularea inovării cu privire la tehnologii și modelele de afaceri poate genera atât creștere economică, cât și reducerea emisiilor; subliniază că tehnologia nu va avansa în mod automat într-o direcție ce implică emisii reduse de carbon, ci va avea nevoie de semnale politice clare, între care se numără reducerea obstacolelor de pe piață și în materie de reglementare din calea noilor tehnologii și modele de afaceri, precum și cheltuieli publice bine orientate; încurajează statele membre să crească investițiile în cercetarea și dezvoltarea publică din sectorul energetic pentru a contribui la crearea următoarei generații de tehnologii cu emisii reduse de carbon și eficiente în ceea ce privește consumul de resurse;

14 octombrie 2015

47. recunoaște importanța cercetării și inovării pentru combaterea schimbărilor climatice și invită părțile să facă toate eforturile necesare pentru a susține cercetătorii și a promova noile tehnologii care pot contribui la îndeplinirea obiectivelor de reducere care pot fi stabilite, precum și la măsurile de atenuare a schimbărilor climatice și de adaptare la acestea;
48. încurajează Comisia să profite mai mult de pe urma faptului că programul Orizont 2020 este deschis în totalitate participării țărilor terțe, în special în domeniul energetic și în cel al schimbărilor climatice;
49. consideră că politica spațială a UE și investițiile în această politică, care includ lansarea unor sateliți care au un rol important în monitorizarea accidentelor industriale, a defrișărilor, a deșertificării etc., precum și colaborarea cu parteneri din țările terțe pot avea un rol important în monitorizarea și abordarea efectelor schimbărilor climatice la nivel mondial;
50. subliniază că UE ar trebui să-și intensifice eforturile privind transferurile de tehnologie către țările cel mai puțin dezvoltate, respectând, în același timp, drepturile de proprietate intelectuală;
51. solicită recunoașterea și susținerea deplină a rolurilor Centrului și rețelei pentru tehnologie în domeniul climei (CTCN) și al Comitetului executiv pentru tehnologie (TEC) în facilitarea dezvoltării tehnologice pentru atenuarea schimbărilor climatice și adaptarea la acestea;
52. salută eforturile făcute cu privire la cooperarea dintre UE și Departamentul pentru energie al SUA, în special în legătură cu cercetarea tehnologică privind schimbările climatice; consideră că există un mare potențial de continuare a cooperării în materie de cercetare dintre UE și alte economii importante; subliniază că rezultatele cercetării finanțate din bani publici ar trebui puse la dispoziție gratuit;
53. subliniază că ar trebui să se ia în considerare utilizarea capacităților spațiale în cadrul punerii în aplicare a măsurilor de atenuare a schimbărilor climatice și de adaptare la acestea, în special prin monitorizarea și supravegherea emisiilor de gaze cu efect de seră; îndeamnă Comisia să contribuie activ la un sistem de monitorizare global pentru CO₂ și CH₄; invită Comisia să promoveze eforturile de dezvoltare a unui sistem UE de măsurare a emisiilor de gaze cu efect de seră într-o manieră autonomă și independentă prin folosirea și extinderea misiunilor programului Copernicus;

Finanțarea luptei împotriva schimbărilor climatice: elementul fundamental al Acordului de la Paris

54. consideră că mijloacele de punere în aplicare – inclusiv finanțarea combaterii schimbărilor climatice, transferul de tehnologie și consolidarea capacităților – vor juca un rol esențial în găsirea unui acord la Conferința de la Paris și invită, prin urmare, UE și alte țări să pregătească un „pachet financiar” credibil care să acopere perioadele pre-2020 și respectiv post-2020 pentru a sprijini eforturi mai mari de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră, de protejare a pădurilor și de adaptare la efectele schimbărilor climatice; solicită ca finanțarea combaterii schimbărilor climatice să fie inclusă în acord ca element dinamic care reflectă realitățile economice și de mediu în schimbare și care sprijină un nivel mai înalt de ambiție privind contribuțiile la atenuare și acțiunile de adaptare; solicită deci tuturor părților care sunt în măsură să contribuie la finanțarea combaterii schimbărilor climatice;
55. solicită ca UE și statele sale membre să convină asupra unei foi de parcurs pentru mărirea unei finanțări previzibile, noi și suplimentare, în conformitate cu angajamentele existente, cu scopul de a atinge procentul din cadrul sumei generale vizate care corespunde a 100 de miliarde USD pe an până în 2020, dintr-o gamă variată de surse publice și private, și să soluționeze dezechilibrul dintre resursele destinate atenuării și adaptării; solicită UE să încurajeze toate țările să contribuie în mod echitabil la finanțarea combaterii schimbărilor climatice; solicită un cadru de monitorizare și de responsabilitate solid pentru supravegherea eficace a punerii în aplicare a angajamentelor și obiectivelor privind finanțarea combaterii schimbărilor climatice; reamintește că, pe măsură ce crește finanțarea în materie de climă din bugetele destinate ajutoarelor, bugetul general destinat ajutoarelor ar trebui, de asemenea, să crească, ca prim pas către o adiționalitate deplină;
56. solicită angajamente concrete la nivelul UE și la nivel internațional care să asigure noi surse de finanțare a combaterii schimbărilor climatice, inclusiv rezervarea de certificate de emisii EU ETS în perioada 2021-2030 și alocarea de venituri din măsurile UE și măsuri internaționale privind emisiile generate de transportul aerian și maritim internațional în favoarea finanțării internaționale a schimbărilor climatice și Fondului verde pentru climă, printre altele proiectelor de inovare tehnologică;

14 octombrie 2015

57. solicită tarifarea la scară largă a emisiilor de carbon ca instrument aplicabil la nivel mondial pentru gestionarea emisiilor și alocarea de venituri din schema de comercializare a certificatelor de emisii investițiilor favorabile protecției climei, precum și de venituri provenite din tarifarea emisiilor de carbon a combustibililor de transport internațional; solicită în plus utilizarea parțială a subvențiilor din agricultură pentru a garanta investiții în producția și utilizarea de surse regenerabile de energie în ferme; subliniază importanța mobilizării capitalului din sectorul privat și a valorizării investițiilor necesare în tehnologiile cu emisii scăzute de carbon; solicită un angajament ambițios din partea guvernelor și instituțiilor de finanțare publice și private, inclusiv a băncilor, fondurilor de pensii și firmelor de asigurări, în favoarea alinierii practicilor de creditare și de investiții la obiectivul de menținere a creșterii temperaturii sub 2 °C și a redirectionării investițiilor în combustibili fosili – inclusiv eliminarea treptată a creditelor la export pentru investiții în combustibili fosili; solicită garanții publice specifice în favoarea investițiilor ecologice, precum și acordarea de etichete și avantaje fiscale fondurilor de investiții ecologice și emițătorilor de obligații verzi;

58. estimează că sistemul financiar va trebui să integreze riscul climatic în deciziile sale de investiții; solicită Comisiei, statelor membre și tuturor părților la CCONUSC să folosească toate mecanismele de care dispun pentru a încuraja instituțiile financiare să își reorienteze investițiile în măsura necesară pentru finanțarea unei tranziții veritabile către economii reziliente și cu emisii scăzute de carbon;

59. solicită măsuri concrete, inclusiv stabilirea unui calendar de eliminare progresivă a tuturor subvențiilor în favoarea combustibililor fosili până în 2020, în continuarea angajamentului din 2009 al țărilor G-20;

60. încurajează actorii cei mai progresiști să își asume angajamente voluntare în favoarea tranziției către o economie cu emisii scăzute de carbon, capitalizând bunele practici deja aplicate în cadrul sectorului; recomandă ca această mobilizare să se amplifice și ca angajamentele să fie pe viitor mai structurate, mai ales prin intermediul unor platforme de înregistrare integrate în Convenția privind schimbările climatice;

61. ia act de legăturile strânse dintre Conferința privind finanțarea pentru dezvoltare, Summitul ONU pentru dezvoltarea durabilă și a cea de-a 21-a Conferință de la Paris a CCONUSC din 2015; recunoaște că efectele schimbărilor climatice vor submina în mod grav încercările de a realiza cadrul preconizat de dezvoltare durabilă după 2015 și că un cadru general de finanțare a dezvoltării va trebui să corespundă unei planete reziliente la schimbările climatice și cu emisii scăzute de carbon și să fie în măsură să o sprijine;

62. încurajează promovarea inițiativelor private din sectorul financiar, în special cu ocazia reuniunii G20 din noiembrie 2015, dar și în general, cu ocazia numeroaselor evenimente specifice în materie de finanțare care punctează pregătirea Conferinței de la Paris, din 2015;

Crearea rezilienței la schimbările climatice prin adaptare

63. subliniază că acțiunile de adaptare reprezintă o necesitate inevitabilă pentru toate țările pentru a minimiza efectele negative și pentru a valorifica pe deplin oportunitățile de creștere economică rezilientă la schimbările climatice și de dezvoltare durabilă și că acestea trebuie să aibă un rol central în cadrul noului acord; solicită, în consecință, stabilirea de obiective pe termen lung în materie de adaptare; subliniază că, dacă se acționează acum pentru reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră, costurile pentru economie la nivel mondial și național vor fi mai reduse, iar acțiunile de adaptare ar fi, de asemenea, mai puțin costisitoare; recunoaște că adaptarea este necesară, în special în țările care sunt foarte vulnerabile la aceste efecte, și, mai ales, pentru a se asigura că producția de alimente și dezvoltarea economică pot continua într-un mod rezilient la schimbările climatice; solicită un sprijin activ pentru elaborarea unor planuri de adaptare globale în țările în curs de dezvoltare, ținând seama de practicile actorilor locali și de cunoștințele populațiilor indigene;

64. recunoaște că ambiția de atenuare realizată prin contribuțiile stabilite la nivel național (NDC) are o puternică influență asupra eforturilor de adaptare necesare; solicită un obiectiv mondial de adaptare și de finanțare a adaptării în cadrul Acordului de la Paris, împreună cu angajamente de elaborare a unor strategii suplimentare de abordare eficientă a pierderilor și pagubelor;

65. subliniază necesitatea de a îmbunătăți coordonarea și gestionarea riscurilor climatice la nivelul UE și de a elabora o strategie clară de adaptare a UE; solicită punerea în aplicare a unor strategii regionale de adaptare;

14 octombrie 2015

66. reamintește că țările în curs de dezvoltare și mai ales țările cel mai puțin dezvoltate și statele insulare mici în curs de dezvoltare, care au contribuit cel mai puțin la schimbările climatice, sunt cele mai vulnerabile la efectele negative ale acestora și sunt cel mai puțin capabile să se adapteze; solicită ca sprijinul pentru adaptare și pierderile și pagubele să constituie un element esențial al Acordului de la Paris și ca țările în curs de dezvoltare să primească asistență concretă în tranziția lor către forme de energie durabile, regenerabile și cu emisii scăzute de carbon, garantând în acest fel satisfacerea nevoilor lor de adaptare pe termen scurt și lung; solicită recunoașterea în mod serios a problemei refugiaților climatici și a domeniului său de aplicare, cauzată de dezastre climatice datorate încălzirii globale;

67. subliniază că acordul trebuie să fie flexibil pentru a ține cont de situațiile naționale, nevoile și capacitățile corespunzătoare ale țărilor în curs de dezvoltare și caracteristicile specifice ale anumitor țări, în special ale țărilor cel mai puțin dezvoltate și insulelor mici;

68. invită principalele economii dezvoltate să își valorifice infrastructura avansată existentă pentru a promova, a consolida și a dezvolta creșterea sustenabilă, precum și să se angajeze să sprijine țările în curs de dezvoltare în procesul de consolidare a propriilor capacități, pentru a asigura pe viitor o creștere economică în toate regiunile lumii fără costuri suplimentare pentru mediu;

69. subliniază rolul important pe care ar trebui să îl joace comunitatea pentru dezvoltare, Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE) și Comitetul de asistență pentru dezvoltare al OCDE (CAD), în strânsă colaborare cu părțile interesate și cu organizațiile relevante, în cadrul evaluării și atenuării celor mai grave efecte asupra oamenilor ale schimbărilor climatice, care se preconizează că vor fi complexe, chiar în cazul unei încălziri cu mai puțin de 2 °C;

70. afirmă că abordarea eficientă a problemei schimbărilor climatice trebuie să fie o prioritate strategică pentru UE și alți actori de pe scena internațională și că acest lucru necesită integrarea politicilor climatice în toate politicile relevante și urmărirea unei coerențe a politicilor; consideră că este important ca UE să promoveze modalități de dezvoltare cu emisii reduse de carbon în toate domeniile și sectoarele relevante și îi solicită UE să propună modele sustenabile de producție și consum, inclusiv indicații ale modurilor în care UE intenționează să reducă consumul și să decupleze activitatea economică de degradarea mediului;

71. constată cu îngrijorare că, între 2008 și 2013, 166 milioane de persoane au fost obligate să-și părăsească locuințele din cauza inundațiilor, furtunilor, cutremurelor sau altor catastrofe; atrage atenția în mod deosebit asupra faptului că evoluțiile în materie de climă din anumite părți ale Africii ar putea contribui la escaladarea crizei refugiaților din bazinul Mării Mediterane; regretă faptul că statutul de „refugiat climatic” nu este încă recunoscut, fapt ce creează lacune juridice care afectează victimele care nu pot beneficia de acest statut;

72. insistă asupra faptului că ar trebui depuse în comun, de către țările dezvoltate și țările în curs de dezvoltare, eforturi intensificate de combatere a schimbărilor climatice de la nivel mondial, în conformitate cu principiul responsabilităților comune, dar diferențiate;

73. subliniază că, în conformitate cu articolul 3 alineatul (5) din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE), obiectivul UE în relațiile sale cu restul lumii este de a contribui la solidaritate și la dezvoltarea sustenabilă a planetei, precum și la respectarea strictă a dreptului internațional și la dezvoltarea acestuia; precizează că, în conformitate cu articolul 191 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), politica UE în domeniul mediului promovează măsuri la nivel internațional în vederea combaterii schimbărilor climatice;

O diplomație mai bună în domeniul climei

74. subliniază că este necesar ca diplomația climatică să facă parte din cadrul unei abordări globale a acțiunii externe a UE și, în acest sens, că este important ca UE să joace un rol central și ambițios, să aibă o poziție unitară la conferință și rolul de mediator pentru a se realiza progrese în vederea ajungerii la un acord internațional, precum și ca UE să rămână unită în această privință;

75. invită statele membre să își coordoneze pozițiile proprii cu poziția UE în acest domeniu; subliniază faptul că UE și statele membre dispun de o capacitate enormă în materie de politică externă și trebuie să își asume poziția de lider în materie de diplomație în domeniul climei și să mobilizeze această rețea pentru a găsi o bază comună pentru temele principale ale acordului de la Paris, și anume atenuarea schimbărilor climatice, adaptarea la acestea și finanțarea lor, dezvoltarea și transferul de tehnologii, transparența măsurilor și a sprijinului, precum și consolidarea capacităților;

14 octombrie 2015

76. salută planul de acțiune privind diplomația în domeniul climei al UE, astfel cum a fost aprobat de către Consiliul Afaceri Externe al UE la 19 ianuarie 2015; speră că Comisia își va asuma un rol proactiv în cadrul negocierilor; invită Comisia să clarifice faptul că provocarea din domeniul climei este una dintre prioritățile strategice de prim rang ale acestei Comisii și să își organizeze activitatea în așa fel încât acest lucru să se reflecte la toate nivelurile și în toate domeniile de politică;

77. subliniază rolul de lider al UE în politica privind clima și nevoia de coordonare și de stabilire a unei poziții comune a statelor membre ale UE; îndeamnă Comisia, statele membre și Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE) să continue și să intensifice eforturile diplomatice dinaintea și din timpul conferinței cu scopul de a îmbunătăți înțelegerea pozițiilor partenerilor lor și de a încuraja alte părți să ia măsuri efective pentru a respecta obiectivul de menținere a creșterii temperaturii sub nivelul de 2 °C, precum și pentru a se ajunge la acorduri și angajamente, în special din partea Statelor Unite, care vizează alinierea celor mai semnificative emisii la cele ale cetățenilor Uniunii, care au depus deja numeroase eforturi de conciliere a dezvoltării economice și a respectului pentru mediu și climă; solicită UE să își folosească prerogativele și să realizeze o cooperare mai strânsă în ceea ce privește aspectele legate de climă cu țările vecine și cu țările în curs de aderare la UE;

78. subliniază că sunt necesare eforturi diplomatice sporite înaintea și pe parcursul conferinței în special pentru a identifica poziții comune privind natura diferențierii obligațiilor părților în contextul situațiilor lor naționale și privind rolul pierderilor și pagubelor în cadrul acordului;

79. invită Vicepreședintele Comisiei/Înaltul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate să elaboreze priorități strategice pentru politica externă în domeniul climei care să fie ancorate în obiectivele generale ale politicii externe și să se asigure că delegațiile UE se concentrează în mai mare măsură asupra politicilor privind clima și a monitorizării eforturilor țărilor în vederea atenuării schimbărilor climatice sau a adaptării la acestea, precum și a furnizării de sprijin în ceea ce privește consolidarea capacităților, dar și că acestea dispun de mijloacele necesare pentru a întreprinde acțiuni legate de aspectele de monitorizare a climei; invită UE să coopereze mai îndeaproape cu țările vecine și cu țările candidate în ceea ce privește aspectele legate de climă, solicitând alinierea politicilor acestora la obiectivele UE în materie de climă; invită statele membre și SEAE să înființeze puncte de contact axate pe schimbările climatice în cadrul delegațiilor UE și al ambasadelor statelor membre;

80. invită Comisia și statele membre să se asigure că orice măsură luată de una dintre părțile la Acordul de la Paris în legătură cu obiectivul de la stabiliza concentrațiile de gaze cu efect de seră în atmosferă la un nivel care să prevină interferențele antropogene periculoase cu sistemul climatic sau în legătură cu principiile sau angajamentele prevăzute la articolele 3 și 4 din Convenția-cadru a ONU privind schimbările climatice nu va face obiectul unui tratat existent sau viitor al unei părți, în măsura în care permite soluționarea de dispute investitor-stat;

81. recunoaște importanța combaterii schimbărilor climatice și a amenințării pe care o pot reprezenta la adresa stabilității și a securității, precum și importanța diplomației în domeniul climei, în perspectiva Conferinței de la Paris privind clima;

Parlamentul European

82. salută comunicarea Comisiei și obiectivele contribuției UE la Conferința asupra schimbărilor climatice COP 21 care urmează să aibă loc la Paris în decembrie 2015;

83. se angajează să utilizeze rolul său internațional și apartenența sa la rețele parlamentare internaționale pentru a urmări în mod consecvent progresul către obținerea la Paris a unui acord internațional privind clima ambițios și obligatoriu din punct de vedere juridic;

84. subliniază faptul că activitățile legate de lobby desfășurate înainte și în timpul negocierilor COP21 pot influența rezultatele negocierilor; prin urmare, subliniază faptul că astfel de activități ar trebui să fie transparente, prevăzute în mod clar în agenda cotidiană CCONUSC a COP21 și că această Conferință ar trebui să permită accesul echitabil pentru toate părțile interesate relevante;

14 octombrie 2015

85. consideră că Parlamentul, care va trebui, de asemenea, să aprobe orice acord internațional, trebuie să facă parte integrantă din delegația UE; se așteaptă, prin urmare, să fie invitat să participe la reuniunile de coordonare ale UE din Paris;

o

o o

86. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre și secretariatului CCONUSC, cu rugămintea de a fi adusă la cunoștința tuturor părților care nu sunt membre ale UE.

14 octombrie 2015

II

(Comunicări)

COMUNICĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI
ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

PARLAMENTUL EUROPEAN

P8_TA(2015)0356

Cererea de ridicare a imunității lui Béla Kovács**Decizia Parlamentului European din 14 octombrie 2015 privind cererea de ridicare a imunității lui Béla Kovács
(2014/2044(IMM))**

(2017/C 349/13)

Parlamentul European,

- având în vedere cererea de ridicare a imunității lui Béla Kovács, în legătură cu o anchetă judiciară desfășurată de Parchetul General al Ungariei, transmisă la 12 mai 2014, de către dr Péter Polt, Procuror General al Ungariei și anunțată în plen la 3 iulie 2014, având în vedere explicațiile suplimentare, oferite de dr Polt în scrisorile sale din 16 octombrie 2014 și 23 martie 2015, precum și schimbul de opinii care a avut loc cu participarea dr Polt în cadrul reuniunii Comisiei pentru afaceri juridice din 14 iulie 2015,
- în urma audierii dlui Kovács în conformitate cu articolul 9 alineatul (5) din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere articolul 9 din Protocolul nr. 7 privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene și articolul 6 alineatul (2) din Actul de la 20 septembrie 1976 privind alegerea membrilor Parlamentului European prin vot universal direct,
- având în vedere hotărârile Curții de Justiție a Uniunii Europene din 12 mai 1964, 10 iulie 1986, 15 și 21 octombrie 2008, 19 martie 2010, 6 septembrie 2011 și 17 ianuarie 2013 ⁽¹⁾,
- având în vedere articolul 4 alineatul (2) din legea fundamentală a Ungariei, secțiunile 10 alineatul (2) și 12 alineatul (1) din legea LVII din 2004 privind statutul membrilor unguri ai Parlamentului European și secțiunea 74 alineatele (1) și (3) din legea XXXVI din 2012 privind Adunarea Națională a Ungariei,
- având în vedere articolul 5 alineatul (2), articolul 6 alineatul (1) și articolul 9 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice (A8-0291/2015),

⁽¹⁾ Hotărârea Curții de Justiție din 12 mai 1964, Wagner/Fohrmann și Krier, 101/63, ECLI:EU:C:1964:28, hotărârea Curții de Justiție din 10 iulie 1986, Wybot/Faure și alții, 149/85, ECLI:EU:C:1986:310, hotărârea Tribunalului din 15 octombrie 2008, Mote/Parlamentul, T-345/05, ECLI:EU:T:2008:440, hotărârea Curții de Justiție din 21 octombrie 2008, Marra/De Gregorio și Clemente, pronunțată în cauzele conexe C-200/07 și C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579, hotărârea Tribunalului din 19 martie 2010, Gollnisch/Parlamentul, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102, hotărârea Curții de Justiție din 6 septembrie 2011, Patriciello, C-163/10, ECLI: EU: C:2011:543, hotărârea Tribunalului din 17 ianuarie 2013, Gollnisch/Parlamentul, pronunțată în cauzele conexe T-346/11 și T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23.)

14 octombrie 2015

- A. întrucât Procurorul General al Ungariei a solicitat ridicarea imunității unui membru al Parlamentului European, Béla Kovács, în vederea desfășurării, în baza unor suspiciuni rezonabile, a unei anchete judiciare, cu scopul de a se stabili dacă în sarcina acestuia se poate reține infracțiunea de spionaj împotriva instituțiilor Uniunii Europene, în conformitate cu secțiunea 261/A din legea C din 2012 privind Codul penal ungar; întrucât, în conformitate cu secțiunea menționată, persoanele care desfășoară activități informative în favoarea unei țări ne-europene, îndreptate împotriva Parlamentului European, Comisiei Europene sau a Consiliului Uniunii Europene se pedepsesc în conformitate cu secțiunea 261; întrucât, în conformitate cu secțiunea 261 alineatul (1), persoanele care desfășoară activități informative în favoarea unei puteri sau a unei organizații străine, îndreptate împotriva Ungariei, se fac vinovate de o infracțiune gravă și sunt pasibile de o pedeapsă cu închisoarea de doi până la opt ani;
- B. întrucât, potrivit articolului 9 din Protocolul privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene, membrii Parlamentului European beneficiază, pe teritoriul propriului lor stat membru, de imunitățile acordate membrilor Parlamentului aceluși stat membru;
- C. întrucât, în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) din legea fundamentală a Ungariei, membrii Parlamentului sunt îndrituiți la imunitate; întrucât, în conformitate cu secțiunea 10 alineatul (2) din legea LVII din 2004 privind statutul membrilor ungari ai Parlamentului European, membrii Parlamentului European sunt îndrituiți la aceeași imunitate ca aceea acordată membrilor Parlamentului Ungar; întrucât, în conformitate cu secțiunea 74 alineatul (1) din legea XXXVI din 2012 privind Adunarea Națională, un deputat nu poate face obiectul unei proceduri penale, nu poate fi pus sub urmărire penală și nu i se poate aplica o măsură coercitivă în cadrul unei proceduri penale decât cu încuviințarea prealabilă a Adunării Naționale; întrucât, în conformitate cu secțiunea 74 alineatul (3) din aceeași lege, pentru punerea în mișcare a urmăririi penale, cererea de ridicare a imunității trebuie formulată de Procurorul General;
- D. întrucât, în cauza Bf.I.2782/2002, Curtea Supremă a Ungariei a statuat că imunitatea parlamentară se limitează la procedura penală și nu se extinde la măsurile prevăzute de Codul de procedură penală urmărind prevenirea, depistarea sau probarea unei infracțiuni;
- E. întrucât, în conformitate cu secțiunea 261/A din legea C din 2012 privind Codul penal ungar, infracțiunea penală pentru care poate fi cercetat Béla Kovács se pedepsește cu începere de la 1 ianuarie 2014;
- F. întrucât, în consecință, cercetarea și condamnarea ulterioară pentru care se solicită ridicarea imunității se limitează la evenimente care au avut loc după 1 ianuarie 2014;
- G. întrucât, potrivit jurisprudenței Curții Supreme a Ungariei, strângerea de probe în conformitate cu legea CXXV din 1995 privind serviciile naționale de securitate înainte de această dată era legală și nu necesita o ridicare a imunității;
- H. întrucât urmărirea penală va fi desfășurată de Biroul pentru cercetări din cadrul Parchetului General Central; întrucât, în conformitate cu articolul 29 alineatul (1) din legea fundamentală a Ungariei, Procurorul General și Parchetul sunt independente, își îndeplinesc îndatoririle constituționale independent de organizațiile exterioare și procedează în acord cu prezumția de nevinovăție;
- I. întrucât ridicarea imunității lui Béla Kovács ar trebui să fie condiționată conform articolului 9 alineatul (6) din Regulamentul de procedură;
- J. întrucât, în acest caz, Parlamentul nu a găsit nicio dovadă de *fumus persecutionis*, cu alte cuvinte, nu a avut suspiciuni suficiente de grave și exacte potrivit cărora cererea de ridicare a imunității ar fi fost formulată în legătură cu o procedură intentată pentru a-i provoca daune politice deputatului în cauză;
1. hotărăște să-i ridice imunitatea lui Béla Kovács;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite imediat prezenta decizie, precum și raportul comisiei competente, autorităților competente ale Ungariei și lui Béla Kovács.
-

III

(Acte pregătitoare)

PARLAMENTUL EUROPEAN

P8_TA(2015)0325

Convenția privind munca forțată a OIM (cooperarea judiciară în materie penală) ***

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 6 octombrie 2015 referitoare la propunerea de decizie a Consiliului de autorizare a statelor membre să ratifice, în interesul Uniunii Europene, Protocolul din 2014 la Convenția privind munca forțată din 1930 a Organizației Internaționale a Muncii în ceea ce privește articolele 1 – 4 din protocol cu privire la aspecte legate de cooperarea judiciară în materie penală (06731/2015 – C8-0078/2015 – 2014/0258(NLE))

(Procedura de aprobare)

(2017/C 349/14)

Parlamentul European,

- având în vedere proiectul de decizie a Consiliului (06731/2015),
 - având în vedere cererea de aprobare prezentată de Consiliu în conformitate cu articolul 82 alineatul (2) și cu articolul 218 alineatul (6) al doilea paragraf litera (a) punctul (v) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (C8-0078/2015),
 - având în vedere articolul 99 alineatul (1) primul și al treilea paragraf, articolul 99 alineatul (2) și articolul 108 alineatul (7) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere recomandarea Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne (A8-0226/2015),
1. aprobă proiectul de decizie a Consiliului;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite poziția Parlamentului Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.

06 octombrie 2015

P8_TA(2015)0326

Supunerea 4-metilamfetaminei unor măsuri de control *

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 6 octombrie 2015 referitoare la proiectul de decizie de punere în aplicare a Consiliului privind supunerea 4-metilamfetaminei unor măsuri de control (10010/2015 – C8-0182/2015 – 2013/0021(NLE))

(Procedura de consultare)

(2017/C 349/15)

Parlamentul European,

- având în vedere proiectul Consiliului (10010/2015),
 - având în vedere articolul 39 alineatul (1) din Tratatul privind Uniunea Europeană, astfel cum a fost modificat prin Tratatul de la Amsterdam, și articolul 9 din Protocolul (nr. 36) privind dispozițiile tranzitorii, în temeiul cărora a fost consultat de către Consiliu (C8-0182/2015),
 - având în vedere Decizia 2005/387/JAI a Consiliului din 10 mai 2005 privind schimbul de informații, evaluarea riscurilor și controlul noilor substanțe psihoactive ⁽¹⁾, în special articolul 8 alineatul (3),
 - având în vedere articolul 59 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne (A8-0265/2015),
1. aprobă proiectul Consiliului;
 2. invită Consiliul să informeze Parlamentul în cazul în care intenționează să se îndepărteze de la textul aprobat de acesta;
 3. solicită Consiliului să îl consulte din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial textul aprobat de Parlament;
 4. încredințează Președintelui sarcina de a transmite poziția Parlamentului Consiliului și Comisiei.

⁽¹⁾ JO L 127, 20.5.2005, p. 32.

06 octombrie 2015

P8_TA(2015)0327

Supunerea substanței 5-(2-aminopropil)indol unor măsuri de control ***Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 6 octombrie 2015 referitoare la proiectul de decizie de punere în aplicare a Consiliului privind supunerea substanței 5-(2-aminopropil)indol unor măsuri de control (10012/2015 – C8-0186/2015 – 2013/0207(NLE))****(Consultare)**

(2017/C 349/16)

Parlamentul European,

- având în vedere proiectul Consiliului (10012/2015),
 - având în vedere articolul 39 alineatul (1) din Tratatul privind Uniunea Europeană, astfel cum a fost modificat prin Tratatul de la Amsterdam, și articolul 9 din Protocolul nr. 36 privind dispozițiile tranzitorii, în temeiul cărora a fost consultat de către Consiliu (C8-0186/2015),
 - având în vedere Decizia 2005/387/JAI a Consiliului din 10 mai 2005 privind schimbul de informații, evaluarea riscurilor și controlul noilor substanțe psihoactive ⁽¹⁾, în special articolul 8 alineatul (3),
 - având în vedere articolul 59 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne (A8-0263/2015),
1. aprobă proiectul Consiliului;
 2. invită Consiliul să informeze Parlamentul în cazul în care intenționează să se îndepărteze de la textul aprobat de acesta;
 3. solicită Consiliului să îl consulte din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial textul aprobat de Parlament;
 4. încredințează Președintelui sarcina de a transmite poziția Parlamentului Consiliului și Comisiei.

⁽¹⁾ JO L 127, 20.5.2005, p. 32.

06 octombrie 2015

P8_TA(2015)0328

Supunerea substanțelor 25I-NBOMe, AH-7921, MDPV și metoxetamină unor măsuri de control *

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 6 octombrie 2015 referitoare la proiectul de decizie de punere în aplicare a Consiliului privind supunerea substanțelor 4-iodo-2,5-dimetoxi-N-(2-metoxibenzil)fenetilamină (25I-NBOMe), 3,4-dicloro-N-[[1-(dimetilamino)ciclohexil]metil]benzamidă (AH-7921), 3,4-metilendioxiptovaleronă (MDPV) și 2-(3-metoxifenil)-2-(etilamino)ciclohexanonă (metoxetamină) unor măsuri de control (10011/2015 – C8-0185/2015 – 2014/0183(NLE))

(Consultare)

(2017/C 349/17)

Parlamentul European,

- având în vedere proiectul Consiliului (10011/2015),
 - având în vedere articolul 39 alineatul (1) din Tratatul privind Uniunea Europeană, astfel cum a fost modificat prin Tratatul de la Amsterdam, și articolul 9 din Protocolul (nr. 36) privind dispozițiile tranzitorii, în temeiul cărora a fost consultat de către Consiliu (C8-0185/2015),
 - având în vedere Decizia 2005/387/JAI a Consiliului din 10 mai 2005 privind schimbul de informații, evaluarea riscurilor și controlul noilor substanțe psihoactive ⁽¹⁾, în special articolul 8 alineatul (3),
 - având în vedere articolul 59 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne (A8-0264/2015),
1. aprobă proiectul Consiliului;
 2. invită Consiliul să informeze Parlamentul în cazul în care intenționează să se îndepărteze de la textul aprobat de acesta;
 3. solicită Consiliului să îl consulte din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial textul aprobat de Parlament;
 4. încredințează Președintelui sarcina de a transmite poziția Parlamentului Consiliului și Comisiei.

⁽¹⁾ JO L 127, 20.5.2005, p. 32.

06 octombrie 2015

P8_TA(2015)0329

Supunerea substanțelor 4,4'-DMAR și MT-45 unor măsuri de control *

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 6 octombrie 2015 referitoare la proiectul de decizie de punere în aplicare a Consiliului privind supunerea substanțelor 4-metil-5-(4-metilfenil)-4,5-dihidrooxazol-2-amină (4,4'-DMAR) și 1-ciclohexil-4-(1,2-difeniletil)piperazină (MT-45) unor măsuri de control (10009/2015 – C8-0183/2015 – 2014/0340(NLE))

(Consultare)

(2017/C 349/18)

Parlamentul European,

- având în vedere proiectul Consiliului (10009/2015),
 - având în vedere articolul 39 alineatul (1) din Tratatul privind Uniunea Europeană, astfel cum a fost modificat prin Tratatul de la Amsterdam, și articolul 9 din Protocolul (nr. 36) privind dispozițiile tranzitorii, în temeiul cărora a fost consultat de către Consiliu (C8-0183/2015),
 - având în vedere Decizia 2005/387/JAI a Consiliului din 10 mai 2005 privind schimbul de informații, evaluarea riscurilor și controlul noilor substanțe psihoactive ⁽¹⁾, în special articolul 8 alineatul (3),
 - având în vedere articolul 59 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne (A8-0262/2015),
1. aprobă proiectul Consiliului;
 2. invită Consiliul să informeze Parlamentul în cazul în care intenționează să se îndepărteze de la textul aprobat de acesta;
 3. solicită Consiliului să îl consulte din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial textul aprobat de Parlament;
 4. încredințează Președintelui sarcina de a transmite poziția Parlamentului Consiliului și Comisiei.

⁽¹⁾ JO L 127, 20.5.2005, p. 32.

06 octombrie 2015

P8_TA(2015)0330

Mobilizarea Fondului de solidaritate al UE: catastrofele produse în Bulgaria și Grecia în 2015

Rezoluția Parlamentului European din 6 octombrie 2015 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind mobilizarea Fondului de solidaritate al Uniunii Europene în conformitate cu punctul 11 din Acordul interinstituțional din 2 decembrie 2013 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară, cooperarea în chestiuni bugetare și buna gestiune financiară (catastrofele produse în Bulgaria și Grecia în 2015) (COM(2015)0370 – C8-0198/2015 – 2015/2151(BUD))

(2017/C 349/19)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2015)0370 – C8-0198/2015),
 - având în vedere Regulamentul (CE) nr. 2012/2002 al Consiliului din 11 noiembrie 2002 de instituire a Fondului de solidaritate al Uniunii Europene ⁽¹⁾,
 - având în vedere Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1311/2013 al Consiliului din 2 decembrie 2013 de stabilire a cadrului financiar multianual pentru perioada 2014-2020 ⁽²⁾, în special articolul 10,
 - având în vedere Acordul interinstituțional din 2 decembrie 2013 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară, cooperarea în chestiuni bugetare și buna gestiune financiară ⁽³⁾, în special punctul 11,
 - având în vedere scrisoarea Comisiei pentru dezvoltare regională,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru bugete (A8-0253/2015),
1. aprobă decizia anexată la prezenta rezoluție;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a semna această decizie împreună cu Președintele Consiliului și de a asigura publicarea sa în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție, împreună cu anexa, Consiliului și Comisiei.

ANEXĂ

DECIZIA PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI privind mobilizarea Fondului de solidaritate al UE

(Textul prezentei anexe nu este reprodus aici, întrucât corespunde cu actul final, Decizia (UE) 2015/1872.)

⁽¹⁾ JO L 311, 14.11.2002, p. 3.

⁽²⁾ JO L 347, 20.12.2013, p. 884.

⁽³⁾ JO C 373, 20.12.2013, p. 1.

06 octombrie 2015

P8_TA(2015)0332

Dispoziții comune privind fondurile structurale și de investiții europene: măsuri specifice referitoare la Grecia *I**

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 6 octombrie 2015 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1303/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor dispoziții comune privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime, precum și de stabilire a unor dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime în ceea ce privește adoptarea unor măsuri specifice referitoare la Grecia (COM(2015)0365 – C8-0192/2015 – 2015/0160(COD))

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

(2017/C 349/20)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2015)0365),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 177 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C8-0192/2015),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - după consultarea Comitetului Economic și Social European,
 - după consultarea Comitetului Regiunilor,
 - având în vedere avizul Comisiei pentru bugete privind compatibilitatea financiară a propunerii,
 - având în vedere angajamentul reprezentantului Consiliului, exprimat în scrisoarea din 16 septembrie 2015, de a aproba poziția Parlamentului European în conformitate cu articolul 294 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere scrisoarea Comisiei pentru pescuit,
 - având în vedere articolul 59 și articolul 50 alineatul (1), precum și articolul 41 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru dezvoltare regională și avizul Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale (A8-0260/2015),
- A. întrucât regulamentul de modificare propus este o măsură excepțională, care vizează oferirea de sprijin imediat Greciei, oferindu-i acesteia posibilitatea de a accesa și utiliza, înainte de sfârșitul anului 2015, fonduri ale Uniunii Europene pentru politica de coeziune care mai sunt disponibile din perioada de programare 2007-2013; întrucât, prin urmare, este urgentă adoptarea acestuia,
1. adoptă poziția sa în primă lectură prezentată în continuare;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea sau să o înlocuiască cu un alt text;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

06 octombrie 2015

P8_TC1-COD(2015)0160

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 6 octombrie 2015 în vederea adoptării Regulamentului (UE) 2015/... al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1303/2013 în ceea ce privește adoptarea unor măsuri specifice referitoare la Grecia

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, Regulamentul (UE) 2015/1839)

06 octombrie 2015

P8_TA(2015)0333

Mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare (cererea EGF/2015/002 DE/Adam Opel) – Germania

Rezoluția Parlamentului European din 6 octombrie 2015 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare, în conformitate cu punctul 13 din Acordul interinstituțional din 2 decembrie 2013 între Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară, cooperarea în chestiuni bugetare și buna gestiune financiară (cererea EGF/2015/002 DE/Adam Opel, prezentată de Germania) (COM(2015)0342 – C8-0249/2015 – 2015/2208(BUD))

(2017/C 349/21)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2015)0342 – C8-0249/2015),
 - având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1309/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind Fondul european de ajustare la globalizare (2014-2020) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1927/2006 ⁽¹⁾ (Regulamentul privind FEG),
 - având în vedere Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1311/2013 al Consiliului din 2 decembrie 2013 de stabilire a cadrului financiar multianual pentru perioada 2014-2020 ⁽²⁾, în special articolul 12,
 - având în vedere Acordul interinstituțional din 2 decembrie 2013 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară, cooperarea în chestiuni bugetare și buna gestiune financiară ⁽³⁾ (AII din 2 decembrie 2013), în special punctul 13,
 - având în vedere procedura trilogului prevăzută la punctul 13 din AII din 2 decembrie 2013,
 - având în vedere scrisoarea Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale,
 - având în vedere scrisoarea Comisiei pentru dezvoltare regională,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru bugete (A8-0273/2015),
- A. întrucât Uniunea a instituit instrumente legislative și bugetare pentru a oferi un sprijin suplimentar lucrătorilor afectați de schimbările majore intervenite în practicile comerciale internaționale sau care au fost disponibilizați din cauza crizei economice și financiare mondiale și pentru a le acorda asistență în procesul de reintegrare pe piața muncii;
- B. întrucât asistența financiară oferită de Uniune lucrătorilor disponibilizați ar trebui să fie dinamică și pusă la dispoziție cât mai rapid și mai eficient posibil, în conformitate cu Declarația comună a Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei adoptată cu ocazia reuniunii de conciliere din 17 iulie 2008, precum și pentru a respecta AII din 2 decembrie 2013 în ceea ce privește adoptarea deciziilor de mobilizare a Fondului european de ajustare la globalizare (FEG);
- C. întrucât adoptarea Regulamentului privind FEG reflectă acordul la care au ajuns Parlamentul European și Consiliul de a reintroduce criteriul de mobilizare în caz de criză, de a majora contribuția financiară a Uniunii la 60 % din costurile totale estimate ale măsurilor propuse, de a crește eficacitatea procesării cererilor privind FEG la Comisie și în cadrul Parlamentului European și al Consiliului prin reducerea timpului de evaluare și aprobare, de a extinde gama de acțiuni și de beneficiari eligibili prin includerea persoanelor care desfășoară activități independente și a tinerilor și de a finanța stimulente pentru înființarea unor afaceri proprii;

⁽¹⁾ JO L 347, 20.12.2013, p. 855.

⁽²⁾ JO L 347, 20.12.2013, p. 884.

⁽³⁾ JO C 373, 20.12.2013, p. 1.

06 octombrie 2015

- D. întrucât Germania a depus cererea EGF/2015/002 DE/Adam Opel pentru o contribuție financiară din FEG ca urmare a 2 881 de disponibilizări din întreprinderea Adam Opel AG, încadrată în diviziunea 29 din NACE Rev. 2 („Fabricarea autovehiculelor, remorcilor și semiremorcilor”) ⁽¹⁾, și de la 1 furnizor;
- E. întrucât cererea îndeplinește criteriile de eligibilitate stabilite prin Regulamentul privind FEG,
1. este de acord cu Comisia că sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 4 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul privind FEG și că, prin urmare, Germania are dreptul, în temeiul regulamentului respectiv, la o contribuție financiară în valoare de 6 958 623 EUR;
 2. reamarcă faptul că autoritățile germane au depus cererea pentru o contribuție financiară din partea FEG la 26 februarie 2015 și că evaluarea a fost finalizată de către Comisie la 14 iulie 2015 și transmisă Parlamentului la 1 septembrie 2015; salută faptul că procesul de evaluare s-a desfășurat rapid, în mai puțin de cinci luni;
 3. reamarcă faptul că vânzările de automobile în Europa Occidentală au scăzut dramatic, atingând cel mai mic nivel din ultimii 20 de ani ⁽²⁾ și subliniază că numărul automobilelor vândute în Europa este cel mai mic din 1997; conchide că aceste evenimente sunt legate direct de criza financiară și economică mondială abordată în Regulamentul (CE) nr. 546/2009 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾; subliniază, de asemenea, că constructorii de vehicule mici și medii din segmentul cu prețuri medii au fost afectați deosebit de puternic și că Adam Opel AG, unul dintre actorii principali din segmentul cu prețuri medii al vehiculelor mici și medii, a fost afectat deosebit de puternic de criză, în timp ce vânzările de automobile economice, precum și cele de vehicule de vârf de gamă sau de lux nu au fost la fel de mult afectate de criză;
 4. constată că numărul de autoturisme noi înmatriculate în statele membre ale UE și ale AELS a înregistrat o scădere de 25 % între 2007 și 2013 (de la peste 16 milioane de autoturisme noi înmatriculate la 12 milioane, conform Asociației Constructorilor Europeni de Automobile); subliniază, în acest context, că vânzările de automobile aparținând mărcii Opel/Vauxhall în Europa au scăzut dramatic și s-au diminuat cu 39 % între 2007 și 2013;
 5. constată, de asemenea, că Adam Opel AG a fost dezavantajat de către întreprinderea-mamă General Motors, care a permis ca Opel să vândă doar în Europa, excluzând Opel de pe piețele emergente de pe alte continente; consideră că politicile de austeritate impuse în țările europene au contribuit la scăderea dramatică a vânzărilor Opel/Vauxhall;
 6. constată că concedierile respective vor avea un impact negativ semnificativ asupra economiei locale din Bochum; reamintește că Bochum este un oraș din regiunea Ruhr, o zonă industrială puternic urbanizată din statul federal german Renania de Nord-Westfalia, care, la fel ca alte regiuni care s-au specializat în mod tradițional în exploatarea cărbunelui și producția de oțel, s-a confruntat cu provocări structurale majore începând cu anii '60; subliniază că rata șomajului în regiunea Ruhr este deja cu mult peste media la nivel național;
 7. reamintește că Bochum a fost deja sprijinit prin FEG după ce Nokia și-a încetat producția de telefoane mobile, pierzându-se peste 1 300 de locuri de muncă; constată că Outokumpu intenționează să înceteze producția de oțel inoxidabil în Bochum la sfârșitul anului 2015, ceea ce va duce la accentuarea dezindustrializării orașului și la o înrăutățire a situației pieței muncii de la nivel local și regional;
 8. constată că, până în prezent, sectorul NACE Rev. 2 diviziunea 29 („Fabricarea autovehiculelor, remorcilor și semiremorcilor”) a făcut obiectul a 21 de cereri FEG, 11 dintre acestea bazându-se pe aspecte comerciale legate de globalizare și 10 pe criza economică și financiară mondială; reamintește, în acest context, de cererea EGF/2010/031/General Motors Belgia, depusă ca urmare a închiderii de către Opel a uzinei de producție Opel din Anvers, Belgia;

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1893/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 de stabilire a Nomenclatorului statistic al activităților economice NACE a doua revizuire și de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 3037/90 al Consiliului, precum și a anumitor regulamente CE privind domenii statistice specifice (JO L 393, 30.12.2006, p. 1).

⁽²⁾ Asociația Constructorilor Europeni de Automobile (ACEA), Ghidul de buzunar al industriei autovehiculelor 2014-2015, p. 57.

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 546/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iunie 2009 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1927/2006 privind crearea Fondului european de ajustare la globalizare (JO L 167, 29.6.2009, p. 26).

06 octombrie 2015

9. salută faptul că, pentru a le oferi rapid asistență lucrătorilor, autoritățile germane au decis să demareze furnizarea de servicii personalizate pentru lucrătorii afectați la 1 ianuarie 2015, cu mult înainte de decizia și chiar de cererea de acordare a unui sprijin din partea FEG pentru pachetul coordonat propus;
10. constată că lucrătorii disponibilizați pot beneficia de o serie de măsuri care au vizat reintegrarea lor pe piața muncii; consideră că numărul estimat al participanților la serviciile de consiliere pentru înființarea de noi întreprinderi este scăzut, fiind vorba de doar 25 de persoane;
11. salută faptul că de gestionarea și controlul acestei solicitări se vor ocupa organele care administrează și Fondul social european în cadrul Ministerului Federal al Muncii și al Afacerilor Sociale, care au administrat și contribuțiile anterioare din FEG;
12. constată că Germania are în vedere următoarele măsuri pentru lucrătorii disponibilizați vizați de prezenta cerere: măsuri de formare profesională (Qualifizierungen), orientare profesională (Berufsorientierung), ateliere/grupuri colegiale, servicii de consiliere pentru înființarea de noi întreprinderi (Existenzgründerberatung), căutarea unui loc de muncă (Stellenakquise)/târguri de locuri de muncă (Jobmessen), servicii de consultanță și consiliere post-angajare (Nachbetreuung/-beratung) și alocații de formare (Transferkurzarbeitergeld);
13. observă că pachetul coordonat de servicii personalizate a fost elaborat în consultare cu partenerii sociali prin crearea de societăți de transfer;
14. constată că autoritățile intenționează să utilizeze cota maximă permisă de 35 % din costurile totale ale pachetului coordonat de servicii personalizate pentru alocații și stimulente sub forma unei alocații de formare (Transferkurzarbeitergeld) în valoare de 60 sau 67 % din venitul net obținut anterior de lucrător, în funcție de situația familială a beneficiarului;
15. subliniază că fondurile furnizate pentru alocațiile de formare (în acest caz, Transferkurzarbeitergeld) nu trebuie să se substituie obligației juridice a statului membru sau a fostului angajator; solicită atât Comisiei, cât și statului membru să ofere informații clare și coerente pentru a specifica în ce măsură Transferkurzarbeitergeld constituie o obligație legală din momentul în care a fost instituit; solicită coerență atât în ceea ce privește finanțarea, cât și în ceea ce privește informarea Parlamentului; așteaptă, prin urmare, din partea Comisiei o analiză detaliată și coerentă și detalii privind elementele care depășesc obligațiile legale ale statelor membre; își reiterează opinia că finanțarea din partea FEG ar trebui să fie utilizată pentru Transferkurzarbeitergeld pentru a-i permite societății de transfer să facă mai mult decât ar putea face în condiții normale pentru lucrători, oferind măsuri mai profunde, personalizate într-o mai mare măsură decât cele ce ar fi posibile în absența sprijinului din partea FEG; subliniază că Parlamentul va monitoriza în continuare ca FEG să nu fie utilizat în locul obligațiilor unui stat membru sau al unei companii;
16. solicită Comisiei să stabilească o abordare coerentă în ceea ce privește solicitările ce includ măsura „Transferkurzarbeitergeld”, definind-o în mod consecvent în fiecare cerere și verificând și menționând elementele care dovedesc că măsura specifică este într-adevăr eligibilă pentru finanțare din FEG în sensul articolului 7 din Regulamentul privind FEG și nu constituie, în niciun caz, măsuri pasive de protecție socială și că este exclus riscul de dublă finanțare;
17. constată că partenerii sociali au fost de acord să se creeze trei societăți de transfer pentru realizarea măsurilor destinate lucrătorilor disponibilizați, lucru consecvent cu practica curentă în Germania; salută faptul că lucrătorii disponibilizați din compania furnizoare (Johnson Controls Objekt Bochum GmbHCo. KG) vor putea să participe la rândul lor la măsurile oferite de societățile de transfer;
18. reamintește importanța îmbunătățirii capacității de inserție profesională a tuturor lucrătorilor prin cursuri de formare adaptate și prin recunoașterea capacităților și a competențelor acumulate în cursul carierei profesionale; se așteaptă ca oferta de cursuri de formare din pachetul coordonat să fie adaptată nu numai la nevoile lucrătorilor disponibilizați, ci și la nevoile efective ale mediului de afaceri;

06 octombrie 2015

19. reamintește că, potrivit articolului 7 din Regulamentul privind FEG, la conceperea pachetului coordonat de servicii personalizate ar trebui să se anticipeze perspectivele viitoare de pe piața muncii și competențele necesare, iar pachetul în cauză ar trebui să fie compatibil cu trecerea la o economie sustenabilă și eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor;
20. constată că informațiile prezentate cu privire la pachetul coordonat de servicii personalizate ce urmează să fie finanțate din FEG includ informații privind complementaritatea acestora cu acțiunile finanțate din fondurile structurale; subliniază că autoritățile germane confirmă că acțiunile eligibile nu beneficiază de asistență din partea altor instrumente financiare ale Uniunii; își reiterează apelul adresat Comisiei de a prezenta o evaluare comparativă a acestor date în cadrul rapoartelor sale anuale pentru a asigura deplina respectare a reglementărilor existente și pentru a evita dublarea serviciilor finanțate de Uniune;
21. salută procedura îmbunătățită instituită de Comisie ca urmare a cererii Parlamentului de a accelera eliberarea subvențiilor; atrage atenția asupra timpului limitat prevăzut de noul calendar și a posibilului impact asupra eficacității administrării dosarelor;
22. aprobă decizia anexată la prezenta rezoluție;
23. încredințează Președintelui sarcina de a semna această decizie împreună cu Președintele Consiliului și de a asigura publicarea sa în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*;
24. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție, împreună cu anexa, Consiliului și Comisiei.

ANEXĂ**DECIZIA PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI****privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare (cerere din partea Germaniei — EGF/2015/002 DE/Adam Opel)**

(Textul prezentei anexe nu este reprodus aici, întrucât corespunde cu actul final, Decizia (UE) 2015/1871.)

06 octombrie 2015

P8_TA(2015)0334

Mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare (cererea EGF/2015/003 BE/Ford Genk) – Belgia

Rezoluția Parlamentului European din 6 octombrie 2015 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare în conformitate cu punctul 13 din Acordul interinstituțional din 2 decembrie 2013 între Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară, cooperarea în chestiuni bugetare și buna gestiune financiară (cererea EGF/2015/003 BE/Ford Genk, prezentată de Belgia) (COM(2015)0336 – C8-0250/2015 – 2015/2209(BUD))

(2017/C 349/22)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2015)0336 – C8-0250/2015),
 - având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1309/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind Fondul european de ajustare la globalizare (2014–2020) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1927/2006 ⁽¹⁾ (Regulamentul FEG),
 - având în vedere Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1311/2013 al Consiliului din 2 decembrie 2013 de stabilire a cadrului financiar multianual pentru perioada 2014-2020 ⁽²⁾, în special articolul 12,
 - având în vedere Acordul interinstituțional din 2 decembrie 2013 între Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară, cooperarea în chestiuni bugetare și buna gestiune financiară ⁽³⁾ (AII din 2 decembrie 2013), în special punctul 13,
 - având în vedere procedura de trilog prevăzută la punctul 13 din AII din 2 decembrie 2013,
 - având în vedere scrisoarea Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale,
 - având în vedere scrisoarea Comisiei pentru dezvoltare regională,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru bugete (A8-0272/2015),
- A. întrucât Uniunea a instituit instrumente bugetare și legislative pentru a acorda asistență suplimentară lucrătorilor afectați de consecințele modificărilor structurale majore intervenite în practicile comerciale mondiale sau de criza economică și financiară globală și pentru a le acorda ajutor în reintegrarea pe piața muncii;
- B. întrucât asistența financiară oferită de Uniune lucrătorilor disponibilizați ar trebui să fie dinamică și pusă la dispoziție cât mai rapid și mai eficient posibil, în conformitate cu Declarația comună a Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei adoptată cu ocazia reuniunii de conciliere din 17 iulie 2008 și ținând seama în mod corespunzător de AII din 2 decembrie 2013 în ceea ce privește adoptarea deciziilor de mobilizare a Fondului european de ajustare la globalizare (FEG);

⁽¹⁾ JO L 347, 20.12.2013, p. 855.

⁽²⁾ JO L 347, 20.12.2013, p. 884.

⁽³⁾ JO C 373, 20.12.2013, p. 1.

06 octombrie 2015

- C. întrucât adoptarea Regulamentului privind FEG reflectă acordul la care au ajuns Parlamentul European și Consiliul de a reintroduce criteriul de mobilizare în caz de criză, de a majora contribuția financiară a Uniunii la 60 % din costurile totale estimate ale măsurilor propuse, de a crește eficiența prelucrării cererilor privind FEG la Comisie și în cadrul Parlamentului European și al Consiliului prin scurtarea timpului de evaluare și aprobare, de a extinde gama de acțiuni și de beneficiari eligibili prin includerea persoanelor care desfășoară activități independente și a tinerilor și de a finanța stimulente pentru înființarea unor afaceri proprii;
- D. întrucât Belgia a depus cererea EGF/2015/003 BE/Ford Genk pentru a obține o contribuție financiară din partea FEG ca urmare a disponibilizării a 5 111 de lucrători, dintre care 3 701 la Ford Genk care își desfășurau activitatea în sectorul economic clasificat în cadrul NACE a doua revizuire, diviziunea 29 („Fabricarea autovehiculelor, remorcilor și semiremorcilor”) ⁽¹⁾, și 1 180 de lucrători de la 11 furnizori sau producători din aval, numărul estimat de lucrători vizați de aceste măsuri fiind de 4 500;
- E. întrucât cererea îndeplinește criteriile de eligibilitate stabilite de Regulamentul FEG,
1. este de acord cu Comisia că sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 4 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul privind FEG și că, prin urmare, Belgia are dreptul, în temeiul acestui regulament, la o contribuție financiară de 6 268 564 EUR din costurile totale de 10 447 607 EUR;
 2. constată că autoritățile belgiene au depus cererea privind o contribuție financiară din partea FEG la data de 24 martie 2015, evaluarea acesteia de către Comisie fiind finalizată la 14 iulie 2015 și notificată Parlamentului la data de 1 septembrie 2015; salută faptul că procesul de evaluare s-a desfășurat rapid, în mai puțin de cinci luni;
 3. constată că producția de automobile a scăzut cu 14,6 % în UE-27 între 2007-2012 și că, în aceeași perioadă, China și-a dublat cota de piață în producția de automobile; consideră că există o legătură directă cu modificările structurale majore ale comerțului mondial ca urmare a globalizării;
 4. reamintește că un prim val de disponibilizări în 2013 la Ford Genk a determinat introducerea unei prime cereri FEG, tot din cauza globalizării, actualmente în curs de punere în aplicare ⁽²⁾ și că această a doua cerere face referire la disponibilizările de la uzina Ford din Genk ce au avut loc în 2014 până la închiderea sa completă în decembrie 2014;
 5. remarcă faptul că industria automobilelor din Belgia a cunoscut o scădere a producției de 15,58 %, în timp ce producția globală a crescut cu 18,9 %;
 6. reamintește că Ford Genk a reprezentat cel mai important angajator din provincia Limburg; constată că disponibilizările au cauzat daune considerabile pentru economia provinciei Limburg cu o pierdere totală de peste 8 000 de locuri de muncă (inclusiv pierderi indirecte de locuri de muncă), majoritatea ocupate de cetățeni ai Uniunii cu vârste între 30 și 54 de ani, o creștere a ratei șomajului cu 1,8-2 puncte procentuale (cu o creștere de până la 29,4 % a ratei șomajului din regiune, de la 6,8 % la 8,8 %), o reducere a PIB-ului cuprinsă între 2,6 și 2,9 % și o posibilă scădere a productivității muncii cu 10,9 %, din cauza importanței deosebite a industriei automobilelor pentru productivitatea muncii în regiune;
 7. constată că, până în prezent, sectorul NACE Rev. 2 diviziunea 29 („Fabricarea autovehiculelor, remorcilor și semiremorcilor”) a făcut obiectul a 22 de cereri FEG, 12 dintre acestea bazându-se pe aspecte comerciale legate de globalizare și 10 pe criza economică și financiară mondială; recomandă, prin urmare, Comisiei să efectueze un studiu privind piețele din Asia și America de Sud, pentru ca producătorii din UE să afle mai multe informații despre noile cerințe pentru licențele de import și despre cum să fie mai prezenți și mai competitivi pe aceste piețe;
 8. salută faptul că, pentru a le oferi rapid asistență lucrătorilor, autoritățile belgiene au decis să demareze furnizarea de servicii personalizate pentru lucrătorii afectați la 1 ianuarie 2015, cu mult înainte de decizia și chiar de cererea de acordare a unui sprijin din partea FEG pentru pachetul coordonat propus;

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1893/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 de stabilire a Nomenclatorului statistic al activităților economice NACE a doua revizuire și de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 3037/90 al Consiliului, precum și a anumitor regulamente CE privind domeniul statistic specific (JO L 393, 30.12.2006, p. 1).

⁽²⁾ EGF/2013/012 BE/Ford Genk (COM(2014)0532).

06 octombrie 2015

9. constată că Belgia are în vedere trei tipuri de măsuri pentru lucrătorii disponibilizați vizați de prezenta cerere: (i) asistență individuală pentru căutarea unui loc de muncă, gestionarea cazului și servicii generale de informare; (ii) formare și reconversie profesională și (iii) alocații și stimulente;
10. salută faptul că lucrătorii disponibilizați pot beneficia de o gamă largă de măsuri propuse, printre care se numără o serie de acțiuni de asistență individuală pentru căutarea unui loc de muncă, gestionarea cazului și servicii generale de informare; formare și reconversie profesională, inclusiv din partea fostului angajator;
11. constată că pachetul coordonat de servicii personalizate a fost elaborat în consultare cu beneficiarii vizați, cu reprezentanții acestora, cu partenerii sociali, cu organismele publice de ocupare a forței de muncă de la nivel local, regional și național, cu instituțiile de formare profesională, precum și cu întreprinderea;
12. reamintește importanța îmbunătățirii capacității de inserție profesională a tuturor lucrătorilor prin cursuri de formare adaptate și prin recunoașterea capacităților și a competențelor acumulate de aceștia în cursul carierei profesionale; se așteaptă ca oferta de cursuri de formare din pachetul coordonat să fie adaptată nu numai la nevoile lucrătorilor disponibilizați, ci și la nevoile reale ale mediului de afaceri;
13. subliniază că măsurile privind formarea profesională ar trebui să aibă ca scop îmbunătățirea capacității de inserție profesională a lucrătorilor și ar trebui adaptate la cerințele reale ale pieței forței de muncă; observă, totodată, că măsurile de formare și de reconversie profesională ar trebui să ia în considerare și să se bazeze pe abilitățile și competențele specifice acumulate de lucrătorii afectați în sectorul automobilelor și în cel al furnizorilor acestuia;
14. reamintește că, potrivit articolului 7 din Regulamentul privind FEG, la conceperea pachetului coordonat de servicii personalizate ar trebui să se anticipeze perspectivele viitoare de pe piața muncii și competențele necesare, iar pachetul în cauză ar trebui să fie compatibil cu trecerea la o economie sustenabilă și eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor;
15. constată că informațiile prezentate cu privire la pachetul coordonat de servicii personalizate ce urmează să fie finanțate din FEG includ informații privind complementaritatea acestora cu acțiunile finanțate din fondurile structurale; subliniază că autoritățile belgiene confirmă că acțiunile eligibile nu beneficiază de asistență din partea altor instrumente financiare ale Uniunii; își reiterează apelul adresat Comisiei de a prezenta o evaluare comparativă a acestor date în cadrul rapoartelor sale anuale pentru a asigura deplina respectare a reglementărilor existente și a evita dublarea serviciilor finanțate de Uniune;
16. salută faptul că autoritățile intenționează să utilizeze cea mai mare parte a fondurilor disponibile pentru servicii personalizate și doar 4,94 % din costurile totale pentru pachetul coordonat de servicii personalizate se vor folosi pentru alocații și stimulente, cifră situată mult sub valoarea maximă permisă de 35 %;
17. salută procedura îmbunătățită instituită de Comisie ca urmare a cererii Parlamentului de a accelera eliberarea subvențiilor; atrage atenția asupra timpului limitat prevăzut de noul calendar și a posibilului impact asupra eficacității administrării dosarelor;
18. aprobă decizia anexată la prezenta rezoluție;
19. încredințează Președintelui sarcina de a semna această decizie împreună cu Președintele Consiliului și de a asigura publicarea sa în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*;
20. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție, împreună cu anexa, Consiliului și Comisiei.

ANEXĂ**DECIZIA PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI****privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare (cerere din partea Belgiei – EGF/2015/003 BE/
Ford Genk)**

(Textul prezentei anexe nu este reprodus aici, întrucât corespunde cu actul final, Decizia (UE) 2015/1869.)

06 octombrie 2015

P8_TA(2015)0335

Mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare (cererea EGF/2015/004 IT/Alitalia) – Italia

Rezoluția Parlamentului European din 6 octombrie 2015 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare în conformitate cu punctul 13 din Acordul interinstituțional din 2 decembrie 2013 între Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară, cooperarea în chestiuni bugetare și buna gestiune financiară (cererea EGF/2015/004 IT/Alitalia, prezentată de Italia) (COM(2015)0397 – C8-0252/2015 – 2015/2212(BUD))

(2017/C 349/23)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2015)0397 – C8-0252/2015),
 - având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1309/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind Fondul european de ajustare la globalizare (2014-2020) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1927/2006 ⁽¹⁾ (Regulamentul privind FEG),
 - având în vedere Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1311/2013 al Consiliului din 2 decembrie 2013 de stabilire a cadrului financiar multianual pentru perioada 2014-2020 ⁽²⁾, în special articolul 12,
 - având în vedere Acordul interinstituțional din 2 decembrie 2013 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară, cooperarea în chestiuni bugetare și buna gestiune financiară ⁽³⁾ (AII din 2 decembrie 2013), în special punctul 13,
 - având în vedere procedura trilogului prevăzută la punctul 13 din AII din 2 decembrie 2013,
 - având în vedere scrisoarea Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale,
 - având în vedere scrisoarea Comisiei pentru dezvoltare regională,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru bugete (A8-0274/2015),
- A. întrucât Uniunea a instituit instrumente legislative și bugetare pentru a oferi un sprijin suplimentar lucrătorilor afectați de schimbările majore intervenite în practicile comerciale internaționale sau care au fost disponibilizați din cauza crizei economice și financiare mondiale și pentru a le acorda asistență în procesul de reintegrare pe piața muncii;
- B. întrucât asistența financiară oferită de Uniune lucrătorilor disponibilizați ar trebui să fie dinamică și pusă la dispoziție cât mai rapid și mai eficient posibil, în conformitate cu Declarația comună a Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei adoptată cu ocazia reuniunii de conciliere din 17 iulie 2008, și cu respectarea AII din 2 decembrie 2013 în ceea ce privește adoptarea deciziilor de mobilizare a Fondului european de ajustare la globalizare (FEG);

⁽¹⁾ JO L 347, 20.12.2013, p. 855.

⁽²⁾ JO L 347, 20.12.2013, p. 884.

⁽³⁾ JO C 373, 20.12.2013, p. 1.

06 octombrie 2015

- C. întrucât adoptarea Regulamentului privind FEG reflectă acordul la care au ajuns Parlamentul European și Consiliul de a reintroduce criteriul de mobilizare în caz de criză, de a majora contribuția financiară a Uniunii la 60 % din costurile totale estimate ale măsurilor propuse, de a crește eficacitatea procesării cererilor privind mobilizarea FEG la Comisie și în cadrul Parlamentului European și al Consiliului prin reducerea timpului de evaluare și aprobare, de a extinde gama de acțiuni și de beneficiari eligibili prin includerea persoanelor care desfășoară activități independente și a tinerilor și de a finanța măsuri de stimulare pentru înființarea unor afaceri proprii;
- D. întrucât Italia a depus cererea EGF/2015/004 IT/Alitalia pentru a obține o contribuție financiară din partea FEG ca urmare a disponibilizării a 1 249 de lucrători din cadrul întreprinderii Gruppo Alitalia, care își desfășoară activitatea în sectorul economic clasificat în cadrul NACE a doua revizuire diviziunea 51 („Transport aerian”) ⁽¹⁾ în regiunea de nivel NUTS ⁽²⁾ 2 Lazio și întrucât numărul estimat de lucrători disponibilizați vizați de aceste măsuri este de 184;
- E. întrucât cererea îndeplinește criteriile de eligibilitate stabilite prin Regulamentul privind FEG,
1. este de acord cu Comisia că sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 4 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul privind FEG și că, prin urmare, Italia are dreptul, în temeiul acestui regulament, la o contribuție financiară în valoare de 1 414 848 EUR;
 2. reamarcă faptul că autoritățile italiene au depus cererea pentru o contribuție financiară din partea FEG la 24 martie 2015 și că evaluarea a fost finalizată de către Comisie la 7 august 2015 și transmisă Parlamentului la 1 septembrie 2015; salută faptul că procesul de evaluare s-a desfășurat rapid, în mai puțin de cinci luni;
 3. reamarcă faptul că piața transportului aerian internațional a suferit perturbări economice serioase, în special o scădere a cotei de piață a UE și o creștere uriașă a numărului de pasageri transportați de companiile aeriene turcești și din țările Golfului, care a avut loc în detrimentul companiilor europene precum Alitalia;
 4. reamintește că, deși în Lazio piața muncii a fost afectată de efectele crizei economice și financiare într-o mai mică măsură decât la nivel național, fiecare creștere a șomajului pune și mai multă presiune asupra sistemului de asigurări sociale CIG ⁽³⁾;
 5. constată că, până în prezent, sectorul NACE Rev. 2 diviziunea 51 („Transport aerian”) a făcut obiectul unei alte cereri de mobilizare a FEG ⁽⁴⁾ întemeiată, de asemenea, pe aspecte comerciale ale globalizării;
 6. salută faptul că autoritățile italiene vor viza cu precădere căutarea activă a unui loc de muncă și măsurile de formare, dar și faptul că sistemul de inserție profesională vizează și lucrători disponibilizați cu vârsta de peste 50 de ani;
 7. salută faptul că, pentru a le oferi rapid asistență lucrătorilor, autoritățile italiene au decis să înceapă furnizarea de servicii personalizate pentru lucrătorii afectați la 1 aprilie 2015, cu mult înainte de decizia finală de acordare a unui sprijin din partea FEG pentru pachetul coordonat propus;
 8. ia act de faptul că acțiunile realizate potrivit articolului 7 alineatul (4) din Regulamentul privind FEG- activități pregătitoare, management, informare și publicitate, control și raportare – reprezintă o proporție relativ mare din costurile totale (3,99 %);

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1893/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 de stabilire a Nomenclatorului statistic al activităților economice NACE a doua revizuire și de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 3037/90 al Consiliului, precum și a anumitor regulamente CE privind domenii statistice specifice (JO L 393, 30.12.2006, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 1046/2012 al Comisiei din 8 noiembrie 2012 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1059/2003 al Parlamentului European și al Consiliului privind instituirea unui nomenclator comun al unităților teritoriale de statistică (NUTS) privind transmiterea seriilor temporale privind noua împărțire regională (JO L 310, 9.11.2012, p. 34).

⁽³⁾ *Cassa Integrazione Guadagno* (CIG) este o prestație menită să garanteze un anumit nivel de venit pentru lucrătorii împiedicați să-și exercite atribuțiile. CIG este activată în caz de reducere sau întrerupere a activităților de producție ca urmare a restructurării, a reorganizării întreprinderii, a crizei de întreprindere și a procedurilor de faliment care au consecințe grave asupra pieței muncii la nivel local. CIG este un instrument care împiedică disponibilizarea lucrătorilor oferind întreprinderilor posibilitatea de a evita costul forței de muncă temporar inutile, în așteptarea reluării activităților normale de producție. Cu toate acestea, CIG este adesea preludiul la mobilită.

⁽⁴⁾ EGF/2013/014 FR/Air France (COM(2014)0701).

06 octombrie 2015

9. regretă faptul că, din totalul de 1 249 de beneficiari eligibili, numai 184 (14,7 %) sunt vizați de măsurile propuse, ceea ce înseamnă un procent foarte redus din numărul total de lucrători disponibilizați;
10. apreciază faptul că se prevede ca toți cei 184 de beneficiari vizați să beneficieze de serviciile personalizate;
11. constată că Italia are în vedere cinci tipuri de măsuri pentru lucrătorii disponibilizați vizați de prezenta cerere: (i) admiterea și evaluarea competențelor, (ii) sprijin pentru căutarea activă a unui loc de muncă, (iii) formare profesională, (iv) rambursarea costurilor de mobilitate și (v) subvenții de angajare în cazul persoanelor cu vârsta de peste 50 de ani;
12. ia act de faptul că alocațiile și stimulentele se limitează la cheltuieli de mobilitate și subvenții de angajare și că ele se încadrează sub limita maximă admisă de 35 % din costurile totale pentru pachetul coordonat de servicii personalizate, potrivit dispozițiilor din Regulamentul privind FEG;
13. salută acordarea de subvenții de angajare în cazul lucrătorilor cu vârsta de peste 50 de ani; consideră că modul în care ajutoarele financiare vor fi diferențiate va stimula încadrarea lucrătorilor vizați în condiții mai bune de muncă;
14. observă că pachetul coordonat de servicii personalizate a fost elaborat în consultare cu partenerii sociali, cu agențiile acreditate care oferă sprijin pentru căutarea unui loc muncă și cu lucrătorii;
15. salută faptul că agențiile acreditate care oferă lucrătorilor sprijin pentru căutarea activă a unui loc de muncă vor fi plătite pe baza rezultatelor obținute;
16. reamintește că, în conformitate cu articolul 7 din Regulamentul privind FEG, la conceperea pachetului coordonat de servicii personalizate sprijinite prin FEG ar trebui să se anticipeze perspectivele de pe piața muncii și competențele necesare în viitor și să se asigure compatibilitatea cu tranziția către o economie eficientă în ceea ce privește utilizarea resurselor și durabilă;
17. reamintește importanța îmbunătățirii capacității de inserție profesională a tuturor lucrătorilor prin cursuri de formare adaptate și prin recunoașterea capacităților și a competențelor acumulate în cursul carierei profesionale; se așteaptă ca oferta de cursuri de formare din pachetul coordonat să fie adaptată nu numai la nevoile lucrătorilor disponibilizați, ci și la nevoile efective ale mediului de afaceri;
18. constată că informațiile prezentate cu privire la pachetul coordonat de servicii personalizate ce urmează să fie finanțate din FEG includ informații privind complementaritatea acestora cu acțiunile finanțate din fondurile structurale; subliniază că autoritățile italiene confirmă că acțiunile eligibile nu beneficiază de asistență din partea altor instrumente financiare ale Uniunii; își reiterează apelul adresat Comisiei de a prezenta o evaluare comparativă a acestor date în cadrul rapoartelor sale anuale pentru a asigura deplina respectare a reglementărilor existente și pentru a evita dublarea serviciilor finanțate de Uniune;
19. salută procedura îmbunătățită instituită de Comisie ca urmare a cererii Parlamentului de a accelera eliberarea subvențiilor; atrage atenția asupra timpului limitat prevăzut de noul calendar și asupra posibilului impact asupra eficacității procesării dosarelor;
20. aprobă decizia anexată la prezenta rezoluție;
21. încredințează Președintelui sarcina de a semna această decizie împreună cu Președintele Consiliului și de a asigura publicarea sa în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*;
22. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție, împreună cu anexa, Consiliului și Comisiei.

ANEXĂ**DECIZIA PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI**

privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare (solicitare din partea Italiei—EGF/2015/004 IT/Alitalia)

(Textul prezentei anexe nu este reproduș aici, întrucât corespunde cu actul final, Decizia (UE) 2015/1870.)

07 octombrie 2015

P8_TA(2015)0337

Protocolul la Acordul euro-mediteranean referitor la principiile generale de participare a Tunisiei la programele Uniunii ***

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 7 octombrie 2015 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului privind încheierea Protocolului la Acordul euro-mediteranean de instituire a unei asocieri între Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Republica Tunisiană, pe de altă parte, referitor la un acord-cadru între Uniunea Europeană și Republica Tunisiană privind principiile generale de participare a Republicii Tunisiene la programele Uniunii (16160/2014 – C8-0080/2015 – 2014/0118(NLE))

(Procedura de aprobare)

(2017/C 349/24)

Parlamentul European,

- având în vedere proiectul de decizie a Consiliului (16160/2014),
 - având în vedere proiectul de protocol la Acordul euro-mediteranean de instituire a unei asocieri între Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Republica Tunisiană, pe de altă parte, referitor la un acord-cadru între Uniunea Europeană și Republica Tunisiană privind principiile generale de participare a Republicii Tunisiene la programele Uniunii (16159/2014),
 - având în vedere cererea de aprobare prezentată de Consiliu în conformitate cu articolul 212 și articolul 218 alineatul (6) al doilea paragraf litera (a) și articolul 218 alineatul (7) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (C8-0080/2015),
 - având în vedere articolul 99 alineatul (1) primul și al treilea paragraf, articolul 99 alineatul (2) și articolul 108 alineatul (7) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere recomandarea Comisiei pentru afaceri externe (A8-0254/2015),
1. aprobă încheierea protocolului;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite poziția Parlamentului Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre și ale Republicii Tunisia.
-

07 octombrie 2015

P8_TA(2015)0338

Procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă și procedura europeană de somație de plată *I**

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 7 octombrie 2015 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 861/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 iulie 2007 de stabilire a unei proceduri europene cu privire la cererile cu valoare redusă și a Regulamentului (CE) nr. 1896/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2006 de instituire a unei proceduri europene de somație de plată (COM(2013)0794 – C7-0414/2013 – 2013/0403(COD))

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

(2017/C 349/25)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului și Consiliului (COM(2013)0794),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 81 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora a fost prezentată propunerea de către Comisie (C7-0414/2013),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 25 martie 2014 ⁽¹⁾,
 - având în vedere angajamentul reprezentantului Consiliului, exprimat în scrisoarea din 29 iunie 2015, de a aproba poziția Parlamentului European în conformitate cu articolul 294 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul 59 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice (A8-0140/2015),
1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea sau să o înlocuiască cu un alt text;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

P8_TC1-COD(2013)0403

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 7 octombrie 2015 în vederea adoptării Regulamentului (UE) 2015/... al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 861/2007 de stabilire a unei proceduri europene cu privire la cererile cu valoare redusă și a Regulamentului (CE) nr. 1896/2006 de instituire a unei proceduri europene de somație de plată

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, Regulamentul (UE) 2015/2421.)

⁽¹⁾ JO C 226, 16.7.2014, p. 43.

07 octombrie 2015

P8_TA(2015)0339

Limitarea emisiilor în atmosferă a anumitor poluanți provenind de la instalații medii de ardere *I****Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 7 octombrie 2015 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind limitarea emisiilor în atmosferă a anumitor poluanți provenind de la instalații medii de ardere (COM(2013)0919 – C7-0003/2014 – 2013/0442(COD))****(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)**

(2017/C 349/26)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2013)0919),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 192 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0003/2014),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 10 iulie 2014 ⁽¹⁾,
 - având în vedere avizul Comitetului Regiunilor din 7 octombrie 2014 ⁽²⁾,
 - având în vedere angajamentul reprezentantului Consiliului, exprimat în scrisoarea din 30 iunie 2015, de a aproba poziția Parlamentului European în conformitate cu articolul 294 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul 59 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară și avizul Comisiei pentru industrie, cercetare și energie (A8-0160/2015),
1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea sau să o înlocuiască cu un alt text;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

P8_TC1-COD(2013)0442**Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 7 octombrie 2015 în vederea adoptării Directivei (UE) 2015/... a Parlamentului European și a Consiliului privind limitarea emisiilor în atmosferă a anumitor poluanți provenind de la instalații medii de ardere***(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, Regulamentul (UE) 2015/2193.)*⁽¹⁾ JO C 451, 16.12.2014, p. 134.⁽²⁾ JO C 415, 20.11.2014, p. 23.

07 octombrie 2015

P8_TA(2015)0340

Cazeinele și cazeinații destinați consumului uman *I**

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 7 octombrie 2015 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind apropierea legislațiilor statelor membre cu privire la cazeinele și cazeinații destinați consumului uman și de abrogare a Directivei 83/417/CEE a Consiliului (COM(2014)0174 – C7-0105/2014 – 2014/0096(COD))

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

(2017/C 349/27)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2014)0174),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 114 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0105/2014),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 4 iunie 2014 ⁽¹⁾,
 - având în vedere angajamentul reprezentantului Consiliului, exprimat în scrisoarea din 24 iunie 2015, de a aproba poziția Parlamentului European în conformitate cu articolul 294 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul 59 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară (A8-0042/2015),
1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea sau să o înlocuiască cu un alt text;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

P8_TC1-COD(2014)0096

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 7 octombrie 2015 în vederea adoptării Directivei (UE) 2015/... a Parlamentului European și a Consiliului privind apropierea legislațiilor statelor membre cu privire la cazeinele și cazeinații destinați consumului uman și de abrogare a Directivei 83/417/CEE a Consiliului

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, Directiva (UE) 2015/2203.)

⁽¹⁾ JO C 424, 26.11.2014, p. 72.

07 octombrie 2015

P8_TA(2015)0341

Normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii *I****Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 7 octombrie 2015 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii (COM(2014)0358 – C8-0029/2014 – 2014/0180(COD))****(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)**

(2017/C 349/28)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2014)0358),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 322 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, precum și articolul 106a din Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C8-0029/2014),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere avizul Curții de Conturi Europene nr. 1/2015 ⁽¹⁾,
 - având în vedere scrisoarea Autorității Europene pentru Protecția Datelor din 3 decembrie 2014,
 - având în vedere angajamentul reprezentantului Consiliului, exprimat în scrisoarea din 30 iunie 2015, de a aproba poziția Parlamentului European în conformitate cu articolul 294 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul 59 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru bugete și avizele Comisiei pentru afaceri externe și Comisiei pentru control bugetar (A8-0049/2015),
1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea sau să o înlocuiască cu un alt text;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și Curții de Conturi Europene și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

P8_TC1-COD(2014)0180**Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 7 octombrie 2015 în vederea adoptării Regulamentului (UE, Euratom) 2015/... al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii***(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, Regulamentul (UE, Euratom) 2015/1929.)*⁽¹⁾ JO C 52, 12.2.2015, p. 1.

08 octombrie 2015

P8_TA(2015)0346

Serviciile de plată în cadrul pieței interne ***I

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 8 octombrie 2015 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 2002/65/CE, 2013/36/UE și 2009/110/CE și de abrogare a Directivei 2007/64/CE (COM(2013)0547 – C7-0230/2013 – 2013/0264(COD))

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

(2017/C 349/29)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2013)0547),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 114 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul căruia propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0230/2013),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere avizul Băncii Centrale Europene din 5 februarie 2014 ⁽¹⁾,
 - având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 11 decembrie 2013 ⁽²⁾,
 - având în vedere angajamentul reprezentantului Consiliului, exprimat în scrisoarea din 4 iunie 2015, de a aproba poziția Parlamentului European în conformitate cu articolul 294 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul 59 și articolul 61 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri economice și monetare și avizul Comisiei pentru afaceri juridice (A7-0169/2014),
 - având în vedere amendamentele pe care le-a adoptat cu ocazia ședinței sale din 3 aprilie 2014 ⁽³⁾,
 - având în vedere Decizia Conferinței președinților din 18 septembrie 2014 privind chestiunile pendinte din cea de-a șaptea legislatură a Parlamentului,
 - având în vedere raportul suplimentar al Comisiei pentru afaceri economice și monetare (A8-0266/2015),
1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea sau să o înlocuiască cu un alt text;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

P8_TC1-COD(2013)0264

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 8 octombrie 2015 în vederea adoptării Directivei (UE) 2015/... a Parlamentului European și a Consiliului privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 2002/65/CE, 2009/110/CE și 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010, și de abrogare a Directivei 2007/64/CE

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, Directiva (UE) 2015/2366)

⁽¹⁾ JO C 224, 15.7.2014, p. 1.

⁽²⁾ JO C 170, 5.6.2014, p. 78.

⁽³⁾ Texte adoptate, P7_TA(2014)0280.

14 octombrie 2015

P8_TA(2015)0352

Accesul la Sistemul de informații privind vizele (VIS) în vederea consultării de către autoritățile desemnate ale statelor membre și de către Europol în scopul prevenirii, depistării și cercetării infracțiunilor de terorism și a altor infracțiuni grave *

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 14 octombrie 2015 referitoare la proiectul de decizie de punere în aplicare a Consiliului de stabilire a datei de la care produce efecte Decizia 2008/633/JAI privind accesul la Sistemul de informații privind vizele (VIS) în vederea consultării de către autoritățile desemnate ale statelor membre și de către Europol în scopul prevenirii, depistării și cercetării infracțiunilor de terorism și a altor infracțiuni grave (10506/2015 – C8-0193/2015 – 2015/0807(CNS))

(Procedura legislativă specială – consultare)

(2017/C 349/30)

Parlamentul European,

- având în vedere proiectul Consiliului (10506/2015),
 - având în vedere articolul 39 alineatul (1) din Tratatul privind Uniunea Europeană, astfel cum a fost modificat prin Tratatul de la Amsterdam, și articolul 9 din Protocolul nr. 36 privind dispozițiile tranzitorii, în temeiul cărora a fost consultat de către Consiliu (C8-0193/2015),
 - având în vedere Decizia 2008/633/JAI a Consiliului din 23 iunie 2008 privind accesul la Sistemul de informații privind vizele (VIS) în vederea consultării de către autoritățile desemnate ale statelor membre și de către Europol în scopul prevenirii, depistării și cercetării infracțiunilor de terorism și a altor infracțiuni grave⁽¹⁾, și în special articolul 18 alineatul (2),
 - având în vedere Rezoluția sa din 9 iulie 2015 referitoare la agenda europeană privind securitatea⁽²⁾,
 - având în vedere articolul 59 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne (A8-0287/2015),
1. aprobă proiectul Consiliului;
 2. invită Consiliul să informeze Parlamentul în cazul în care intenționează să se îndepărteze de la textul aprobat de acesta;
 3. invită Consiliul să consulte Parlamentul din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial textul aprobat de Parlament;
 4. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului, Comisiei și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

⁽¹⁾ JO L 218, 13.8.2008, p. 129.

⁽²⁾ Texte adoptate, P8_TA(2015)0269.

14 octombrie 2015

P8_TA(2015)0353

Proiectul de buget rectificativ nr. 6/2015: Resurse proprii, fonduri fiduciare ale Uniunii pentru acțiuni externe, Oficiul Organismului Autorităților Europene de Reglementare în Domeniul Comunicațiilor Electronice

Rezoluția Parlamentului European din 14 octombrie 2015 referitoare la poziția Consiliului privind proiectul de buget rectificativ nr. 6/2015 al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2015, Resurse proprii, fonduri fiduciare ale Uniunii pentru acțiuni externe, Oficiul Organismului Autorităților Europene de Reglementare în Domeniul Comunicațiilor Electronice (11695/2015 – C8-0278/2015 – 2015/2150(BUD))

(2017/C 349/31)

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 314 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere articolul 106a din Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice,
- având în vedere Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului ⁽¹⁾, în special articolul 41,
- având în vedere bugetul general al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2015, adoptat definitiv la 17 decembrie 2014 ⁽²⁾,
- având în vedere bugetul rectificativ nr. 1/2015, adoptat definitiv la 28 aprilie 2015 ⁽³⁾,
- având în vedere bugetele rectificative nr. 2/2015, nr. 3/2015, nr. 4/2015 și nr. 5/2015, adoptate definitiv la 7 iulie 2015 ⁽⁴⁾,
- având în vedere Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1311/2013 al Consiliului din 2 decembrie 2013 de stabilire a cadrului financiar multianual pentru perioada 2014-2020 ⁽⁵⁾,
- având în vedere Regulamentul (UE, Euratom) nr. 2015/623 al Consiliului din 21 aprilie 2015 de modificare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 1311/2013 de stabilire a cadrului financiar multianual pentru perioada 2014-2020 ⁽⁶⁾,
- având în vedere Acordul interinstituțional din 2 decembrie 2013 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară, cooperarea în chestiuni bugetare și buna gestiune financiară ⁽⁷⁾,
- având în vedere Decizia 2007/436/CE, Euratom a Consiliului din 7 iunie 2007 privind sistemul de resurse proprii al Comunităților Europene ⁽⁸⁾,
- având în vedere proiectul de buget rectificativ nr. 6/2015, adoptat de Comisie la 15 iulie 2015 (COM(2015)0351),
- având în vedere poziția privind proiectul de buget rectificativ nr. 6/2015 adoptată de Consiliu la 18 septembrie 2015 și transmisă Parlamentului în aceeași zi (11695/2015 – C8-0278/2015),

⁽¹⁾ JO L 298, 26.10.2012, p. 1.

⁽²⁾ JO L 69, 13.3.2015, p. 1.

⁽³⁾ JO L 190, 17.7.2015, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 261, 7.10.2015.

⁽⁵⁾ JO L 347, 20.12.2013, p. 884.

⁽⁶⁾ JO L 103, 22.4.2015, p. 1.

⁽⁷⁾ JO C 373, 20.12.2013, p. 1.

⁽⁸⁾ JO L 163, 23.6.2007, p. 17.

14 octombrie 2015

- având în vedere articolele 88 și 91 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru bugete (A8-0280/2015),
- A. întrucât proiectul de buget rectificativ nr. 6/2015 se referă la o revizuire a previziunilor privind resursele proprii tradiționale, bazele de calcul ale TVA și VNB, includerea în buget a corecțiilor relevante privind Regatul Unit, precum și finanțarea acestora, având drept rezultat o modificare a repartizării între statele membre a contribuției lor la bugetul UE;
- B. întrucât proiectul de buget rectificativ nr. 6/2015 acoperă, de asemenea, crearea a două noi posturi bugetare pentru cheltuieli de sprijin pentru fondurile fiduciare gestionate de Comisie în domeniile de politică „Dezvoltare și cooperare” și „Extindere”, ambele purtând o mențiune simbolică („p.m.”);
- C. întrucât proiectul de buget rectificativ nr. 6/2015 prevede, de asemenea, o modificare a schemei de personal a Oficiului Organismului Autorităților Europene de Reglementare în Domeniul Comunicațiilor Electronice, fără a modifica numărul total de posturi sau bugetul său,
1. ia act de proiectul de buget rectificativ nr. 6/2015, prezentat de Comisie, și de poziția Consiliului privind proiectul respectiv;
 2. observă că, în comparație cu bugetul inițial pentru 2015, contribuțiile naționale la buget bazate pe VNB pot fi reduse cu 2,26 miliarde EUR datorită unor venituri mai mari decât preconizate din resursele proprii tradiționale (de exemplu, taxe vamale și cotizații pentru sectorul zahărului) în valoare de 1 133,5 milioane EUR și a înscrierii în buget a excedentului din 2014 prin intermediul bugetului rectificativ nr. 3/2015;
 3. consideră că această adaptare tehnică a părții de venituri a bugetului UE este bine fundamentată pe cele mai recente evoluții statistice și în conformitate cu repartizarea convenită între statele membre;
 4. observă că proiectul de buget rectificativ nr. 6/2015, în toate elementele sale, nu are niciun impact asupra părții de cheltuieli a bugetului 2015 și că impactul său asupra părții de venituri se traduce printr-o modificare a repartizării între statele membre doar a contribuțiilor lor;
 5. aprobă poziția Consiliului privind proiectul de buget rectificativ nr. 6/2015;
 6. încredințează Președintelui sarcina de a constata adoptarea definitivă a bugetului rectificativ nr. 6/2015 și de a asigura publicarea acestuia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*;
 7. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Curții de Conturi și parlamentelor naționale.
-

14 octombrie 2015

P8_TA(2015)0354

Mobilizarea instrumentului de flexibilitate pentru măsuri bugetare imediate în cadrul Agendei europene privind migrația

Rezoluția Parlamentului European din 14 octombrie 2015 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind mobilizarea Instrumentului de flexibilitate în contextul măsurilor bugetare imediate prevăzute în Agenda europeană privind migrația, în conformitate cu punctul 12 din Acordul interinstituțional din 2 decembrie 2013 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară, cooperarea în chestiuni bugetare și buna gestiune financiară (COM(2015)0486 – C8-0292/2015 – 2015/2253(BUD))

(2017/C 349/32)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2015)0486 – C8-0292/2015),
 - având în vedere bugetul general al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2015, adoptat definitiv la 17 decembrie 2014 ⁽¹⁾,
 - având în vedere bugetul rectificativ nr. 1/2015, adoptat definitiv la 28 aprilie 2015 ⁽²⁾,
 - având în vedere bugetele rectificative nr. 2/2015, nr. 3/2015, nr. 4/2015 și nr. 5/2015, adoptate definitiv la 7 iulie 2015 ⁽³⁾,
 - având în vedere proiectul de buget rectificativ nr. 7/2015, adoptat de Comisie la 30 septembrie 2015 (COM(2015)0485),
 - având în vedere Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1311/2013 al Consiliului din 2 decembrie 2013 de stabilire a cadrului financiar multianual pentru perioada 2014-2020 ⁽⁴⁾ (Regulamentul privind CFM), în special articolul 11,
 - având în vedere Regulamentul (UE, Euratom) nr. 2015/623 al Consiliului din 21 aprilie 2015 de modificare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 1311/2013 de stabilire a cadrului financiar multianual pentru perioada 2014-2020 ⁽⁵⁾,
 - având în vedere Acordul interinstituțional din 2 decembrie 2013 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară, cooperarea în chestiuni bugetare și buna gestiune financiară ⁽⁶⁾, în special punctul 12,
 - având în vedere scrisoarea din partea Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru bugete (A8-0290/2015),
- A. întrucât, după examinarea tuturor posibilităților de realocare a creditelor de angajament de la rubrica 3, este necesară mobilizarea Instrumentului de flexibilitate pentru credite de angajament;
- B. întrucât Comisia a propus să se mobilizeze Instrumentul de flexibilitate peste plafoanele înscrise în CFM pentru a completa cu suma de 66,1 milioane EUR în credite de angajament finanțarea prevăzută în bugetul general al Uniunii pentru exercițiul financiar 2015 pentru măsurile de gestionare a crizei refugiaților și a migrației,

⁽¹⁾ JO L 69, 13.3.2015, p. 1.

⁽²⁾ JO L 190, 17.7.2015, p. 1.

⁽³⁾ JO L 261, 7.10.2015.

⁽⁴⁾ JO L 347, 20.12.2013, p. 884.

⁽⁵⁾ JO L 103, 22.4.2015, p. 1.

⁽⁶⁾ JO C 373, 20.12.2013, p. 1.

14 octombrie 2015

1. reamarcă faptul că plafonul pentru 2015 al rubricii 3 nu permite finanțarea adecvată a priorităților politice importante și urgente ale Uniunii;
2. este, prin urmare, de acord cu mobilizarea Instrumentului de flexibilitate pentru a pune la dispoziție suma de 66,1 milioane EUR sub formă de credite de angajament;
3. este de acord, de asemenea, cu alocarea propusă a creditelor de plată aferente în valoare de 52,9 milioane EUR în 2016 și de 13,2 milioane EUR în 2017;
4. reafirmă faptul că, în conformitate cu articolul 11 din Regulamentul privind CFM, mobilizarea acestui instrument evidențiază, încă o dată, necesitatea stringentă ca bugetul Uniunii să fie mai flexibil;
5. își reiterează poziția exprimată de-a lungul timpului potrivit căreia plățile care decurg din angajamentele mobilizate anterior prin intermediul Instrumentului de flexibilitate pot fi înscrise în buget exclusiv peste plafoane, fără a aduce atingere posibilității de mobilizare prin intermediul Instrumentului de flexibilitate a unor credite de plată pentru linii bugetare specifice fără să fi fost mobilizate anterior credite de angajament;
6. aprobă decizia anexată la prezenta rezoluție;
7. încredințează Președintelui sarcina de a semna această decizie împreună cu Președintele Consiliului și de a asigura publicarea sa în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*;
8. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție, împreună cu anexa, Consiliului și Comisiei.

ANEXĂ

DECIZIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

privind mobilizarea Instrumentului de flexibilitate în contextul măsurilor bugetare imediate prevăzute în Agenda europeană privind migrația

(Textul prezentei anexe nu este reprodus aici, întrucât corespunde cu actul final, Decizia (UE) 2015/2248.)

14 octombrie 2015

P8_TA(2015)0355

Proiectul de buget rectificativ nr. 7/2015 – Gestionarea crizei refugiaților: măsuri bugetare imediate în cadrul Agendei europene privind migrația

Rezoluția Parlamentului European din 14 octombrie 2015 referitoare la poziția Consiliului privind proiectul de buget rectificativ nr. 7/2015 al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2015, Gestionarea crizei refugiaților: măsuri bugetare imediate în cadrul Agendei europene privind migrația (12511/2015 – C8-0297/2015 – 2015/2252(BUD))

(2017/C 349/33)

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 314 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere articolul 106a din Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice,
- având în vedere Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 ⁽¹⁾ al Consiliului, în special articolul 41,
- având în vedere bugetul general al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2015, adoptat definitiv la 17 decembrie 2014 ⁽²⁾,
- având în vedere bugetul rectificativ nr. 1/2015, adoptat definitiv la 28 aprilie 2015 ⁽³⁾,
- având în vedere bugetele rectificative nr. 2/2015, nr. 3/2015, nr. 4/2015 și nr. 5/2015, adoptate definitiv la 7 iulie 2015 ⁽⁴⁾,
- având în vedere Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1311/2013 al Consiliului din 2 decembrie 2013 de stabilire a cadrului financiar multianual pentru perioada 2014-2020 ⁽⁵⁾,
- având în vedere Regulamentul (UE, Euratom) nr. 2015/623 al Consiliului din 21 aprilie 2015 de modificare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 1311/2013 de stabilire a cadrului financiar multianual pentru perioada 2014-2020 ⁽⁶⁾,
- având în vedere Acordul interinstituțional din 2 decembrie 2013 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară, cooperarea în chestiuni bugetare și buna gestiune financiară ⁽⁷⁾,
- având în vedere Decizia 2007/436/CE, Euratom a Consiliului din 7 iunie 2007 privind sistemul de resurse proprii al Comunităților Europene ⁽⁸⁾,
- având în vedere proiectul de buget rectificativ nr. 7/2015 adoptat de Comisie la 30 septembrie 2015 (COM(2015)0485),
- având în vedere poziția privind proiectul de buget rectificativ nr. 7/2015 adoptată de Consiliu la 8 octombrie 2015 și transmisă Parlamentului în ziua următoare (12511/2015 – C8-0297/2015),

⁽¹⁾ JO L 298, 26.10.2012, p. 1.

⁽²⁾ JO L 69, 13.3.2015, p. 1.

⁽³⁾ JO L 190, 17.7.2015, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 261, 7.10.2015.

⁽⁵⁾ JO L 347, 20.12.2013, p. 884.

⁽⁶⁾ JO L 103, 22.4.2015, p. 1.

⁽⁷⁾ JO C 373, 20.12.2013, p. 1.

⁽⁸⁾ JO L 163, 23.6.2007, p. 17.

14 octombrie 2015

- având în vedere Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliul European și Consiliu din 23 septembrie 2015, intitulată „Gestionarea crizei refugiaților: măsuri operaționale, bugetare și juridice imediate în cadrul Agendei europene privind migrația” (COM(2015)0490),
 - având în vedere scrisoarea Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne,
 - având în vedere articolele 88 și 91 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru bugete (A8-0289/2015),
- A. întrucât proiectul de buget rectificativ nr 7/2015 are drept scop consolidarea resurselor Uniunii pentru a putea face față actualei crize a refugiaților și a migranților, încercând astfel să soluționeze problema subfinanțării de la rubricile 3 și 4;
- B. întrucât proiectul de buget rectificativ nr. 7/2015 consolidează asistența de urgență acordată în temeiul Fondului pentru azil, migrație și integrare (FAMI) și al Fondului pentru securitate internă (ISF), cu credite de angajament în valoare totală de 100 de milioane EUR, menținând totodată resursele necesare, precum și alte programe finanțate din FAMI;
- C. întrucât proiectul de buget rectificativ nr. 7/2015 prevede, de asemenea, o creștere totală cu 120 de posturi a numărului de posturi destinate agențiilor Frontex, Biroul European de Sprijin pentru Azil (EASO) și Europol, precum și majorarea creditelor aferente salariilor pentru personalul acestor agenții până la sfârșitul anului cu suma de 1,3 milioane EUR în credite de angajament și de plată;
- D. întrucât proiectul de buget rectificativ nr. 7/2015 prevede, de asemenea, fonduri suplimentare pentru Instrumentul european de vecinătate în valoare totală de 300 milioane EUR;
- E. întrucât, în plus, proiectul de buget rectificativ nr. 7/2015 majorează cu o sumă totală de 55,7 milioane EUR creditele de plată destinate ajutorului umanitar, prin redistribuire;
- F. întrucât proiectul de buget rectificativ nr. 7/2015 este însoțit de o propunere de decizie privind mobilizarea Instrumentului de flexibilitate în contextul măsurilor bugetare imediate prevăzute de Agenda europeană privind migrația (COM(2015)0486) pentru a pune la dispoziție suma de 66,1 milioane EUR în credite de angajament;
- G. întrucât creșterea numărului de refugiați și migranți nu a putut fi prevăzută în momentul adoptării actualului cadru financiar multianual 2014-2020 și nu poate fi considerată un fenomen temporar și necesită, prin urmare, soluții pe termen lung, care trebuie să fie examinate cu ocazia viitoarelor proceduri bugetare anuale și a revizuirii cadrului financiar multianual,
1. ia act de proiectul de buget rectificativ nr. 7/2015, prezentat de Comisie, și de poziția Consiliului privind proiectul respectiv;
 2. salută reacția rapidă a Comisiei în ceea ce privește gestionarea crizei actuale a refugiaților; reafirmă faptul că Parlamentul European este dispus să acționeze în timp util, în conformitate cu responsabilitățile în materie de buget care îi revin; subliniază faptul că măsurile propuse trebuie să fie asociate cu inițiative care urmăresc să combată cauzele principale ale crizei migrației și a refugiaților;
 3. este convins că Uniunea trebuie să facă mai mult pentru a încerca să soluționeze actuala criză a migrației și a refugiaților, să ajute la stabilizarea situației în țările de origine și să ofere asistență țărilor de tranzit, deoarece, având în vedere numărul total de persoane care solicită protecție în Uniune, măsurile propuse nu vor fi, cu siguranță, suficiente; invită Comisia să prezinte un plan financiar pe termen lung pentru a răspunde la criza migrației și a refugiaților, care să includă operațiuni de căutare și salvare, și să propună o revizuire în consecință a cadrului financiar multianual;
 4. salută faptul că toate instituțiile sunt dispuse să majoreze creditele bugetare aferente migrației și azilului, având în vedere necesitatea evidentă și stringentă, precum și creditele aferente instrumentelor de politică externă, pentru a ajuta la combaterea cauzelor principale ale crizei migrației și a refugiaților;

14 octombrie 2015

5. salută angajamentul statelor membre asumat în cursul Consiliului European informal din 23 septembrie 2015 de a mobiliza 1 miliard EUR ca răspuns la situația umanitară a migranților și a refugiaților; invită statele membre să își prelungească și să își intensifice angajamentul de a asigura fondurile necesare și în următorii ani;
 6. reamintește că această chestiune trebuie să fie abordată în principal în bugetul pe 2016 și solicită Consiliului să aloce o finanțare pe măsura declarațiilor sale în cadrul concilierii;
 7. îndeamnă, prin urmare, Consiliul să fie de acord încă de la început cu un buget pe 2016 corespunzător, inclusiv pentru rubricile 3 și 4, care va pune la dispoziție suficiente credite, necesare pentru a gestiona actuala criză a migrației și a refugiaților;
 8. reamintește Comisiei și Consiliului recentul acord privind un plan de plăți care să permită readucerea pe o traiectorie sustenabilă a bugetului UE; constată că Comisia nu a propus nicio valoare globală suplimentară a creditelor de plată în bugetul pe 2015, ci a recurs încă o dată la redistribuirea resurselor deja existente; subliniază că acest lucru ar putea crește presiunea asupra creditelor de plată în 2016, care s-ar putea dovedi insuficiente pentru a satisface nevoile reale ale programelor financiare încadrate la mai multe rubrici;
 9. prin urmare, se așteaptă ca, în scrisoarea rectificativă nr. 2/2016, Comisia să prezinte o majorare corespunzătoare a creditelor de plată, care să fie în concordanță cu angajamentele asumate;
 10. subliniază că, în cazul în care vor fi necesare finanțări suplimentare în cursul anului curent pentru a aborda criza migrației și a refugiaților, Parlamentul va fi pregătit să accepte recurgerea din nou la dispozițiile de flexibilitate prevăzute de cadrul financiar multianual;
 11. salută faptul că s-au prevăzut 120 de posturi suplimentare în schema de personal a agențiilor și se așteaptă ca această decizie să aibă un impact și asupra bugetului pe 2016, precum și a bugetelor pentru anii următori; îndeamnă Comisia să furnizeze informații actualizate și consolidate cu privire la nevoile agențiilor înainte de concilierea bugetară; invită Comisia să propună o strategie pe termen mediu și o strategie pe termen lung pentru acțiunile agențiilor din domeniul justiției și afacerilor interne: obiective, misiuni, coordonare, dezvoltarea de puncte de acces (*hotspots*) și resurse financiare;
 12. consideră că EASO ar trebui să dispună de un personal mai numeros decât propune în prezent Comisia, deoarece EASO îi revine sarcina de a-și asuma un rol cheie în implementarea sistemului european comun de azil, de exemplu asistență la procesarea cererilor de azil și participare la acțiunile de relocare;
 13. își afirmă disponibilitatea de a adopta proiectul de buget rectificativ nr. 7/2015 prezentat de Comisie cât mai curând posibil, având în vedere caracterul urgent al situației; subliniază că, din cauza caracterului urgent al situației, Parlamentul a avut la dispoziție un timp limitat pentru a-și elabora poziția cu privire la acest buget rectificativ;
 14. aprobă poziția Consiliului privind proiectul de buget rectificativ nr. 7/2015;
 15. încredințează Președintelui sarcina de a constata adoptarea definitivă a bugetului rectificativ nr. 7/2015 și de a asigura publicarea acestuia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*;
 16. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Curții de Conturi și parlamentelor naționale.
-

14 octombrie 2015

P8_TA(2015)0357

Desemnarea directorului executiv al FEIS**Decizia Parlamentului European din 14 octombrie 2015 privind propunerea de numire a directorului executiv al Fondului european pentru investiții strategice (C8-0304/2015 – 2015/0901(NLE))****(Aprobare)**

(2017/C 349/34)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea comitetului director al Fondului european pentru investiții strategice (FEIS) din 2 octombrie 2015 privind numirea directorului executiv al acestuia (C8-0304/2015),
 - având în vedere articolul 7 alineatul (6) din Regulamentul (UE) 2015/1017 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 iunie 2015 privind Fondul european pentru investiții strategice, Platforma europeană de consiliere în materie de investiții și Portalul european de proiecte de investiții și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1291/2013 și (UE) nr. 1316/2013 – Fondul european pentru investiții strategice ⁽¹⁾,
 - având în vedere Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere deliberările comune ale Comisiei pentru bugete și ale Comisiei pentru afaceri economice și monetare, desfășurate în conformitate cu articolul 55 din Regulamentul de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru bugete și al Comisiei pentru afaceri economice și monetare (A8-0292/2015),
- A. întrucât la articolul 7 alineatul (6) din Regulamentul (UE) 2015/1017 se prevede că directorul executiv și directorul executiv adjunct ai FEIS trebuie să fie numiți de BEI în urma aprobării de către Parlamentul European și a unui proces de selecție deschis și transparent desfășurat în conformitate cu procedurile Banca Europeană de Investiții (BEI), în timpul căruia Parlamentul European trebuie să fie informat în mod corespunzător și fără întârzieri cu privire la toate etapele procesului;
- B. întrucât, la 2 octombrie 2015, comitetul director al FEIS a adoptat o propunere privind numirea directorului executiv și a directorului executiv adjunct ai FEIS și a transmis propunerea în cauză Parlamentului European;
- C. întrucât, la 13 octombrie 2015, Comisia pentru bugete și Comisia pentru afaceri economice și monetare au organizat o audiere cu Wilhelm Molterer, candidatul propus pentru funcția de director executiv al FEIS, în cadrul căreia acesta a ținut o prezentare de deschidere, iar apoi a răspuns la întrebările adresate de membrii celor două comisii,
1. aprobă numirea lui Wilhelm Molterer în funcția de director executiv al FEIS;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta decizie Consiliului, Comisiei, Băncii Europene de Investiții, precum și guvernelor statelor membre.

⁽¹⁾ JO L 169, 1.7.2015, p. 1.

14 octombrie 2015

P8_TA(2015)0358

Desemnarea directorului executiv adjunct al FEIS

Decizia Parlamentului European din 14 octombrie 2015 privind propunerea de numire a directorului executiv adjunct al Fondului european pentru investiții strategice (C8-0305/2015 – 2015/0902(NLE))

(Aprobare)

(2017/C 349/35)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea comitetului director al Fondului european pentru investiții strategice (FEIS) din 2 octombrie 2015 privind numirea directorului executiv adjunct al acestuia (C8-0305/2015),
 - având în vedere articolul 7 alineatul (6) din Regulamentul (UE) 2015/1017 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 iunie 2015 privind Fondul european pentru investiții strategice, Platforma europeană de consiliere în materie de investiții și Portalul european de proiecte de investiții și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1291/2013 și (UE) nr. 1316/2013 – Fondul european pentru investiții strategice,⁽¹⁾
 - având în vedere Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere deliberările comune ale Comisiei pentru bugete și Comisiei pentru afaceri economice și monetare, desfășurate în conformitate cu articolului 55 din Regulamentul de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru bugete și al Comisiei pentru afaceri economice și monetare (A8-0293/2015),
- A. întrucât la articolul 7 alineatul (6) din Regulamentul (UE) 2015/1017 se prevede că directorul executiv și directorul executiv adjunct ai FEIS trebuie să fie numiți de Banca Europeană de Investiții (BEI) în urma aprobării de către Parlamentul European și a unui proces de selecție deschis și transparent desfășurat în conformitate cu procedurile BEI, în timpul căruia Parlamentul European trebuie să fie informat în mod corespunzător și fără întârzieri cu privire la toate etapele procesului;
- B. întrucât, la 2 octombrie 2015, comitetul director al FEIS a adoptat o propunere privind numirea directorului executiv și a directorului executiv adjunct ai FEIS și a transmis propunerea în cauză Parlamentului European;
- C. întrucât, la 13 octombrie 2015, Comisia pentru bugete și Comisia pentru afaceri economice și monetare au organizat o audiere cu Iliiana Țanova, candidatul propus pentru funcția de director executiv adjunct al FEIS, în cadrul căreia aceasta a ținut o prezentare de deschidere, iar apoi a răspuns la întrebările adresate de membrii celor două comisii,
1. aprobă numirea Iliiane Țanova în funcția de director executiv adjunct al FEIS;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta decizie Consiliului, Comisiei, Băncii Europene de Investiții, precum și guvernelor statelor membre.

⁽¹⁾ JO L 169, 1.7.2015, p. 1.

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)



Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO